

Even blogit vuosilta 2008-2009

Sisällysluettelo

1.Kohti Uutta Jyväskylää.....	4
2.Kesänakki tarjolla - eikö kiinnosta?.....	5
3.Yliopistorakenteen uudistukset pinnalla.....	6
4.Hampaatonta lukiokeskustelua.....	7
5.Surkukupaisat liikennejärjestelyt.....	8
6.Palokan ja Vaajakosken lukiolaiset luovat uskoa tulevaisuuteen.....	9
7.Pihasuunnittelulla julkisivut kuntoon.....	11
8.Vesihissi sihihi hississä.....	12
9.Tunnelmia ja kokemuksia puoluekokouksesta.....	14
10.Suuri luokkakokous.....	16
11.Varhaiskeski-ikäinen käy vuosihuollossa.....	18
12.Rakennuttajat mukaan energiatalkoiisiin.....	19
13.Happamia sanoi kettu.....	20
14.Karjalainen Keski-Suomessa: onko evakkotiestä jäljellä enää mitään?.....	21
15.Takaisin Karjalaan, mutta vain käymään.....	23
16.Taloyhtiön vakuutukset hyvin käsiin.....	25
17.Tulos ja ulos - tutkintouudistus päästi irti maisteriparven.....	26
18.Sähköt maassa ja vesi taivaalla.....	28
19.Killerin Kuninkuusravit keräsi iloista porukkaa paikalle.....	30
20.Opinnäytteet puntarissa.....	32
21.Auta pakkaamaan Even eväät.....	34
22.Mesetys, skypetyt ja cee-kasetti.....	36
23.Rumasta puupölkystä kasvoi uljas joutsen.....	37
24.Kouluttautumista luottamusvaltuutetuksi.....	38
25.Kallioplanetaario on hyvä esimerkki rohkeasta yrittäjyydestä.....	40
26.Valtuustoa, valtuustoryhmää ja Tallinnaa.....	41
27.Kotitalousvähennys asunto-osakeyhtiöiden remontteihin.....	42
28.Kulttuurihistoriallisesti arvokkaan alueet säilytettävä.....	43
29.Kouluverkkoselvitys kuohuttaa tunteita.....	44
Kohdennus alakoululaisiin.....	44
Koulutilojen terveys ja määrä.....	44
Lasten ensimmäiset kouluvuodet.....	45
Summa summarum.....	45
30.Hyvän olon messua, kouluverkko-asiaa ja kunnallisjärjestön kokousta.....	46
31.Kunnallisvaalikampanja lähtee kiihtymään.....	47
32.Olen 93% itseni kanssa samaa mieltä.....	49
33.Jätehuolto kuntoon jo kaavoitusvaiheessa.....	50
34.Motivaatiota julkisen liikenteen käyttöön.....	51
35.Yliopistokenttä uudistuu - mitä se tarkoittaa?.....	52
36.Even eväät saatavilla numerolla 193!.....	54
37.Energiaviikkoa ja energiatodistusta.....	56
Energiatodistus.....	56
38.Energiatodistusta ja Wanhain Toimijain Yhdistystä.....	58
39.Viikonloppu vauhdikas ja alkuviikko hidas.....	60
40.Kunnallisvaaleja kohden - viimeistä viikkoa viedään.....	62
41.Vaalikrapulaa odotellessa.....	63
42.Uuden Jyväskylän alueen rakennusjärjestys - ei mikään yleisömenestys.....	64
43.Vaalipäivän mietteitä.....	66
44.Mahtava vaalivoitto!.....	67

45.Asioita loppuu, asioita alkaa.....	68
46.Valtuuston ensimmäinen historiallinen kokous.....	69
47.Seminaareja ja lisuria.....	71
48.Do'h!.....	72
49.70-vuotisjuhla ja Iso Vihreä.....	73
50.Ei nyt – minulla on migreeni!.....	74
51.Energiansäästöstä homeongelmia.....	76
52.Eikö LC:ssä tarvitse olla mies-jellona vierellä?.....	77
53.Rohkeutta ja nöyryyttä - sopivassa suhteessa.....	79
54.Onnittelut uudelle opetusministerille!.....	80
55.Simuloimalla vai kenttätutkimuksena?.....	81
56.Huom! Lue käyttöohjeet ennen kiertoliittymään ajoa.....	82
57.Minusta tuli Jyväskyläläinen.....	83
58.Älä ruoki lamaa.....	84
59.Nettihakemistot hankaloittavat nettihakua.....	85
60.Nopeamman laajakaistayhteyden pakkosyöttöä.....	86
61.Tilkkutäkki – tekijöidensä näköinen taidonnäyte.....	87
62.Raakaa teatteria: YT-neuvottelut.....	89
63.Löytyykö jellonan kokoinen aukko elämästä?.....	91
64.Murto asuntoon - yksityisyyden häväistys.....	93
65.Tunneli vai silta?.....	94
66.Kesänakkeja tarjolla hyvään hintaan.....	95
67.Wanhain Toimijain Yhdistys kokoontuu.....	96
68.Tilanne parin vuoden takaa - mitä Sinä olisit tehnyt?.....	98
69.Yhtä juhlaa.....	99
70.Koneen vaihto-operaatio - tuskaista!.....	100
71.Tuulinen paikka vai (kivi)hiillos?.....	101
72.Artikkeli Karjala-lehdessä.....	103
Kiinnostus karjalaisuuteen kasvaa.....	103
Karjala-tilkkutäkki aarteena.....	104
73.Kaupunginvaltuuston kokous: kumarrus, aplodit ja esirippu.....	106
74.Valittaa vaiko eikö valittaa - mut mis on järki?.....	108
75.Kakskyt-kakskyt-kakskyt vuonna kakskyt.....	109
76.Maksaisitko vapaaehtoisesti naapurin vesilaskun?.....	110
77."The Seven Words You Can Never Say On TV".....	111
78.Paastoa ja lisuria - Feuer frei!.....	113
79.Veden keittokehotus ja pulloveden järjettömyys.....	115
80.Tässä on Big Brother. Matti, tulisitko päiväkirjahuoneeseen.....	117
81.Kouluttautumista Hyväksi ja Hyväksytyksi Hallituksen Jäseneksi.....	119
82.Onko syömäsi salaatti turvallista?.....	120
83.Hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden.....	122
84.Suo siellä, vetelä täällä.....	124
85.Risteilylaiva m/s Jyväskylän yliopisto.....	126
86.Lehdistötiedote.....	128
87.Hyvä Tuomas joulun tuopi.....	129
88.Vuosiluku ja ensimmäinen ajatus.....	130

1. Kohti Uutta Jyväskylää

15.5.2008

Helmikuun 18. päivänä 2008 päättyi yksi aikakausi. Jyväskylän Maalaiskunnan valtuuston kokouksessa tehtiin päätös lähteä mukaan Jyväskylän, Jyväskylän Maalaiskunnan ja Korpilahden kuntien yhdistymiseen.

Seurasin kyseistä kokousta netistä sen verran, kun se oli mahdollista. Videokuva oli otettu kamerakännykällä ja äänen voimakkuus oli sen verran heikko, ettei varsinaisesta puheesta saanut kovinkaan paljon selvää. Mutta onneksi valtuutettujen pitämät puheet olivat jo saman aikaisesti luettavissa netissä, joten sitä kautta pystyi seuraamaan tapahtumien kulkua riittävällä tarkkuudella. Eli voin sitten vanhana harmaahapsena sanoa, että "muistan, missä olin silloin historiallisena päivänä..."

Itse olen kannattanut kuntien yhdistymistä pitkään ja seurasin tyytyväisenä asioiden positiivista etenemistä. Aika oli kypsä päätöksille. Keinotekoiset rajat kuntien välissä voidaan nyt vihdoin poistaa ja tehdä järkevää aluesuunnittelua suurempaa kokonaisuutta katsoen.

Kosiskeluaika on päättynyt, varsinaisen arkityö uuden kunnan toimintojen järjestämiseksi on alkanut. Parasta aikaa työvaliokunta valmistelee sormet savessa uuden kunnan asioita järjestelytoimikunnalle, joka nimetään alkukesästä 2008. Työryhmät avustavat työvaliokuntaa toimialojen suunnittelussa ja talousarvion rakentamisessa. Nämä lukuisat työryhmissä ja niiden ulkopuolella vaikuttavat ihmiset eivät kuitenkaan tee myyräntyötä, vaan tehdyistä päätöksistä [tiedotetaan julkisesti](#) ja kuntalaiset pystyvät niihin vaikuttamaan omalla aktiivisuudellaan ottamalla yhteyttä työryhmissä työskenteleviin ihmisiin. Monta henkilötyökuukautta on jo kulunut ja edelleen kuluu valmisteluun, että kaikki on varmasti valmista seuraaviin kunnallisvaaleihin mennessä.

Vaikka uusi kunta on esitetty perustettavaksi vuoden 2009 alusta lähtien, lokakuun kunnallisvaalit käydään suoraan Uuteen Jyväskylään. Tilanne on uusi kaikille nykyisille, kuten myös meille uusille toimijoille. Opettelua vaaditaan puolin ja toisin.

Olen valmis tekemään työtä Uuden Jyväskylän puolesta. Siksi olen osoittanut kiinnostukseni ja antanut suostumukseni kunnallisvaaliehdokkaaksi Jyväskylän Maalaiskunnan Kokoomus ry:lle. Toivon, että minulle riittää luottamusta ja yhdistys esittää minua edelleen ehdokkaaksi Kokoomuksen Jyväskylän Kunnallisjärjestölle.

Tästä se toivon mukaan alkaa. Omalta kohdaltani.

Eve

ps. Näitä kamerakännykällä otettuja otoksia valtuuston kokouksesta löytynee vielä [netistä](#), jos kiinnostaa käydä katsomassa.

2. Kesänakki tarjolla - eikö kiinnosta?

19.5.2008

"[Tutustu työelämään ja tienaa](#)" - kesätyöprojektin kautta on mahdollista palkata peruskoulun nyt keväällä päättävä nuori tutustumaan työelämään kahden viikon ajaksi. Työnantajalle kustannus on pieni, mutta töitä hakevalle nuorelle mahdollisuus on voi olla tulevalle elämälle suuntaa antava. Töitä tarjoavia yrityksiä on Jyväskylän seudun kokoon nähden vähän. Tarjolla on mm. tutustumista puutarhatöihin, rakennusalaan ja ravintola-alalle.

Kiireisillä yrittäjillä voi olla hankala löytää mielekästä työtä 15-kesäiselle nuorelle, viehän se myös yrityksen työaikaa ja vaivaa. Mutta näistä opiskelu- ja työuraa miettivistä nuorista muokkautuu tulevaisuuden työntekijöitä ja eläkkeenmaksajia. Ja juuri tässä vaiheessa elämää voi osoittaa, että mitä oman alan työnteko oikein on ja mihin alalla voi pyrkiä. Yrittäjä voi kannustaa nuorta opiskelemaan ja antaa omalla toiminnallaan hyvän roolimallin.

Olisi hyvä, jos kesätöitä olisi valittavana eri aloilta. Esimerkiksi nettihaut, esittelykalvojen teko tai muut tietokoneella tehtävät työt voivat olla tietokonealasta haaveilevalle nuorelle ideaalinen kesätyö. Työtä tulee olla tarjolla tekijöille sen verran, että työhön tutustuminen ei olisi pelkästään peukaloiden pyörittämistä, kirjahyllyn siivoamista tai kahvin keittoa, vaan jotain, jonka kautta voi saada realistista kuvaa, mitä yrityksen työntekijä normaalisti tekee.

3. Yliopistorakenteen uudistukset pinnalla

21.5.2008

Tänään on eduskunnassa tarjolla mielenkiintoista keskustelua yliopistolain uudistuksesta, eli käytännössä [yliopistolaitoksen uudistuksesta](#) sekä korkeakoulujen [rakenteellisesta kehittämisestä](#). Keskustelun tarjoaa opposition välikysymys. Aihe on itselleni sen verran läheinen, että keskustelua on mielenkiintoista seurata. Yliopistolakia ja asetusta uudistettiin 90-luvun loppupuolella ja olin itse lausumassa yliopistoasetuksen muutoksista, laki oli siinä vaiheessa jo uudistettu. En suoraan sanoen muista, mitkä olivat silloiset suurimmat asiakysymykset pinnalla, mutta näin suurista muutoksista ei silloin ollut kysymys.

Yliopistorakenteissa on tulossa suuria muutoksia lähivuosina. Valtion tilivirastosta luovutaan ja yliopistot saavat valita itse, järjestäytyvätkö ne julkisoikeudellisen laitoksen vai yksityisoikeudellisen säätiön pohjalle. Uudistuksen tavoitteena on lisätä yliopistojen autonomiaa. Myös jatkossa valtio kantaa vastuun yliopistojen perusrahoituksesta, mutta lisäksi yliopistoilla on mahdollisuus hakea ulkopuolista rahaa koulutuksen järjestämiseen. Aikaisemmin ulkopuolista rahaa on voinut hakea tutkimushankkeisiin ja lahjoitusprofessoreihin.

Korkeakoulut tuottavat tietoa ja osaamista, joka hyödyttää yhteiskuntaa laajemmin. Yliopistossa tutkituista innovaatioista on mahdollista synnyttää uusia työpaikkoja ja tämä hyödyttää maakuntaa laajemmin. Tästä löytyy hyviä esimerkkejä: yliopiston "suojista" yrittäjäksi lähteneitä ja useita henkilöitä työllistäneitä akateemisia löytyy Keski-Suomen alueelta. Yliopiston tiiviit yhteydet yritysmaailmaan ja paikallisiin toimijoihin varmistavat sen, että akateemisen työn tulokset on mahdollista saada aidosti käyttöön, ei vain gradu- ja väitöskirjahyllyihin pölyttymään. Pelisäännöt ulkopuolisen rahan ja tutkimuksen suhteen ovat selvät myös uudistuksen jälkeen: rahoituksella avustetaan tutkimuksen tekemistä, mutta ei määrätä tutkimuksen tuloksia.

Jyväskylän yliopisto, Tampereen teknillinen yliopisto ja Tampereen yliopisto valmistelevat parhaillaan yhteistyötä työnimellä "[Sisä-Suomen yliopistoallianssi](#)". Tavoitteena on kolmen itsenäisen yliopiston tiivis yhteistyö, jonka muotoja suunnitellaan parasta aikaa. Allianssin on määrä käynnistää toimintaansa asteittain vuoteen 2010 mennessä. Onnistuessaan tämä allianssi on mitä parhain esimerkki siitä, että yhteistyöllä on mahdollista saada aikaiseksi entistä vahvempi, tieteellisesti ja yhteiskunnallisesti vaikuttava ja kansainvälisesti näkyvä kokonaisuus.

4. Hampaatonta lukiokeskustelua

26.5.2008

Kävin kuuntelemassa maanantaina järjestettyä keskustelutilaisuutta Uuden Jyväskylän rakentumisesta kaupungin kirjastolla Minnansalissa. Menin paikalle odottavin mielin, olihan samana päivänä aikaisemmin uutisoitu dramaattisesti Keski-suomalaisen toimesta, kuinka Vaajakosken, Palokan sekä Voionmaan lukio lakkautetaan ja lukio-opetus keskitetään Viitaniemen ammattiopiston kampukselle syksyllä 2010. Kyseessä on konsultin tekemä esitys, jonka työvaliokunta on ottanut pohjaesitykseksi suunnitelmiin. Kouluverkkoselvitys löytyy kokonaisuudessaan [täältä](#).

Vaajakosken lukio on tällä hetkellä sijoitettuna kantakaupungin alueelle Jyväskylän ammattiopiston tiloihin Harjulle. Olisi kiva kuulla homekoulusta väistötiloissa olevien Vaajakoskelaisten lukiolaisten mielipiteitä siitä, miten tämän viimeisen puolen vuoden evakkotaipaleen aikana on asiat lähteneet sujumaan. Palokan koulutilat ovat myös huonossa kunnossa, tervettä oppimisympäristöä kaivataan ja nopeasti.

Toivoin kuulevani vahvoja mielipiteitä uuden suunnitelman puolesta ja vastaan. Toivoin kuulevani perusteltuja argumentteja siitä, miksi esimerkiksi Vaajakosken ja Palokan lukioiden tulisi säilyä. Jouduin pettymään. Hampaatonta keskustelua - tai paremminkin ei keskustelua lainkaan.

Voimakkain argumentti keskustelutilaisuudessa oli se, että Voionmaan lukiorakennus - entinen Jyväskylän suomalainen tyttökoulu ja Jyväskylän tyttölyseo - tulee historiallisen taustansa vuoksi säilyttää rakennuksena ja sen paikalle ei saa kaavailla asuinrakentamista. Tässä vaiheessa Uuden Jyväskylän alkutaipaleella minä itse olisin enemmän huolissani siitä, että saadaan terveet koulurakennukset koululaisille kuin että miten vanha rakennus realisoidaan hyötykäyttöön.

Keskustelutilaisuudessa nousi kysymys liikennejärjestelyistä, jotka tuleekin ratkaista järkevästi ennen uuden koulukeskittymän perustamista. Julkinen liikenne ja koulukyyditykset on järjestettävä siten, että liikkuminen on sujuvaa ja vie mahdollisimman vähän lukiolaisten vapaa-ajasta. Lukiolaisilla on myös jo omia kulkuneuvoja, joita käyttävät mielellään. Ajokortti-ikäiset nuoret haluavat päästä jo kokeilemaan omia siipiään - tai ajotaitoaan tässä tapauksessa.

Itse pitäisin ensisijaisena sitä, että koululaisille saadaan terve ja viihtyisä opiskeluympäristö. Tärkeintä on saada päiväkodit, eskarit ja alakoulut mahdollisimman turvallisen koulumatkan päähän kodeista. Yläasteiden sijoittaminen taajamiin on edelleen vielä tärkeä asia, mutta lukio-ikäisten pitää päästä valitsemaan opinahjonsa monipuolisesta valikoimasta erikoislukioiden keskuudesta.

Tämä työvaliokunnan pohjaesitykseksi ottama ratkaisu vapauttaisi resursseja peruspalveluihin ja mahdollistaa terveiden ala- ja yläkoulujen rakentamisen ja peruskorjauksen myös tulevien vuosien tarpeita ajatellen.

K.K.

26.5.2008 klo 22:15

Täysin samoilla linjoilla. Itselläni ei ollut mahdollisuutta osallistua ko. tilaisuuteen, hauska kuulla tuoreeltaan "meiningistä".

Kävin jo aiemmin tutustumassa sivuihisi, hyvältä näyttää! Tsemppiä ja menestystä vaalitaistoon, minä uskon sinuun!

5. Surkuhupaisat liikennejärjestelyt

30.5.2008

Joku vuosi sitten käväisin automatkalla Euroopassa. Saksan moottoriteillä tuli tutuksi termi "Stau!" - ruuhka. Tiettyihin kellonaikoihin moottoriteillä oli pahoja ruuhkia ja näihin aikoihin mm. rekoilla oli pakollinen lepoaika. Tällaisiin ruuhkiin ei näin keskisuomalaisen näkökulmasta ole tarvinnut aikaisemmin joutua kuin pari kertaa vuodessa: rallin MM-kisojen ja muutaman muun isomman tapahtuman aikana. Paitsi nyt.

Ruuhkat Kanavuoren alueella ovat jo nyt Suomen oloissa ajateltuna sietämättömät. Vaajakosken liikenneympyrä ei toimi; ei kaksikaistaisena eikä nyt vain toisen kaistan ollessa käytössä. Ja kun tästä pitää vielä kulkea päivän aikana pari kertaa - mistään et pääse kiertämään sumppua - tulee mieleen, että maakunta tekee hallaa omalle imagolleen.

Nelostie välillä Lusi - Vaajakoski kunnostetaan vuoteen 2010 mennessä. Nelostien parantuessa peruskorjauksen myötä liikennemäärät varmasti tulevat kasvamaan edelleen. Mutkainen ja kapeaväyläinen tie on ollut ruuhkainen johtuen mm. raskaiden rekkojen hidastaessa liikennettä mäkisessä maastossa. Tulevat ohituskaistat tekevät liikenteestä sujuvampaa ja teille kaavailut keskiaitaukset sekä "pönttöpoliisit" tekevät reitistä edelleen turvallisemman.

Mutta jos liikenne pysähtyy epämääräiseksi ajaksi yhteen kohtaan Kanavuori - Vaajakoski välille, varmasti autoilijat miettivät toisenkin kerran, tulisiko sittenkin käyttää vaihtoehtoisia reittejä. Nämä autoilijat myös pysähtyvät maakunnan alueelle tankkaamaan niin autoaan kuin ihmisten tarpeita. Näkeehän sen esimerkiksi sunnuntaisin iltapuolella, kun Vaajakosken ABC:n piha on täynnä matkailijoita.

Itse Kanavuorella asujana olen tietoinen niistä kellonajoista, jolloin liikkumista Kanavuoren kohdalla kannattaa välttää. Mutta joskus on mahdotonta miettiä omia aikatauluja sen mukaan, missä muut ihmiset menee; pakko sinne liikenteen väliin on tunkea mukaan.

Liikennejärjestelyt on saatava kuntoon, mutta se vaatii pitkäjänteistä vaikuttamista moneen eri tahoon. Työtä on aloitettu, esimerkiksi Jyväskylän Maalaiskunnan Kokoomus on tehnyt [aloitteen](#) asiasta puoluekokoukselle. Ja vaikuttamista on jatkettava niin kauan, kun tilanne pysyy surkuhupaisana.

6. Palokan ja Vaajakosken lukiolaiset luovat uskoa tulevaisuuteen

3.6.2008

Kävin kuuntelemassa Palokan koulukeskuksessa järjestettyä yleisötilaisuutta liittyen Uuden Jyväskylän rakentamiseen. Viikkoa aikaisemmin kävin vastaavassa tilaisuudessa kaupungin kirjastolla ja petyin keskustelun tasoon. Toivoin, että nyt tilaisuuden ollessa Palokan koulukeskuksessa ja aihepiirin pyöriessä lukioiden uudelleenjärjestelyissä, keskustelua olisi enemmän. Nyt en pettynyt, keskustelua oli enemmän.

Tiedotustilaisuuden aluksi tilaisuuden vetäjälle, kaupunginhallituksen puheenjohtaja Veijo Koskiselle sekä Maalaiskunnan kunnanjohtaja Arto Leipistölle luovutettiin Palokan ja Vaajakosken lukiolaisten keräämät adressit lukioiden säilyttämisen puolesta.

Jos usko Suomen nuorisoon olisi joskus mennyt, nyt se olisi palautunut. Palokan ja Vaajakosken lukiolaiset tekivät vaikutuksen tiedotustilaisuudessa. Heidän argumentointinsa ja järkevät käytännönläheiset kysymykset päättäjille pitkin yleisötilaisuutta olivat sitä luokkaa, että useat vanhemmat ja "viisaammat" tiedotustilaisuuden kuulijat olisivat saaneet ottaa oppia.

Esimerkiksi opiskelijoiden puolelta tuli kysymys siitä, kuinka ison lukion opetuksen tehokkuus voidaan turvata. Lukiolaiset myös kertoivat huolensa siitä, että kurssitarjonta pysyisi tasapuolisena isojen oppilasmassojen keskellä. Se myönnettiin päättäjien puolelta rehellisesti, että tehdyt selvitykset on perustuneet investointipäätöksille ja pedagogisia näkökulmia ei tässä vaiheessa ole vielä mietitty.

Lukiolaiset kysyivät myös sitä, onko tilaratkaisuja mietitty pitkällä tähtäimellä. 16-vuotiaiden määrä tulee olemaan pienempi vuosina 2010 - 2015, jonka jälkeen ikäluokat tulevat taas kasvamaan. Koska kaupungin puolella asuinrakentaminen on tilan puutteen takia aina hankalampaa, Uusi Jyväskylä laajenee nykyisten pienempien taajamien suuntiin. Opiskelijat nostivat esille sen, että lukion puuttuessa Palokan vetovoimaisuus vähenee ja alueelle muuttamiselle on korkeampi kynnyks. Esille tulivat myös teknologian mahdollisuudet opetuksessa. Esimerkiksi jo tällä hetkellä laajan saksan opetusta tarjotaan pienempien lukioiden kesken videoneuvottelujen kautta. Opiskelijoiden mukaan opetusmuoto toimii, tekniset ratkaisut ovat nykyiselle nuorisolle arkipäivää.

Eräs lukiolaisten esille ottama ja yleisesti tiedossa oleva huolenaihe oli se, että kantakaupungin puolella sisäänpääsyyn vaaditut keskiarvot ovat olleet korkeat. Erään lukiolaisen sanoin: *"Onko nyt vaarana, että Viitaniemeen keskittyvän koulun statukseksi tulee "roskalukio" ja Lyseo sekä Normaalikoulu ovat eliittilukioiden kastissa"*. Itse en pitäisi tätä suurena vaarana. Koska kynnyks tulla kantakaupungin puolelle opiskelemaan ylitetään, myös kynnyks hakeutua eri lukioihin on matalampi. Se ensisijainen vaihtoehto ei välttämästi ole se oma lähilukio, vaan rohkeammin lähdetään jo lukioon hakeutuessa etsimään erikoislukioita oman mielenkiinnon mukaan. Eri lukioilla olisi nyt myös loistava tilaisuus selkeästi erottua toisistaan osaamisalueiltaan.

Joukkoliikenteen ratkaisuihin otettiin taas kerran kantaa. Minulle valkeni vasta tämän yleisötilaisuuden myötä, että esimerkiksi Liepeeltä ja Toivakasta tulevien koululaisten koulumatka viivästyy jo nyt Kanavuoren ruuhkien takia ja myöhästymiset koulusta on arkipäivää. Huoli joukkoliikenteen aina kallistuvia taksoja kohtaan on suuri ja toive onkin, että kunta lähtisi tukemaan koulumatkojen kustannuksia. Näin pitäisi ehdottomasti olla, tukijärjestelmiin on panostettava. Jos koulumatkat pitenee, niin matkojen sujuvuuteen ja edullisuuteen tulee satsata.

Päätöksen lukioverkosta tekee lopulta Uuteen Jyväskylään lokakuussa valittava kunnanvaltuusto. Sitä ennen on eri osapuolten vielä mahdollista vaikuttaa tehtäviin esityksiin. Näihin työryhmiin on ehdottomasti saatava esimerkiksi nämä nyt tässä yleisötilaisuudessa paikalla olleet lukiolaiset, jotka toivottavasti palauttavat joidenkin muiden uskon Suomen nuorisoon. Minulla usko oli valmiiksi vahva.

Pia

8.7.2008 klo 16:06

Hei, Eve!

Olen samaa mieltä kanssasi siitä, että nykynuoret osaavat tuoda ja tuovat keskusteluun tärkeitä näkökulmia. Meidän aikuisten tulisi paremmin kuunnella heitä.

Lukioratkaisut eivät ole kuitenkaan vain alue- tai kyläpoliittisia päätöksiä, vaan huomioon on otettava myös muuta asiat: niin kuin itsekin kirjoitit, liikenteen sujuvuus ja hinta, pedagogiset näkökulmat, mutta ennen kaikkea myös se, että nyt tehdyillä ratkaisuilla ei tehtäisi liian ahdasta.

Eli siis ei niin, että joutuisimme vähentämään aloituspaikkoja tilanahtauden vuoksi. meidän tulee huolehtia siitä, että koko peruskoulunsa päättävälle porukalle on olemassa jatko-opiskelupaikka lähellä vähintäänkin Jyväskylän seudulla.

Tulee lisäksi myös huolehtia siitä, että peruskoululaisilla on asianmukaiset koulutilat.

7. Pihasuunnittelulla julkisivut kuntoon

7.6.2008

Tänään on saanut tehdä töitä sananmukaisesti kädet savessa. Istutimme pihasuunnittelijan kanssa taloyhtiön julkisivulle kasveja. Jo aikaisemmin viikolla kaivettiin etupihojen kohdalle kaivinkoneella istutuskuopat.

Julkisivun yhteneväisyys ja pihasuunnittelu on monesti taloyhtiössä tunteita herättävä asia. Varsinkin jos kyseessä on jo vanhempi piha-alue, johon osakkaat ovat voineet istuttaa oman etupihansa kohdalle sen itselle tärkeän omenapuun tai muistoja tuovan juhannusruusun. Joidenkin osakkaiden kommentti taas on: "*Eipä voisi vähempää kiinnostaa. Tehkää vaikka asfaltti eteen, niin pääsee helpommalla...*". Ehkä pitäisi kiinnostaa, koska julkisivun huolellinen suunnittelu ja ylläpito nostaa kiinteistön arvoa.

Toimivan piha-alueen suunnittelu ja rakentaminen on yhtä lailla ammattilaisten työtä kuin muutkin taloyhtiön mittavat perusparannukset. Pihasuunnittelussa kannattaa käyttää viheralan ammattilaisia, jotka osaavat esimerkiksi tehdä kuhunkin alueeseen sopivat kasvivalinnat ja riittävät pohjatyöt. Mikäli taloyhtiöstä tai lähipiiristä löytyy viherpeukaloita omasta takaa, kannattaa käyttää heitä apuna pihan kunnostuksessa.

Kun laajempaa pihasuunnitelmaa lähdetään tekemään, kannattaa koota asukkaista työryhmä linjaamaan suunnitelmia, tai teettää pihakysely asukkaille. Näin voidaan kartoittaa yleistä ilmapiiriä pihan suhteen, saada suuntaviivoja ja ideoita, hakea laajempaa hyväksyntää sekä vahvistaa alueella asuvien sitoutumista parannushankkeeseen. Taloyhtiöni valinta oli ottaa avuksi vihersuunnittelija, jolloin kaikki pihan toimivuuden kannalta olennaiset seikat, kuten esimerkiksi piha-alueen hoito jatkossa, tuli huomioiduksi. Suunnitteluvaiheessa voidaan oikeilla valinnoilla vaikuttaa pihan helppohoitoisuuteen, lumenaurauksen asettamiin vaatimuksiin ja pelustusreittien toimivuuteen. Jos suunnittelijalle annetaan selvät budjettiraamit, näitä myös noudatetaan.

Taloyhtiössäni tilanne oli sikäli herkullinen, että yhtiössä oli teetetty suuri peruskorjausremontti parin vuoden sisällä ja sen seurauksena piha-alueet olivat suurimmaksi osaksi "paljaat", voisi jopa sanoa neitseelliset. Vuosi sitten kevään urakkana oli suurempien nurmikkoalueiden laitto. Tänä vuonna toteutettiin piha-suunnitelma tiukan budjetin raameissa. Toteuttajana oli puutarhuriksi opiskeleva nuori, joka osoitti ammattitaitonsa niin pihan suunnittelussa kuin yhteistyökyvyssä. On erittäin mukava antaa nuorille osaajille mahdollisuuksia näyttää taitonsa.

Kiitos Anna pihasuunnitelmasta ja erityisesti toteutuksesta, annan mielelläni suosituksia!

ps. Onneksi olkoon Jutta! Nuori nainen ja entinen JYY-aktiivi demareiden johtoon, mahtava veto!

8. Vesihiisi sihisi hississä

11.6.2008

Oikeusministeriö antoi kesän alun kunniaksi luonnoksen [uudeksi asunto-osakeyhtiölaiksi](#). Eräs mediassakin uutisoitu uudistus koskee hissien rakentamista vanhoihin kiinteistöihin. Tähän mennessä jokainen osakas on maksanut tasasumman hissien rakentamisesta, vaikka alakerroksissa olevat eivät hissistä hyödy muuta kuin kiinteistön arvon nousemisena. Luonnos uudeksi asunto-osakeyhtiölaiksi ehdottaa, että alempien kerrosten asukkaat maksaisivat vähemmän korvausta rakennuskuluista kuin ylempien kerrosten asukkaat. Kuitenkin jos talossa on esimerkiksi ullakolla vinttikomeroita, jonne hissillä pääsemisestä hyötyisivät kaikki asukkaat, vastikeperuste voi olla nykyisen tavan mukainen.

Hissiuudistus on suurimpia kohtia lakiuudistuksessa, mutta myös pienempiä parannuksia ja tarkennuksia on lakiin ehdotettu. Kiinteistönkorjaukseen liittyvään vastuunjakoon on tulossa pieniä muutoksia. Esimerkiksi vastuu osakehuoneistossa olevien hanojen kunnossapidosta siirretään osakkeenomistajalle, koska hanat ovat nykyisin olennaiselta osin osa sisustusta, joka on osakkeenomistajan vastuulla. Osakkaan toteuttamien muutostöiden valvontaa sekä vahingonkorvaukseen liittyviä vastuita tarkennetaan uudessa laissa. Yhtiökokouksen, hallituksen ja isännöitsijän toimivalta uudessa laissa pysyisi suurimmaksi osaksi ennallaan. Yhtiökokouksen päätöksentekoa selvennetään ja helpotetaan.

Yksi etukäteen puhututtanut kohta on taloyhtiön tilintarkastus. Uusi tilintarkastuslaki aiheutti muutoksia myös asunto-osakeyhtiön käytäntöihin. Siirtymäajan jälkeen vuonna 2012 tilintarkastajien tulee olla KHT tai HTM-tilintarkastajia tai -yhteisöjä.

Tämän lakiehdotuksen mukaan asunto-osakeyhtiöissä halutaan kuitenkin säilyttää kevyempi menettely ja suorittaa ns. toiminnantarkastus, joka on käytännössä samanlainen kuin nykyinen maallikoiden suorittama tilintarkastus. Toiminnantarkastajana voi toimia lakiehdotuksen mukaan esimerkiksi yhtiön osakas, jolla ei ole tilintarkastukseen vaadittavia tutkintoja takanaan. Kuitenkin jos yhtiöjärjestyksessä on määrätty tilintarkastajan käyttö, on se edelleen lain mukaan tehtävä KHT tai HTM-tarkastajien toimesta.

Siksi taloyhtiöiden tuleekin olla tarkkana ja muuttaa yhtiöjärjestystä vuoteen 2012 mennessä, jos varsinkin pienemmissä taloyhtiöissä oleva nykykäytäntö halutaan säilyttää. Patenti- ja hallintovirasto on tullut vastaan maksuissa: tilintarkastajaan liittyvä kohta voidaan muuttaa yhtiöjärjestyksessä 57€ hintaan, vaikka muuten yhtiöjärjestyksen muuttaminen maksaisi 330€.

Kaiken kaikkiaan lakiuudistus on tervetullut, hyvin muotoiltu ja kattavasti perusteltu. Ehdotettu toiminnantarkastaja ja vanhojen rakennuksien hissi-ongelmaan tehty ehdotus ovat järkeviä uudistuksia. Vastuunjakoon tehdyt tarkennukset selkeyttävät yhtiön jokapäiväistä toimintaa ja vähentävät turhien riitojen mahdollisuutta.

Eduskunnan on määrä ryhtyä käsittelemään ehdotusta uudeksi asunto-osakeyhtiölaiksi ensi syksynä. Voimassa laki on aikaisintaan vuoden 2010 alussa.

Vesihiisi tarkoittaa joko ilkeää vedenhaltijaa, kuten vetehistä tai näkkiä, tai järvellä tarttuvaksi oletettua ihosairautta. Vesihiisi-sairauden saattoi uskomuksen mukaan saada, jos pelästyi uideksaan tai kiroili järvellä. VesihiiDET kuvattiin usein alastomina naisina, jotka yllyttivät luokseen nuoria miehiä. Lähde: Wikipedia.

Tiina-Liisa Hokkanen-Oja

23.6.2008 klo 15:40

Mitä mieltä sitten itse oikeasti olet? Esteettömyyttä nähdään valitettavasti joskus turhana

kulutekijänä. Toisaalta on taas tullut uudestaan muotia rakentaa rivitalot kaksikerroksisiksi. SE ON TURHAUTTAVAA!!!

Eve

23.6.2008 klo 15:57

Hissiuudistus on erittäin tervetullut! Vanhat "alakerran" jäärät ovat jarruttaneet rakentamista sillä perusteella, että eivät hissin rakentamisesta hyödy; yläkerroksien asukkaat taas inisevät voimattomana, kun alakerran jäärät ne vaan jarruttelee... Nyt on mahdollista monta remonttia laittaa eteenpäin ja hissejä / estettä kerrostaloihin...

Ja edelleen on mahdollista jakaa vastike tasamääräisenä, jos yläkerrassa on yhteisiä tiloja. Joten joustoa on tässä laissa - kerankin...

Muutenkin uudistukset lakiin ovat hyviä, mm. tilintarkastuskohtaa on nyt vihdoin ajateltu yhtiön kannalta oikein: jonkinmoista kontrollia on, mutta ei tarvitse maksattaa pienestä yhtiöstä KHT-maksuja...

9. Tunnelmia ja kokemuksia puoluekokouksesta

15.6.2008

Olen ollut pari edellistä päivää kokoomuksen puoluekokouksessa Tampere-talossa. Lähdin uteliaisuudesta mukaan tutustumaan ihmisiin ja katsomaan, miten päätöksenteko sujuu puoluekokoustasolla. Olin paikalla äänivaltaisena, joten pääsin myös nostelemaan JAA/EI -lappuja sekä tiputtamaan henkilövaalien äänestyslappuja urniin.

Valintoja

Keskisuomalaisen näkökulmasta mielenkiintoisin henkilövalinta oli äänestys varapuheenjohtajasta. Eija-Riitta Korhola sai luottamuksen jatkaa varapuheenjohtajana, mutta hän sai vain 15 ääntä enemmän kuin oma ehdokkaamme Henna Virkkunen. Kolmanneksi varapuheenjohtajaksi äänestettiin Sampsa Kataja.

Onnittelut Henna, niin sitä pitää!

Olen aika vakuuttunut siitä, että Henna on tuleva ensimmäinen naispuolinen kokoomuksen puheenjohtaja!

Jyrki Katainen jatkoi yksimielisesti puolueen puheenjohtajana. Puoluevaltuuston puheenjohtajaksi äänestettiin Jukka Mäkelä, tosin toisella kierroksella Sari Rautio kiri jo aika lähelle äänissä.

Automaattijäsenyys puhututti

Ylioppilaskuntien automaattijäsenyys tuotti eniten puheenvuoroja kokouksessa. Äänestys näytti tasaväkiseltä vihreiden ja punaisten äänestyslippujen meressä, vaikka lopputulos oli yllättävän selkeä lasketuina ääminä: kokous hylkäsi selvin luvuin aloitteet, joiden mukaan kokoomuksen tulisi ajaa automaattijäsenyydestä luopumista.

Automaattijäsenyys on jo iäisyyskysymys ja kokouksessa käytettiin lukuisia puheenvuoroja niin puolesta kuin vastaan. Olen itse ehdottomasti automaattijäsenyyden puolella ja olenkin tyytyväinen, että nuorten masinoima kampanja jäsenyyden poistamiseksi ei mennyt läpi. Kaikki kunnia kuitenkin näille nuorille, jotka tekivät vaikutuksen taas kerran osoittamalla sen, että nuorten aktiivien kokoustekniikkataidot ovat huippuluokkaa. Moni kokouksessa istuva vanhempi jäärä olisi voinut ottaa oppia, kuinka puheenvuorojen koordinointi ja eriävien mielipiteiden jättö oli tehty.

Automaattijäsenyys mahdollistaa opiskelijoiden vahvan edustuksen hallinnossa. Vapaaehtoisella jäsenmaksulla suurin osa opiskelijoista jättäytyisi ylioppilaskunnan ulkopuolelle vain siksi, että he eivät ole tietoisia, kenen ansiota mm. opintorahan korottaminen tai YTHS:n palvelut oikein ovat. Jäsenmaksulla pidetään yllä aatteellista toimintaa ja ajetaan eteenpäin opiskelijoiden oikeusturvaa ja sosiaalisia etuja. Lisäksi mm. ylioppilaskunnan tarjoama kansainvälistyminen, liikunta- ja kulttuuripalvelut tuottavat henkistä pääomaa opiskelijoiden arkeen.

Maalaiskunnan tekemä aloite Kanavuoren ruuhkien vähentämiseksi

Jyväskylän Maalaiskunnan Kokoomus ry:n tekemää aloiteta Kanavuori-Vaajakoski-Jyväskylä -väylän parantamiseksi ja rahoittamiseksi valtion budjetista kiireellisenä ei ehditty kokouksessa käsittelemään. Kokous ehti käsittelemään 108 aloitetta ja Kanavuori-aloite olisi ollut seuraava 109. aloite, joka siirrettiin 31 muun aloitteen tavoin puoluevaltuuston käsiteltäväksi. Harmi sinänsä, koska seuraavana puheenvuorona olisi ollut Jaakko Selinin tekemä ja Pia Nymanin kannattama esitys kohdan ottamisesta uudelleen käsittelyyn. Harmittavasti emme päässeet kokouksessa asian puolesta äänestämään, mutta laitamme sen eteenpäin puoluevaltuustoon.

Seuraava puoluekokous

Puoluekokous pidetään Jyväskylässä Paviljongissa kesäkuun toisena viikonloppuna vuonna 2010. Kokoukseen odotetaan 1 500-2 000 osallistujaa, joten järjestelytyötä on edessä paljon. Siksi olikin hyvä käydä katsomassa, miten Tampereella järjestelyt onnistuivat ja mitä haasteita on parin vuoden päästä edessä Jyväskylässä.

10. Suuri luokkakokous

9.6.2008

Ala-asteen 5.-6. luokan opettajani piti suuren luokkakokouksen kesän alkupuolella. Hän kutsui kaikki vuosina 1956 - 1988 opettamansa ihmiset yhteen. Paikalla oli n. 70 henkeä eri vuosikymmeniltä. Tässä lämminhenkisessä ja iloisessa tapahtumassa muisteltiin menneitä, kuultiin tarinoita neljän eri vuosikymmenen koulunkäynnistä, oppilaiden tekemistä kepposista ja hauskoista tapahtumista.

Tilaisuudessa oli myös näytillä vuosittain tehty Kipinä-lehti, joka kuvasi aina silloisen vuoden tärkeimpiä tapahtumia sekä koulun sisällä että laajemmin yhteiskunnallisesti. Teimme lehden vuonna 1986, joka kansikuvan mukaisesti oli rauhan vuosi ja lehden 31. vuotisjulkaisu. Oli erittäin hauska nähdä, mitä asioita silloin nostimme ylös meille tärkeinä asioina.

Olimme pääkirjoituksen mukaan pitäneet myyjäiset ja tuottoa olimme saaneet 3100 markkaa. Tällä rahalla teimme luokkaretken Särkänniemeeseen ja hankimme kouluun videot. Joulujuhlassa olin esittänyt runon *Joulupukin mietteitä* ja olin myös soittanut pianoa juhlassa. Koululla oli pidetty vuoden aikana myös *"perinnepäivä, jolloin oppilaat saivat pukeutua vanhanaikaisiin vaatteisiin ja tuoda vanhoja esineitä koululle. Opettajatkin olivat pukeutuneet vanhanaikaisiin vaatteisiin. Muutaman tuntina pidettiin vanhanaikaista koulua"*. Lehestä löytyi myös mm. juoksu- ja hiihtokilpailutulokset, koulujenvälisten kisailujen tuloksia ja lehtiartikkeli ratsastusharrastuksesta.

Urheilutoimittaja oli ollut aktiivinen sinä vuonna, suurin osa lehdestä nimittäin liittyi urheiluun. Jostain syystä oli heti ensimmäisellä urheilusivuilla ensimmäisenä lauseena korostettu faktaa: *"Jos naisilla meni huonosti, niin samaa ei voida puhua miehistä"*. Huomautettakoon tässä vaiheessa, että urheilutoimittajana oli miessukupuolen edustaja... Suurin osa lehdestä liittyikin jääkiekkoon, ralliin ja mäkihyppyyn. Yleisurheilun MM-kisat saivat omat sivunsa, kuten monet muut urheilutulokset. Pertti Karppisen kolmatta MM-mestaruutta ihailtiin. *"Sallisen Karille heltisi melkeimpä tuurilla suunnistuksen MM-mestaruus"*. Matti Nykänen ja Jari Puikkonen olivat tuolloin isoja idoleita ja saivat osakseen monta sivua.

Musiikkipuolella esille oli nostettu Popeda ja Mamba. Jostain syystä tänä vuonna Dingo oli pannassa, vaikka edellisvuonna se oli ollut vuoden isoin asia. Kuka muuten muistaa, kuka oli Miss Suomi vuonna 1986? Tämä oli saanut oman sivunsa lehteen: Tuula Polvi Lapualta.

Olof Palmén kuolema oli saanut lehdessä tilaa 2-3 sivua. Näköjään se oli järkyttänyt myös silloisen 12-vuotiaan elämää, lehtiartikkelin alle oli kirjoitettu *"Vävähdyttävä herätys koruttomaan todellisuuteen"*. Myös sukkulaonnettomuus isoine otsikoineen: *"Lamauttava isku avaruushjelmalle, miehistö kuoli avaruushistorian pahimmassa turmassa"* oli selvästi ollut iso asia sinä vuonna. Tsernobylin ydinvoimalaonnettomuudesta lehdessä ei ollut mitään, joten olettaisin että lehti tehtiin ennen sitä (26.4.1986). Ainakin muistan, kuinka tätä tapahtumaa seurattiin tiiviisti televisiosta ja mietittiin, uskaltaako mustikoita enää poimia.

On mielenkiintoista nähdä, mitä asioita nykyiset kuudesluokkalaiset nostaisivat esille päättyneestä kouluvuodesta 2007-2008. Heitän omia arvauksia: homeiset koulut ja evakko-parakit, *"missä miehet ratsastaa..."*, Jokelan koulusurmat, Harry Potter, analogiset tv-lähetykset loppuivat, bussionnettomuus Espanjassa, Putin jättäytyi presidentin virasta...

Mitä sinä nostaisit esille?

Hyvää ja turvallista Juhannusta kaikille!

K.K.

19.6.2008 klo 20:56

Olipa hyvä juttu!

Aloin itsekin muistella omia kouluajoja, ja toisaalta juuri näiden nykykuutosten kanssa käymiäni keskusteluja. Urheilu on kesto-suosikki vieläkin...

11. Varhaiskeski-ikäinen käy vuosihuollossa

25.6.2008

Voitte uskoa, että hyvin paljon saa huumoria sellaisesta käsitteestä, kuin *varhaiskeski-ikä*. Jonkun määritelmän mukaan 35 - 42 vuotiasta henkilöä voi kutsua kyseisellä termillä. En ole vielä saanut selville, mikä ikämääritelmä sitä ennen oikein on, jollei sitten työkaverin määrittelmä *myöhäisteini-ikä* olekin virallinen määritelmä...

Hyvä puoli tuossa määreessä on se, että kaikki kropan kolotukset, dementoitumisen ja "mummotautikohtaukset" voi nyt laittaa varhaiskeski-ikään piikkiin. Toisaalta jos Suomessa keskimääräinen naispuolisen henkilön ikä on 82 vuotta, niin eikös varsinainen elämän taitekohta (vai notkahdus?) pitäisi olla 41 vuotiaana. Siihen on vielä matkaa, vielä mennään "yläkiittoa"...

Varhaiskeski-ikä on virstanpylväs sikäli, että työterveyshuollosta tuli ensimmäinen vuosihuoltokutsu. Varsinainen työterveystarkastukseni on vasta kesälomien jälkeen, joten en voi vielä antaa "kanslian virallista ilmoitusta terveydentilasta".

Työterveyshuollon käyntiin liittyy mm. työkykyindeksi -kyselylomake, diabetesriskin arviointilomake sekä "10 henkilökohtaista kysymystä alkoholinkäytöstä". Alkoholinkäytöstä oleva kysely hymyilytti juuri nyt. Minulla kun jäi tipaton tammikuu päälle ja olin vajaan puoli vuotta ilman alkoholia juuri ennen työterveyteen liittyvää laboratorioskäyntiä. Kokeilin tipatonta tammikuuta ja sitten se venähti helmikuulle. Ja sen jälkeen siitä alkoi tulemaan jo sen verran vitsi, että jatkoin sitä vaan eteenpäin. Nyt tosin tipaton tammikuu on loppunut - en nähnyt mitään syytä siirtyä totaalikieltäytyjien joukkoon. Onhan punaviinin terveysvaikutuksista kuitenkin todisteita...

Hauskaa oli huomata se, että eri tilaisuuksissa - kun otti sen alkoholittoman vaihtoehdon - tutut/puolitutut jo kyselivät että olenko raskaana. Kyselijöille tiedoksi: en ole ;)

Yritin eilen lähteä [Naissaaren näyttämölle](#) katsomaan Aira Airolan ohjaamaa näytelmää *Kanava*. Kanavuoren yllä oli mustat pilvet juuri ennen näytöksen alkamista, joten päätin siirtää tälle päivälle. Näytöksen aikana ei kuulemma eilen satanut. Niimpä. Toivottavasti ei sada tänäänkään...

12. Rakennuttajat mukaan energiatalkoiisiin

29.6.2008

Tarvitaan keppi ja porkkana -yhdistelmää, jotta uusiin energiatehokkaisiin ratkaisuihin rakentamisessa ja peruskorjauksessa päädytään. Matalaenergiatalojen rakentaminen on arkipäivää, tarvittavat materiaalit ja osaaminen ovat olemassa ja uusia kehitetään koko ajan. Nyt on tarpeen saada rakentajat ja peruskorjaajat sisäistämään näistä saatava hyöty.

Keppiä rakennetaan parasta aikaa, ympäristöministeriö on urakoinut kesän alun kunniaksi lausuntokierrokselle [lakiuudistuksia](#) liittyen energiatehokkuuteen. Uudistuksien taustana on EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan sitoumukset päästöjen vähentämiseksi ja energiatehokkuuden parantamiseksi. Laskelmien mukaan uudistukset tulisivat nostamaan rakennuskustannuksia 2-6 %.

Porkkana on myös kasvamassa: käytön aikainen energiansäästö tuo investointirahat takaisin aivan varmasti. Omakotitorakentajille tämä voi olla helpompi perustella säästettyinä euroina tulevaisuudessa. Isommille rakennuttajille ei paljon perustelut auta. Vain lakimääräykset ja säädökset vaikuttavat siihen, että ei noudateta Simo Vilénin mottoa: "kun halvalla sai...".

Rakenteiden ja suunnitteluratkaisuiden tulee toimia kestävästi myös vuosikymmenien päästä.

Huonona esimerkkinä on nuoret, mutta läpimädät rakennukset Jyväskylän seudulla.

Rakennustekniikka on ollut surkeaa johtuen suurimmaksi osaksi tehdyistä materiaalisäästöistä ja suunnittelun lyhytnäköisyydestä. Rakentajan tulisi katsoa asioita pitkälle näyttävän kaukoputken läpi, koska myöhäisemmät muutostyöt ovat usein vaikeita ja kalliita.

Sähkön ja öljyn hinta nousee väistämättä, ja siihen on vaikea yksittäisen ihmisen vaikuttaa. Mutta oman kodin rakenteisiin ja sitä kautta käytetyn energian määrään pystyy. Energiatalkoot vaatii tahtotilaa. Minä ainakin tahdon.

Lille

1.7.2008 klo 07:07

Puhut vähän, mutta erittäin fiksua asiaa :)

Itse en näistä asioista ole kovin hyvin perillä, joten täältäähän löysin kanavan oppia siitä lisää.

13. Happamia sanoi kettu

2.7.2008

Ketulle tarjotaan 260 000 euroa, pyytämättä ja yllättäen, kuten kuuluisat faxit aikoinaan. Rahat ovat kuitenkin happamia, niiden vastaanottamiseen kuuluu ehto: eroa. Kettu ottaa rahat vastaan ja eroaa. Osapuolet ovat tyytyväisiä ja olettavat, että alamaiset ovat myös tyytyväisiä. Hälyhän siitä nousee. Rahat vaan happanevat. Summaa pienennetään hieman, riittäähän Ketulle 200 000 euroa. Kiittämätön kansa edelleen vaan jupisee. Monta muuta tahoja sotkeutuu happamaan soppaan. Valituksia, käräjöintiä, tulkintoja, draamaa, rattijuopumus, avioero. Juttua venytetään edelleen, kertomuksella ei ole vielä loppua. Tiedetään ainakin, mitä ensi syksynä kunnallisvaalien alla puhutaan.

Kukahhan tässä kertomuksessa olikaan se kettu ja kuka jänis? Repolainen kun on monen sadun sankari ja anti-sankari. Veijari, röyhkeä varas, viekas, kekseliäs ja usein myös häikäilemätön. Ja kuka loppujen lopuksi kadehtii happamia pihlajanmarjoja, joista jo verottajakin on ottanut osansa takaisin kansan käyttöön.

Virheitä on selvästi tehty koko prosessin aikana. Rahat on maksettu ja nyt oikeusoppineet päättivät, että näin ei olisi saanut tehdä. Tuntuu kuitenkin epäreilulta antaa tikkari ja ottaa puoliksi kaluttuna pois. Toivon kompromissiratkaisua. Jos sen lopun tikkarin voisi vielä puolittaa ja molemmat osapuolet saisivat edes jotain takaisin. Kukaan ei nimittäin tässä pelissä loppujen lopuksi enää tunnu voittavan.

Nyt siis kannattaisi sovitella kaikkien kannalta sellainen ratkaisu, ettei enempää aikaa ja rahaa mene käräjöintiin. Ensi syksyn kunnallisvaaleissa on tärkeämpääkin keskusteltavaa. Kuten Uusi Jyväskylä. Ei se vanha ja vanhat syntitaakat.

Arki-elämän oikeat sadut ovat kivempia. Ja on myös mestareita niitä kertomaan: [Mari](#) - sadunkerronnan SM-kisoissa toiseksi sijoittunut ja yleisön suosikki. **Onneksi olkoon!**

14. Karjalainen Keski-Suomessa: onko evakkotiestä jäljellä enää mitään?

6.7.2008

Karjalaisuus on elämää, toisen ihmisen huomioimista, tietoisuus suvun juurista, elämäntapa, kodin ja suvun perintö, runoja, lauluja, taidetta, unelmia, uuniruokien, potatkakkaroiden ja riisryynpiiraiden tuoksua [Lähde: <http://www.karjalanliitto.fi>].

Olen monen maakunnan kasvatti. Sukujuuret ulottuvat Karjalaan Kaukolaan. Olen syntynyt ja kasvatettu Pirkanmaalla. Vuonna 1992 muutin Keski-Suomeen Jyväskylään, nykyisin asun Vaajakoskella.

Erityisesti kotiseudullani Hämeen sydämessä Karjalaisuus ja kotiseuturakkaus oli voimakasta. Sodan jälkeen alueelle sijoittui Kaukolasta evakkomatkalle lähteneitä ihmisiä, jotka pitivät tiiviisti yhteyttä toisiinsa. Muut lähtivät mummolaan - minä asuin mummolassa: isäni isä ja äiti asuivat samassa talossa. Tosin pappaa en voi muistaa, koska oli niin pieni hänen menehtyessä. Aino-mummoon ehdin tutustua ennen hänen poismenoaan. Kuulin varmasti monia kertomuksia ja juttuja evakkoajoista ja elämästä Kaukolassa ollessani pieni, mutta niistä ajoista ne eivät jääneet niin mieleen. Vasta myöhemmin sukuseuran kautta ja kotiseutumatkoilla Kaukolaan kuulin alueesta ja omista sukujuuristani enemmänkin.

Evakko-Karjalaisissa ja heidän jälkeläisissään on sitä jotakin. Evakkotaipaleesta on 64 vuotta ja niitä henkilöitä, jotka ovat sen itse kokeneet tai siitä jotain vielä muistavat, on vuosi vuodelta vähemmän. Silti Karjalaiset kesäjuhlat ja muut pitäjäjuhlat vetävät ihmisiä yhteen muistelemaan omia sukujuuria. Niin nuoria kuin vanhempia Karjalaista henkeä omaavia ihmisiä.

Hyvä osoitus myös Karjalaisesta luonteesta ja yhteistyökyyvystä on loistava talkoohenki. Esimerkiksi 13.-15.6 oli Tampereella Karjalaiset Kesäjuhlat, jonne tavoiteltiin 160 vapaaehtoista työntekijää varmistamaan ison tapahtuman sujuvuutta. Vapaaehtoisia tarjoutui yli 200. Kaikki eivät mahtuneet mukaan.

Mietin otsikossa, onko evakkotaipaleesta mitään jäljellä? Minusta on. Karjalaista luonnetta ja talkoohenkeä. Muistot ovat jäljellä ja toivon mukaan mahdollisimman hyvin tallennettuna myös jälkipolville.

Tiina-Liisa Hokkanen-Oja

7.7.2008 klo 15:42

Niinhän se on, että itsearvostus kasvaa omien juurien tuntemisen myötä. Onneksi sukututkimuksessa ei enää pelätä "mustia lampaita", vaan nykyään juuri heidät koetaan sukututkimuksellisesti arvokkaina. Eihän tavallisista ihmisistä ole jäänyt merkintöjä muualle kuin kirkonkirjoihin. Tavallisessa elämässä ei ole juuri mitään kerrottavaa.

Merkittävää on minun mielestäni myös se, kuinka helppoa ihmisten liikkuminen nykyään on verrattuna esivanhempiemme aikoihin, jolloin pitkätkin matkat käveltiin tai mentiin hevoskyydillä ja 30 km pitkä matka kesti koko päivän. Nykyään ei heimoutumista kai juuri tapahdu, kun asuinpaikka muuttuu elämäntilanteiden ja ihmissuhteiden myötä.

Sukututkimus on niin kiinnostava aihe, että blogikommentoinnilla sitä voi vain raapaista, eikä siitä tule muuta kuin vihaiseksi. :D

Mari Kyllönen

8.7.2008 klo 13:46

Arvostan itsekin kovasti vilkkaita ja eloisia juuriani Sortavalan maalaiskunnan Miklissä ja olen ääääärimmäisen ylpeä juuristani!

Muksuna isomummolassa sain kuulla monta jännittävää tarinaa evakoreissuista, "uudelle maalle" asettumisesta ja siitä raskaasta työstä jolla kaikki oli rakennettava uudestaan, perheenä.

Isomummun ja muiden perheenjäsenten puheista ja kokemuksista jäi lähtemättömiä muistijalkia, joita tahdon vaalia ja jakaa niitä myös omille lapsilleni.

Ajattelen niin, että tässä hajanaisuuden ja irrallisuuden, individualismia ylikorostavassa maailmassa omien juurien tunemus on yksi asia, joka antaa kiinnepohdan elämässä: täältä minä tulen, tällainen minä olen. Ja ylpeä siitä.

15. Takaisin Karjalaan, mutta vain käymään.

10.7.2008

Olen käynyt isäni synnyinseudulla luovutetussa Karjalassa Kaukolassa kolme kertaa. Ensimmäisen kerran matkustin paikalle Neuvostoliittoon kesällä 1991.

Tällöin matka oli ainutkertainen tutustuminen niin niihin paikkoihin, joista olin jo kuullut pienenä; mutta myös silloiseen neuvostokulttuuriin, joka oli pienoinen kulttuurishokki suomalaisen silmin. Silloisesta matkasta on jäänyt erityisesti mieleen se, kuinka ystävällisiä sikäläiset asukkaat olivat meitä kohtaan. He tarjosivat niin majapaikkaa kuin kestitystä, vaikka selvästi huomasi, ettei heillä ollut paljoakaan maallista tarjottavaa.

Myös käynti isäni synnyintalolla Tontin tilalla oli mieleenpainuva kokemus. Tontin tila on vielä harvoja lähes alkuperäisessä kunnossa olevia rakennuksia alueella. Tuvasta löytyi vielä pappani tekemä puusänky, iso leivinuuni oli edelleen paikoillaan ja käytössä. Navetta oli yllättävän hyvässä kunnossa johtuen kuulemma siitä, että siellä oli pidetty kaneja ja sitä kautta tila oli pysynyt lämpimänä.

Paikalla asui silloin - ja luutavasti vielä nykyäänkin - Nikolai Petrov, joka oli asunut tilalla jo vuodesta 1940 alkaen. Jatkosodan alettua Nikolai oli joutunut sotavangiksi ja hänet oli lähetetty Suomeen vankileirille. Hän oli tuolloin noin 15 vuoden ikäinen ja niiden reilun 3 vuoden aikana oppi hieman suomen kieltä; tosin suurin osa siitä oli unohtunut vuosien varrella. Tapaamisesta on jäänyt mieleen lämmin tunnelma ja sydämellisyys. Tulipa Nikolain johdolla maistettua myös kotitekoista kirkasta juomaa (kotipolttoista?) ja suolakurkkua; *Zazdarovje!*

Jännitysmomentteja matkalla oli jonkin verran. Bussissa oli mukana myös eräs jo edesmennyt sukulainen, jolla oli USA:n passi. Tätä Neuvosto-tullissa syynättiin tarkkaan, mutta ei se onneksi matkantekoa paljoakaan hidastanut.

Ruplia ei pystynyt vaihtamaan missään vaihtopisteessä, markka oli kovaa valuuttaa. Perässä juoksevat pikkupojatkin osasivat sen verran suomea, että osasivat kerjäläisten mantran: "Markka, purkka, karkki...". Jos ei mitään näistä suostunut antamaan, niin tulipahan perään vielä selvä suomalainen kirosanakin.

Toisen kerran kävin alueella vuonna 2003. Matkassa oli mukana myös arkkitehti Sari Kivimäki ja arkeologian dosentti Pirjo Uino, jotka todella eläväisesti osasivat valottaa matkalaisille alueen rakennuksien taustoja ja asutuksesta aikaisemmalta aikakaudelta. Tästä reissusta on jäänyt mieleen myös erityisesti käynti Äyräpään kirkolla. Moni tuntee paikalla käydyt taistelut, mutta erityisesti paikka koskettaa, kun saa kuulla oman isosedän kokemuksia paikalta. Isosedästä on jo aika jättänyt, mutta onneksi poika oli matkassa kertomassa tapahtumia seuraaville sukupolville.

Kolmannen matkan alueelle tein vuonna 2005 sukuseuran matkassa. Nämä viimeiset matkat olivat sikäli mieleenpainuva, että niiden yli 10 vuoden aikana, kun edellisen kerran olin alueella käynyt, oli alueella tapahtunut muutosta. Tosin tämä muutos ei mielestäni ollut kehitystä. Ladat olivat kyllä muuttuneet osittain ökyautoiksi ja uudet hulpeat datsat olivat kohonneet sinne tänne. Mutta edelleen alueella oli myös ne samat ränsistyneet rakennukset ja roskainen luonto. Näkyvissä oli paikallisten asukkaiden välinpitämättömyys aluetta kohtaan. Tämän matkan jälkeen päätin, että jätän seuraavaan käyntikertaan taas reilusti väliä. Silloin näkee paremmin paikan muutoksen ja alueen toivottavan kehityksen.

Viime päivinä on Keskisuomalaisessa mielipidekirjoituksia luovutetun Karjalan palauttamisesta. Ei Karjalaa voi palauttaa. Se on olemassa vain muistoissa, museoituna esineisiin ja kirjoituksiin. Ja kun käy niillä paikoilla, jotka jotkut vanhemmat henkilöt vielä hämärästi muistavat, nämä muistot haalenevat vielä enemmän. Niin monessa paikassa on suomalaisten tekemiä rakennuksia edelleen

samalla paikalla, ränsistyneenä ja hoitamatta. Paikan pysähtyneisyys on käsinkosketeltavaa.

Luovutetun Karjalan arvokkain omaisuus - ihmiset ja heidän luonne ja osaaminen tuotiin nykyisen Suomen puolelle evakko-Karjalaisten toimesta. Tämä pääoma on jo kasvanut korkoa koron päälle. Taakse jäänyt on materiaa. Sen perään on turha haikailla.

16. Taloyhtiön vakuutukset hyviin käsiin

13.7.2008

Lapsellisuus on huipussaan Vaajakoskella. Pizzerian ikkuna on taas isketty sisään. Korjauskustannus on iso ja sen maksaa taloyhtiön asukkaat. Vaikka vakuutusyhtiö korvaa vahingon, kohonneet vakuutusmaksut ja omavastuu kohoavat sen verran isoksi, että asukkaiden kukkaroita ravistellaan taas kerran.

Vakuuttaminen on asia, joka kirpaisee maksettaessa, mutta voi osoittautua korvaamattomaksi hädän hetkellä. Vakuutuksien kilpailuttaminen ja vertailu on hankalaa erilaisten pykälien ja ehtojen paperiviidakossa. Siksi moni varsinkin isompi yhtiö ja isännöintifirmat luottavat nykyisin vakuutusmeklareihin toiminnassaan.

Vakuutusmeklari on itsenäinen vakuutusvälittäjä, joka on riippumaton vakuutusyhtiöistä. Meklari ajaa asiakkaan etua, ei vakuutusyhtiöiden. Valtakirjalla hänet valtuutetaan hoitamaan toimeksiantajan vakuutusasiat: vakuutusten kilpailuttamisen, muutokset vakuutus sopimuksissa sekä vahinkoasioiden hoidon. Meklari tuntee vakuutusmarkkinat, eri vakuutusyhtiöiden erikoisuudet ja toimintatavat sekä osaa suositella asiakkaan tarpeisiin parhaiten sopivaa vakuutusratkaisua. Meklarin asiantuntemus korostuu vahinkotapauksissa: he auttavat vahinkoilmoituksen laatimisessa, osaavat kokemuksiensa perusteella kirjoittaa vakuutuspapereihin oikeat sanamuodot ja varmistavat, että asiakas saa ehtojen mukaisen vakuutuskorvauksen. Vakuutusyhtiö hyvittää meklarin palkkion suoraan laskussaan, joten meklarin käytöstä ei tule kuluja yhtiölle.

Käydessäni keskusteluja oman taloyhtiöni meklareiden kanssa, saimme monta hyvää vinkkiä ja yllättävääkin tietoa vakuutuksen ottamisesta. Eräs mielenkiintoinen tieto oli se, että joissakin vakuutusyhtiöissä on olemassa yläikäraja talkoovakuutuksen ottamiseen, esimerkiksi 71 vuotta. Tämä ikärasismi ihmetytti varsinkin, kun nykyisin on aktiivisia ja hyväkuntoisia vanhempia ihmisiä yhtiöiden toiminnassa mukana. Olisi mielenkiintoista tietää, onko tämä käytäntö todella Suomen perustuslain pykälän 6 mukainen:

Perustuslaki §6: Yhdenvertaisuus

Ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä.

Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Lapsia on kohdeltava tasa-arvoisesti yksilöinä, ja heidän tulee saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin kehitystään vastaavasti.

Sukupuolten tasa-arvoa edistetään yhteiskunnallisessa toiminnassa sekä työelämässä, erityisesti palkkauksesta ja muista palvelussuhteen ehtoista määrättäessä, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään.

Kyseinen perustuslain pykälä nostaa esille monta epäkohtaa. Kuten ikärasismin lisäksi tasa-arvon myös ihmisten alkuperän suhteen. Jättäkää siis jo rasistinen lapsellisuus sivuun ja antakaa niiden Vaajakosken pizzerian lasien olla rauhassa.

17. Tulos ja ulos - tutkintouudistus päästi irti maisteriparven

18.7.2008

Elinkeinoelämän keskusliiton EK:n lakiasianhoitaja Lasse Laatusen päästeli kesäsammakoita suustaan Kansan Uutisten haastattelussa 17.7.2008. Hänen mukaansa opintotuki tulisi muuttaa suoritusperusteiseksi. Ehkä Laatusen pitäisi hieman tarkemmin ottaa selvää, miten nykyisin opintotukea myönnetään. Tukea ei myönnetä, jos ei tee tarpeeksi opintopisteitä. Jos se ei ole suoritusperusteista, niin mikä sitten? Oletan, että Laatusen kaipaa sitä, että opintorahan suuruus määräytyisi suoraan opintopisteiden määrän mukaan. Taas ollaan heikoilla jäillä. Vaikka tutkintorakennemuutoksen tarkoituksena on kunnianhimoisesti tasapuolistaa opintojen työmääriä, se ei tule ehkä koskaan onnistumaan täysin. Tietyillä aloilla ja jopa tietyn alan sisällä on suuria eroja opiskeluun käytettävän työn määrässä, eli opintopisteiden saatavuudessa.

Laatusen mukaan pitäisi myös puuttua opiskeluaikojen pidentymiseen. Vanha kunnon "tulos ja ulos" mentaaliteetti nostaa päätään taasen. Opintojen viivästymisen syynä hän pitää nuorten välivuotia. En usko, että monikaan välivuosi on vain sohvalla lököttelyä. Välivuodet on etsimistä, työkokemuksia, armeijaa, ulkomaanmatkoja... Usealla välivuosi tarkoittaa myös opintoja avoimessa yliopistossa, jotka usein suoraan helpottaa ja nopeuttaa varsinaisen opiskeluajan läpikäymistä. Syytä on yhtä monia kuin on ihmisiä.

Opiskeluaikojen pidentymiseen on paljon syitä. On halu kannustaa opiskelijoita monipuolisiin opintokokonaisuuksiin. Enää ei kaivata vain matematiikan opettajia, täytyy osata myös fysiikkaa, kemiaa ja ehkäpä samalla myös tietotekniikkaa. Poikkitieteellisyys tuo lisäarvoa, mutta hyvin usein myös vie enemmän aikaa opinnoissa.

Tutkimusalat myös laajenevat ja samalla tiedettävä asia pirstaloituu. Jos luet ohjelmistotekniikkaa, se ei tarkoita sitä, että osaat korjata hajonneen kovalevyn. Jos luet biologiaa, et välttämättä tiedä sen pöllölajin nimen, jonka kuvan kaveri nappasi digikamerallaan - *terkut Samille ja Matille ;-)* Tarvitaan se toinen asiaan syventynyt henkilö, ammattilainen juuri sillä pienellä sektorilla. Ja taas menee aikaa syventäviin opintoihin.

Ja kaivataanhan sitä työkokemustakin. Sitä on hankala hankkia, jos paahtaa pitkää päivää opintoputkessa. Ja taas meni aikaa opiskelulta. Myös aktiivisia nuoria kaivataan. Ihmisiä ainejärjestöihin, ylioppilaskuntaan, hallinnon opiskelijajäseniksi, harrastamaan mitä moninaisempia lajeja... Ei se opiskelijaelämä pelkkää opiskelua ole tai sitten on jäänyt jotain arvokasta kokematta. Pitäähän sitä hullutellakin. Kerätä elämäkokemusta. Ja taas meni aikaa opiskelulta.

Äskettäin uutisoitiin myös, kuinka maisterisuma saattaa kiristää kilpailua työmarkkinoilla. Valmistuneiden suuri määrä johtuu yliopiston tutkintouudistuksesta. Vanhan opintoviikkopohjaisen tutkintojärjestelmän mukaan voi opiskella siirtymäajan loppuun eli 31.7.2008 asti. Enää ei siis ole montaa päivää armonaikaa niille, jotka haluavat vielä koota palapelinsä opintoviikoista. Tarkat päämäärät ovat hyvästä, ne pakottavat saamaan asioita päätökseen. Moni asia jäisi tekemättä ilman dead-linea.

Lentoon päästetyn maisteriparven vaikutuksia työmarkkinoihin on vielä vaikea arvioida. Akavan koulutuspoliittinen asiamies Simo Pöyhönen ennakoii YLE:n verkkouutisissa 17.7., että esimerkiksi opettajien paikkoihin voi olla paljon hakijoita. Akavan mukaan humanisteilla ja viestinnän alan tradenomeilla saattaa olla vaikea saada heti alansa töitä. Tämän voi uskoa. Tosin nyt tällä hetkellä moni valmistuva on jo työelämässä ja joilla se tutkinto on ollut vain parista opintoviikosta tai gradusta kiinni. Nämä eivät rasita työmarkkinoita, koska he siellä jo ovat. Ongelmatapaukset löytyvät juuri Simon mainitsemilla aloilla, joille on kouluttautunut jo niin paljon ammattilaisia, ettei

avoimia virkoja voi yksinkertaisesti löytyä. *Terkut siis myös Simolle ;)*

Eli summa summarum:

- Opiskelijat saatava nopeasti ja tehokkaasti työmarkkinoille
- Opiskelijoiden oltava monipuolisempia ja poikkitieteellisempiä kuin aikaisemmin
- Työkokemusta olisi kartutettava opintojen ohella
- Opiskelijoiden on myös ehdittävä elää
- Työmarkkinanäkymät ovat epävarmat tietyillä aloilla
- jne...

Nyt tarvittaisiin monitavoiteoptimointia. Terveisinä Agoraan neloskerroksen optimointiryhmälle tai SIMO-kahvipöytään: voisiko eHOPS:n yhteydessä generoitua automaattisesti optimoitu suunnitelma, joka sisältäisi kurssien lisäksi myös ristiriitaiset tavoitteet niin opintojen aikana kuin niiden jälkeen...?

Tiina Hokkanen-Oja

19.7.2008 klo 13:09

Vanha opiskelija tervehtää!

Oma opiskelumotivaationi lähtee tällä hetkellä siitä, että opiskelu antaa minulle paremman mahdollisuuden päästä lakisääteiseen vaikeavammaisten lääkinnälliseen kuntoutukseen. Tässä iässä TOIVO työllistymisestä edes johonkin palkattuun tehtävään on jo mennyt.

Ehkä teen väärin kuluttamalla yliopiston valtionapuja maisteriopintoihin. Ehkä en?

18. Sähköt maassa ja vesi taivaalla

22.7.2008

Joitakin asioita arvostaa vasta silloin, kun ne vähäksi aikaa menettää. Kuten sähkö ja vesi. Sähköä tulee pistokkeesta ja vettä hanasta. Yleensä.

Taloyhtiömme alue on ollut aikaisemmin Kanavuoren varikon asuntolanmäki. Sähkolinjat ovat vielä pari vuotta sitten tulleet varikolta ja sähkölasku on maksettu suoraan puolustusvoimille. Puolustusvoimat muuttivat Kanavuoresta pois ja marraskuussa 2005 yhtiömme oli pakotettu vetämään uudet sähkolinjat alueelle. Ikävöimme sitä edellistä aikaa: sähkölasku oli vain murto-osa siitä, mitä maksamme nykyiselle sähköyhtiölle.

Muutama vuosi sitten vielä kun linjat tulivat varikolta päin, sähköt katkesivat eräänä kesäpäivänä alueelta. Ongelmakohtaa ei löytynyt ja saimme lainattua aggregaatin. Kuva siitä äänekkäästä dieselkaasuttelijasta löytyy ylhäältä; näppärä vehje kaiken kaikkiaan, mutta ei mikään ympäristöystävällisin sähköntuottaja. Kolme-neljä päivää auto huristi 12 asuntoon ja huoltorakennukseen sähköä ennen kuin löytyi ongelma-kohta ja sähkö saatiin taas kulkemaan linjoja pitkin. Muutamat jääkaapit ehtivät sulamaan, mutta mitään suurempaa ongelmaa ei tästä onneksi aiheutunut alueelle.

Nykyisen sähköntoimittajan kanssa taasen on ollut muutamia kertoja, jolloin on tullut soiteltua perään, tehtyä korvausvaatimuksia sulaneista pakasteista tai valituksia tiedotuksen puutteesta. Viimeisin yhteydenotto yhtiöön tapahtui eilen, kun puu kaatui sähkolinjojen päälle tuoden ne alas. Onneksi vain rantasaunalle päin ja varsinaiset asunnot eivät joutuneet tällä kertaa vaaravyöhykkeelle. Mielenkiinnolla odotamme, millä aikataululla tämä korjausoperaatio lähtee käyntiin.

Vettä Suomessa riittää, taivaaltakin sitä on tullut tässä vähän ajan sisällä jo ihan tarpeeksi. Mutta elämä voi olla hankalaa, kun sitä ei saa käyttää suoraan hanasta. Tämän on ainakin Vaajakoskelaiset oppineet. Surullisenkuuluisa vesikatastrofi on varmasti vielä tuoreena monien mielessä. Suomalainen puhdas hanavesi on asia, josta voimme olla ylpeitä. Putkistojen ylläpito on asia, jonka kustannuksissa ei kannata säästää. Silloin leikitään pahimmillaan jo ihmishengillä.

Kanavuoren alue on jostain syystä ollut alttiina sähkö- ja vesikatkoksi viimeisen vuoden aikana. Yleensä katkokset tulevat yllättäen, puu kaatuu linjojen päälle tai putki katkeaa kriittisestä kohtaa. *Force Major* on tilanne, joka on vain kestettävä. Varsinkin suurissa yksiköissä yllättävät katkokset tuntuvat suoraan rahallisena menetyksenä. Esimerkkinä Vaajakosken ABC, jonka 24h aukioloaika ei ole katkennut muutoin kuin sähkön ja veden puutteeseen. Jo muutama tunti pahimpaan ruuhka-aikaan sunnuntai-iltana vie paikalta maineen lisäksi maksavia asiakkaita.

Mutta silloin kun katkos on tiedossa hyvissä ajoin, on asukkaille ehdottomasti saatava tiedotus perille. Sähkölaitos missasi tiedotuksen täysin silloin, kun kävi vaihtamassa etälukijoita alueelle. Vaihdoista aiheutuva sähkökatkos oli yllätys vain alueen asukkaille, ei asentajille itselleen. Putken korjauksesta ja vesikatkoksista Etu-Kanavuoressa ilmoitettiin Maalaiskunnan www-sivuilla ja Keski-suomalaisessa, mutta valitettavasti nämä tiedotuskanavat eivät kaikkia saavuttaneet. Tiedottamisessa on aina parantamisen varaa.

Nykytekniikalla tiedottamisen ei pitäisi olla mikään mahdoton tehtävä. Isommille yksiköille tiedotuksen voisi järjestää keskitetysti. Taloyhtiöiltä löytyvät isännöitsijät, hallituksen puheenjohtajat ja turvallisuuspäälliköt, joiden kautta voisi sopia tiedon kulusta koko taloyhtiöille

etukäteen sovituista vesi- ja sähkökatkoksista. Vattenfallilla on ilmaiseksi tilattava palvelu, joka tiedottaa vikatilanteista tekstiviestinä tai sähköpostitse mittaripaikan mukaan. Tästä palvelusta voisi Maalaiskunnan - ja jatkossa kaupungin - tekninen toimi ottaa mallia.

19. Killerin Kuninkuusravit keräsi iloista porukkaa paikalle

27.7.2008

Vietin pari todella onnistunutta päivää Killerin raviradalla Kuninkuusraveissa. Sää suosi ja iho punottaa auringon jäljiltä. Niin järjestelyt kuin myös yleisön rento tunnelma teki tilaisuudesta todella nautittavan. Juoma- ja ruokapisteitä sekä muita palveluita oli tarpeeksi ihmismäärään suhteutettuna ja mihinkään ei joutunut jonottamaan kohtuuttoman pitkään. Non-stop bussikuljetukset kaupungin ja raviradan välillä toimivat sujuvasti ja hyvä tunnelma antoi lisätilaa busseissa. Kaikki tuntui toimivan hyvin ja kunnia siitä kuuluu erityisesti mahtavalle talkooporukalle, jolla riittää työtä vielä ensi viikonlopun ralleissakin.

Erityismaininta tänään vieressäni istuneelle Pohjanmaalta kotoisin olevalle ainakin osittain leskimiehistä ja -naisista koostuneelle eläkeläisporukalle. Hunajalikööripullo kiersi joukossa sen verran tiuhaan tahtiin, että loppuvaiheessa ei enää muutama henkilö päässyt penkistä ylös - mutta hauskaa taisi olla senkin edestä. Kiitos vain ryypyistä - jouduin tosin autollisena ihmisenä kieltäytymään...

Tuloksista sen verran, että Saran Salama voitti kolmannen kerran kuninkuuden ja tammojen puolella kisa oli erittäin tasainen Velin Vinkkeen ja B. Helmiinan kesken. Kokonaisaika oli molemmilla sama ja pisimmän matkan keskinäisen järjestyksen perusteella Velin Vinkkeestä tuli uusi ravikuningatar. Suvi-Missi ei valitettavasti päässyt kisaamaan loukkaantumisen vuoksi - harmi, olisi nimittäin ollut mukava olla kannustamassa vanhan kotipaikkakunnan hevosta.

Viime viikon perjantaina - siis ilman mitään suur tapahtumaa - oli ollut taas kerran autojonot pitkälle ysitielle Leppäveden suuntaan. Tämän viikonlopun kuninkuusravit ja ensi viikonlopun ralli oli saanut jo valtakunnan lehdetkin masinoimaan kampanjaa, jossa pyritään varoittamaan Vaajakosken liikenne-ruuhkista. Valtakunnallinen toivotus ruuhkista sai aikaiseksi sen, että autoilijat käyttivät vaihtoehtoisia reittejä ja ohittivat Jyväskylän kaukaa. Tänäänkin viiden maissa tullessani Killeriltä ruuhkista ei ollut tietoa. Hieman normaalia enemmän autoja, ei muuta. Mutta onko sekään hyvä asia? Jos jo valtakunnallisestikin tiedetään, ettei tänne kannata tulla, turistit vievät rahansa muualle.

Nyt viikolla uutisoitiin, että Vaajakosken liikenneympyrä muutetaan takaisin kaksikaistaiseksi. Joitain muitakin uudistuksia on tiedossa, mm. Vaajakosken keskustasta päin ei enää ympyrään pääse. Koko suunnitelmaa en vielä ole nähnyt, joten en voi kommentoida kokonaisuutta. Kriittinen kohta kuitenkin on kolareiden suhteen ympyrästä Kanavuoreen päin jatkavat. Kolariherkkä paikka tulee siitä, kun toista kaistaa ajavat autoilijat kääntyvät suoraan toiselta kaistalta moottoritiele - mikä ei ole sallittua, mutta monen mielestä nopeuttaa liikennettä. Liikennesäännöt ehkä on tiedossa, mutta kuitenkin Kanavuoreen päin lähtijöiden kääntyminen yllättäen eteen tuo tilanteita, joissa pelti rytisee ja poliisille on tarvetta. Odotan mielenkiinnolla nyt tehtävää uudistusta, toivon mukaan siitä saadaan edes hieman helpotusta jokapäiväisiin ruuhkiin.

Mutta tämä uudistus edes onnistuessaan ei tule varsinaista ongelmatilannetta korjaamaan. Naissaaren sillat jäävät edelleen kapeiksi ja pullonkaulaksi valtateiden verkostossa. Koko Kanavuoren kohdan muuttaminen nelikaistaiseksi olisi melkein pä ainoa tapa sujuvoittaa tukkoista liikennettä. Eilen keskisuomalaisessa Pauli Partanen kirjoitti Vaajakosken liikenteestä ja toi esille myös turvallisuusnäkökulman. Naissaaren sillat ovat vaarallinen paikka juuri kriisitilanteessa. Jos jostain syystä silta olisi poikki liikenteeltä, hätäkuljetuksien saaminen eteläpuoliselle alueelle olisi melkein pä mahdotonta. Totta jokainen sana. Toivon mukaan tätä skenaariota ei tarvitse kokea

todellisuudessa.

Esa Salokorven masinoima [addressi](#) ja kansalaiskeräys Vaajakosken liikenneuhkien ratkaisemiseksi ovat kuin pieru saharassa, mutta pieru se on pienikin pieru.

20. Opinnäytteet puntarissa

2.8.2008

Paikallisessa äänitorvessa Keskisuomalaisessa oli hauska artikkeli tänään. Se liittyi SDP:n uuden puheenjohtajan Jutta Urpilaisen tutkintoon ja graduun. Jotkut olivat keksineet, ettei Urpilaisen gradua löydy yliopiston kirjaston tietokannasta. Tämä todisti, että Urpilainen ei ole maisteri. M.O.T.

Piti oikein katsoa Jyväskylän Yliopiston [JYKDOK](#)-tietokannasta, löytyykö oma graduni sieltä. Löytyihän se, mutta minulla ei suoraan sanoen ole mitään muistikuvaa siitä, olenko itse toimittanut silloin vuosituhannen alussa tiedon yliopistolle vai hoitiko mahdollisesti tietotekniikan laitos sen automaattisesti. Vaikka gradut eivät tietokannasta löydykään, niiden ainakin pitäisi löytyä yliopiston laitoksien kätköistä graduhyllystä. Siis siinä tapauksessa, ettei joku ole sitä ottanut lukuun ja unohtanut palauttaa. Niitä ei varmaan ole ulkopuolisen helppo löytää, jos ei ole tietoa mistä lähteä liikkeelle.

Jyväskylän yliopiston kirjaston varajohtaja Marja Sarvilinnan toteaa Keskisuomalaisen artikkelissa, että: "*Tosin täytyy muistaa, että gradut ovat vain graduja. Oikeasti tieteelliseltä kannalta ajateltuna ne ovat vasta alkutehtäviä*". Sarvilinnan lausahdus tuo esille sen, kuinka yhä enemmän maisterin tutkinto nähdään vain välietappina ja päämääränä tulisi olla tohtorin tutkinto. Sekä gradu että vielä lisensiaatin tutkielmakin on kirjallisuuskatsaus muiden tekemiin tuloksiin, omaa löydöstä tai keksintöä ei näissä vaadita. Niitä ei arvosteta tieteellisenä julkaisuna niin korkealle, koska niissä harvoin on mitään tieteellisesti uutta tai mullistavaa kuin väitöskirjoissa. Väitöskirjan tekijöiden tulee jo osoittaa opinnäytteessään jotain omaa tieteellistä löydöstä tai tieteellisesti merkittävää tulosta, jota on valmis puolustamaan myös julkisessa väitöstilaisuudessa.

Sarvilinna sanoo toisaalta ihan totuuden tieteelliseltä näkökannalta, mutta sanoillaan loukkaa monia graduntekijöitä. Useat tekevät päättötyötään pitkään ja hartaasti, hakaten välillä päätä seinään ja vaihtaen aihetta, kun kirjoittaminen ehtyy. Gradu voi tuntua työvoitolta ja sen saaminen kansiin on iso tapahtuma. Gradulla opiskelija osoittaa, että hän kykenee ilmaisemaan itseään selkeästi ja tieteellisesti sekä tuomaan esiin oman alansa tuntemusta. Valmistuminen ja maisterin nimityksen saaminen on osoitus siitä, että omaa pitkäjänteisyyttä ja tahtoa tavoitella jotakin päämäärää ja onnistuu sen saavuttamisessa. Maisteri-nimitys ei siis ole pelkkä titteli; sitä ei saa ilman työtä.

Olen pitkän matkan juoksija, jos näin voi sanoa opiskelijasta. Tulin vuonna 1992 lukemaan matematiikkaa [Matemaattis-Luonnontieteelliseen tiedekuntaan](#) ja siirryin [Informaatioteknologian tiedekuntaan](#) sen perustamisen yhteydessä. Maisterin tutkintoon käytin kahdeksan vuotta. Pitäisi varmaan heti puolustella pitkäköö opiskeluaikaa muilla aktiviteeteilla, mutta pääsyy varmasti oli se, että en ollut mikään hyvä opiskelija. Opiskelijan suuri etuus nimittäin on hyvät perslihakset, eli pitää olla kyky istua alas kuuntelemaan pitkiä luentoja. Minulla tämä on ehkä ollut aina se huonompi puoli. Muut aktiviteetit vetivät puoleensa.

Nyt vähitellen olen myös saanut motivaatiota jatkaa opintojani seuraavalle tasolle. Jatko-opintoihini liittyvät pakolliset opinnot sain valmiiksi kesäkuussa. Opintopisteitä ei ole siis tarvetta haalia kasaan, vaan on aika keskittyä varsinaisen tutkielman kirjoittamiseen. Tätä varten sain [COMAS](#)-rahoituksen kolmeksi kuukaudeksi, eli siirryn syksyllä marraskuusta eteenpäin Jyväskylän yliopiston tutkijakammioihin. Tai käytännössä avotilaan, kammioista on nykyisin turha enää puhua. Tavoitteena on kolmen kuukauden aikana saada lisensiaatin tutkinto tarkastukseen asti. Tavoitteita täytyy olla ja juuri tällä hetkellä tavoite tuntuu realistiselta.

Laitan liitteeksi todella hulvattoman pätkän, joka kuvastaa hyvin sitä, miltä opinnot voi tuntua pahimmillaan - tai parhaimmillaan; miten sen nyt ottaa. Näillä kavereilla perslihakset ei puudu, koska käyvät välillä verryttelemässä derivoinnin ohessa.

Tiina-Liisa Hokkanen-Oja

2.8.2008 klo 14:04

Kyllä sinä olet ratajuoksija minuun verrattuna, mitä opiskeluaikaan tulee. On nimittäin 20. opiskeluvuosi perustutkinnossa alkamassa, eikä tuossa ole mitään kirjoitusvirhettä. Joten eivät ne perslihakset ole mikään onni tai autuus. Opintotukiruska sitä kyllä on. Toisaalta nyt voi satsata tyylikkyyteen, jos maisteriksi valmistumispäivä osuisi yhteen 50-vuotispäivän kanssa. :)

ONNEA LISURIIN!!!

21. Auta pakkaamaan Even eväät

8.8.2008

Kesä alkaa olemaan jo ohi (toisin yksi lomaviikko on vielä pitämättä...) ja vähitellen oikeasti mietittävä tulevia kunnallisvaaleja.

Itsensä mainostaminen on tylsää. Mutta jotenkin olisi päästävä yli siitä kainosta tunteesta, että ”*enhän minä, miten nyt minä, voisinkohan minä, mitä jos sittenkin minä...*”. Ja siitä tunteesta pääsisi eroon sillä, että saisi Teiltä vastakaikua ajatuksille, tukea kampanjalle ja äänitorvea kuuluttamaan ilosanomaa. Yksin tätä työtä ei voi tehdä, yksi ääni ei riitä valtuustoon tai niihin lautakuntiin ja työryhmiin, jotka kiinnostavat.

Miten voit auttaa pakkaamaan Even eväät?

1. Liity tukiryhmään!

Jo pelkkä liittyminen [tukiryhmään](#) antaa vahvan uskon siitä, että minun tavoitteisiin uskotaan. Samalla annat hyvän mielen ja uskoa siihen, ettei tässä ihan turhaan itseään peliin laita.

Tukiryhmään voi myös ilmoittautua ilman, että nimi julkaistaan www-sivuilla! Eli ei tarvitse pelätä leimautumista, jos puoluepolitiikka tuntuu kaukaiselta ajatukselta.

Tukiryhmään voi myös liittyä, vaikka ei vaikuta Jyväskylän seudulla. Tarkoitushan on antaa ainakin tukensa, vaikka ääntä ei voikaan antaa! Äänen voi antaa vain yhdelle ihmiselle, mutta tukea kampanjaan pystyy antamaan kaikille hyvälle ehdokkaille.

Tukiryhmäläisille on luvassa hyvän mielen lisäksi sähköpostitietoa kampanjan etenemisestä. Ja jos vain säät suosivat vielä loppusyksystä, niin rantasaunan lämmitän kiitokseksi annetusta tuesta ja tehdystä työstä.

2. Kilauta kaverille ja levitä ilosanomaa

Kerro mahdollisimman monelle kaverille / sukulaiselle / puolitululle / ohikulkijalle, että olen ehdolla. Linkkaa verkkosivut omillesi tai melua Facebook:ssa. Juttele ehdokkuudesta työkavereille, levitä sanaa baarissa ja muista se numero sitten pienessä tuiskeessakin... Sitä ei koskaan voi tietää, kuka on se potentiaalinen tukija ja äänestäjä.

Jos aihe kiinnostaa kaveria, kehoita ottamaan yhteyttä! Kerron mielelläni enemmänkin omista ajatuksistani. Voit myös kannustaa heitä liittymään tukiryhmään.

3. Valmenna ja sparraa: kerro mikä mättää

Kerro minulle, mikä mättää ja mihin pitäisi puuttua. Kerro, mistä pitäisi paikallislehdessä tai blogissa kirjoittaa. Kerro, mikä sinua ja tuttujasi kiinnostaa, anna kampanjalle rakennusaineita. Kerro myös, jos tuntuu siltä että olen menossa täysin metsään tai mitä voisi petrata kampanjassa. Kaikki palaute on tervetullutta!

4. Äänestä!

Kunnallisvaalit ovat sunnuntaina **26.10.2008**, ennakkoäänestys **15.-21.10.2008**. Muista äänestää ja raahaa kaverisi mukaan!

Olen huomenna lauantaina aamupäivästä Vaajakoskella Naissaaressa kohinatorilla; tulehan tervehtimään! Toivottavasti sade ei pilaa tunnelmaa ja aurinkokin näyttäytyisi hieman. Vinkkinä sen verran, että kun tästä työpisteeltä maltan kotiin päin lähteä, niin tarkoituksena on tehdä

karjalanpiirakoita ja tarjota niitä munavoin kera teltalla... Jos sateessa tulee kylmä, tulehan kahville lämmittelemään!

Jos et kohinatorille ehdi, niin vielä on monta muuta etappia kohti kunnallisvaaleja. Olisi monta tilaisuutta ja tapahtumaa, mihin on tarkoitus osallistua; kerron niistä sitten tarkemmin [Ajankohtaista](#)-sivulla.

22. Mesetys, skypeetus ja cee-kasetti

14.8.2008

Työkaverini alle kouluikäinen tyttö oli vahingossa löytänyt CD-soittimesta uuden luukun ja halusi tietää, miten sitä käytetään. Minulta löytyi muutama vanha C-kasetti, jotka lahjoitin kokeiluun. Nauhan kelaaminen eteenpäin oli kokemus sinänsä. Oli outoa, ettei kappaleen yli voinut hypätä yhtä nappia painamalla.

Sukupolvien välinen kuilu näkyy erityisesti suhtautumisessa tekniikkaan ja tietokoneisiin. Juuri kun hieman vanhempi sukupolvi on edes vähän oppinut käyttämään sähköpostia normaalissa tiedonvälityksessä, nuorempi sukupolvi lyttää sen täysin. Sähköposti on hidas ja kömpelö: sen avulla ei voi käydä keskustelua, kun pitää odottaa toisen vastaus jopa tunteja, ehkä pahimmillaan päiväkausia. Sähköpostin kautta lähetetään viralliset työpaikkahakemukset ja muut viralliset tiedotteet, mutta ei kommunikoida kavereiden kanssa.

Nuorempi sukupolvi on siirtynyt sähköpostin käytöstä jo täysin mesettämään, skypeettämään ja käyttämään netin yhteisöjä kommunikointiin. On oltava omat sivut IRC-galleriassa, LinkedIn:ssä ja Facebook:ssa, että on edes olemassa. On luontevaa kertoa itsestä, paljastaa salaisuutensa blogeissa tai näyttää omia kuvia netissä.

Tässä on myös vaaransa, joita varmasti kaikki vielä opiskelujen tai ammatinhaun alkuvaiheessa olevat eivät ole sisäistäneet. Tietoa löydetään netistä vielä vuosienkin päästä. Ja sitä osataan todellakin hakea. Potentiaaliset työnantajat osaavat jo etsiä työntekijän nimellä tietoa netistä ennen palkkaamista. Ja jos ensimmäiseksi nousee ylös ne nuoruuden toilailut, niin mielikuva ei ole mairitteleva.

Netti on paikka, johon laitettu tieto ei häviä helposti. Jos laitat tietoa www-sivuille, niin se kopioituu mirror-sivuille ympäri maailman. Jos joku on laittanut YouTubeen nolon videopätkän, niin sitä on melkein mahdotonta saada hävitetyksi. Se on nopeasti jo kopioitunut lukuisille uusille sivustoille tai käyttäjien kotikoneille. Sivusto löytyy helposti vuosienkin päästä.

Kuulin äskettäin uudesta ammattiryhmästä Suuressa Maailmassa. Tämä uusi ammattiryhmä on erikoistunut siihen, että he pystyvät häivyttämään tietoa Googlesta tehokkaasti. Esimerkiksi jos joku nolottava sivusto nousee alkupäähän tietyillä avainsanoilla Googlessa, tämä ammattiryhmä generoi sellaisia sivustoja, jotka nousevat ranking-listassa ensimmäisille sijoille ja tämä hävitettävä sivusto alemmaksi. Vain ne, jotka jaksavat selata Googlea pidemmälle, näkevät sivuston. Ja toivottavasti sillä potentiaalisella työnantajalla ei ole aikaa niin pitkälle.

Maailma nopeutuu ja tietomäärä kasvaa. Mutta tieto voi myös tuottaa tuskaa, varsinkin jos sen näkee väärät ihmiset.

Minut löytää myös [Facebook](#):sta sekä [LinkedIn](#):stä. Jos uskaltaa kirjautua sisään.

23. Rumasta puupölkystä kasvoi uljas joutsen

17.8.2008

Pidimme tänään pienellä porukalla kahvituksen isäni 70 vuoden kunniaksi. Paikalla oli kaikki isäni elossa olevat sisarukset, eli päivää vietettiin kahden veljen ja heidän perheidensä voimin.

Jo pienoisena perinteenä suvussa on annettu lahjaksi puusta tehty lintu pyöreiden vuosien kunniaksi. On aivan uskomatonta, mitä pystyy tekemään moottorisahalla, puupölkyllä ja roimalla annoksella luovuutta. Oheisessa kuvassa on taidonnäytteen tulos – todella realistisen näköinen joutsen.

Mutta miksi juuri joutsen? Isoisäni on uudelle paikkakunnalle tullessaan päättänyt, että uusi kotitalo Kaukolassa menetetyn tilalle tehdään järven rannalle kallion päälle. Ja niin tapahtuikin. Kotitaloni on aivan pienen järven rannalla. Järvellä on asustellut vuosia joutsenperhe pesueineen. Se lipuu joka päivä olohuoneen ikkunan alitse ja poikasten elämää pystyy seuraamaan lähietäisyydeltä. On hauska kuulla, miten tämä uljas perhe nyt suhtautuu, kun uusi – tosin vain paikoillaan seisova – joutsen on tullut reviirille.

Tämä viikonloppu olikin sopiva irtautuminen normaaleista kuvioista niin vaalien kuin töidenkin puolesta. Ensi viikko onkin hektinen kaikin puolin. Maanantaina on paljon tapahtumia liittyen kokoomuksen eduskuntaryhmän kesäkokoukseen. Kävelykadulla on mahdollisuus käydä jututtamassa niin Jyrki Kataista kuin Alexander Stubbia, ks aikataulut [täältä](#). Itse olen kuitenkin suuntaamassa Palokkaan kuuntelemaan [Vireyttä vapaaehtoisuudesta](#) -seminaarin antia. Paljon muutakin antia päivä tuo tullessaan, joten jokaiselle vähänkin kiinnostuneelle löytyy varmasti näkemistä ja kuulemista.

Tiistaina Jyväskylän Uuden Jyväskylän naisverkosto kokoontuu ja keskiviikkona menen kuuntelemaan YTN:n luottamushenkilökoulutuksen antia Suomi-laivalle. Torstaina onkin koko päivä töihin liittyvää seminaaria Kallioplanetaariossa. Lauantaina tehdään talkoita tulevien isänmaan Toivojen puolesta. Lisätietoa tästä iloisista lastenjuhlista laitan alkuviikosta, kun paikka ja tapahtumat tarkentuvat.

24. Kouluttautumista luottamusvaltuutetuksi

21.8.2008

Kesäkuun alkupuolella työpaikkaani valittiin ensimmäistä kertaa luottamusvaltuutettu ja varaluottamusvaltuutettu. Vaikka työpaikkani työntekijöiden lukumäärä on alle 20 henkilöä, työntekijät päätyivät jo nyt valitsemaan luottamusvaltuutetun hoitamaan mm. työehtosopimuksen paikalliset palkankorotuserät. Parempi valita työntekijöiden etujen puolustaja vielä, kun ei mitään ongelmia ole näköpiirissä ja työnantajan sekä työntekijöiden välinen keskusteluyhteys on toimiva.

Luottamusvaltuutetun voivat työntekijät valita työehtosopimuslain nojalla työpaikassa jossa ei ole työntekijäjärjestön ja työnantajapuolen väliseen sopimukseen perustuvaa luottamusmiestä. Työpaikkani varsinainen luottamusvaltuutettu ei kuulu liittoon, mutta minä varavaltuutettuna kuulun TEK:iin (*Tekniikan Akateemisten Liitto*) ja sitä kautta YTN:ään (*Ylemmät Toimihenkilöt YTN ry*), joka vastaa AKAVAn jäsenkentässä ylempien toimihenkilöiden neuvottelu- ja sopimustoiminnasta.

Olin tänään - tai itse asiassa edellisen vuorokauden puolella, koska kello on nyt yli puolen yön - Keski-Suomen Insinöörien järjestämällä luottamusmiesristeilyllä s/s Suomi-laivalla. Tunnelma oli lämmin ja happi oli loppua alakerran kabinetissa, mutta ohjelma oli mielenkiintoinen ja keskustelua olisi varmasti voinut jatkaa pidempäänkin.

Risteilyllä **Maari Pohjola** Keski-Suomen työsuojelupiiristä kertoi yleisesti työkentästään, johon liittyy mm. turvallisuusjohtaminen, turvallisuuspolitiikka ja uusi valvontalaki. Kuulijoiden joukossa nousi esiin mielenkiintoisia keskusteluita mm. työntekijöiden ja -antajien välisestä häirinnästä. Esimerkki: jos työntekijä mottaa toista työntekijää baarijonossa tai soittaa toiselle häirintäsoiton, kyseessä on yksityinen asia, jonka käsittelee siviilioikeus. Tämä kun on tapahtunut työajan ulkopuolella. Mutta mielenkiintoinen rajanveto tulee siinä, jos työntekijä tekee etätöitä kotonaan ja häirintäsoitto tulee sinne. Tai jos häirintää tapahtuu työpaikan tiloissa järjestetyssä illanvietossa. Käihinöinti kuuluu siviilioikeudelle, jos työnantaja ei ole erikseen velvoittanut työnantaja illanviettoon. Rajojen vetäminen voi joskus olla tulkinnanvaraista.

YTN-asiamies **Björn Wiemers** (*Teknolögiäteollisuus*) kävi läpi työehtosopimukseen ajettuja paikallisia eriä. Hän kävi läpi teknolögiäteollisuuden työnantajien ja työntekijäosapuolen keskuudessa tehtyä kyselyä paikalliseristä ja niiden toimivuudesta. Tämä asia aiheuttikin paljon keskustelua osallistujien joukossa.

Koulutuksessa nostettiin esille uudehko termi *puoliperälauta*. Työmarkkinaslangissa käytettävä sana *perälauta* tarkoittaa minimiturvaa paikallisessa sopimisessa. Puoliperälauta tarkoittaa sitä, että jos paikallisesta erästä ei päästä työpaikalla sopuun, puolet rahasta jaetaan yleiskorotuksena koko porukalle ja puolet jakaa työnantaja omien kriteeriensä mukaan.

Keskustelua aiheuttikin juuri se, millä kriteereillä tämä potti tulisi jakaa työntekijöiden kesken; mikä on työntekijöiden näkemys asiaan ja mikä työnantajien. Suurimpina kriteereinä pidettiin tehdyissä kyselyissä vanhojen virheiden korjaamista ennemmin kuin palkan kannustavuutta. Eli jotain on vialla palkkauksessa ja se pitää korjata paikalliserän avulla. Muina kriteereinä pidettiin vinoumien korjauksia, henkilökohtaisen työnvaativuuden erää ja kannustavaa palkkaporrastusta.

Paikalliseriä pidettiin yleisesti ongelmallisina. Kyselyn mukaan ongelmakohtana on mm. epäselvä ohjeistus paikalliserän jakamisessa, tiedonsaannin ongelmat sekä henkilökemia ja ihmissuhteet. Luottamusmiehen osa on raskas, kun hänen pitää olla mukana arvottamassa ihmisiä eri kategorioihin. Usein tietotaidossa voi olla puutteita, luottamusmiehet ovat usein uusia toimessaan ja kokemusta neuvottelemisesta ei ole. Myös pelkästään se, että neuvottelutilannetta pidetään kiusallisena, voi olla paikallisen sopimisen esteenä. Tasapuolinen palkankorotus nähdäänkin useimmin parempana vaihtoehtona raskaan paikalliserän sijaan.

Paikalliserässä nähtiin kyselyn mukaan myös positiivista puolta. Paikalliserä kohdentuu juuri oman työpaikan olosuhteisiin, se nostaa esiin keskustelua ja paneutuu tärkeisiin kysymyksiin paikallistasolla.

YTN-asiamiehet **Petri Partanen** (*TEK*) sekä **Tapio Soltin** (*Uusi Insinööriliitto UIL*) kävivät läpi YTN:n roolia eri liittojen kesken. Yleisenä kommenttina voisi nostaa esiin sen, että eri teknisen alan liittojen kesken tuntuu olevan hyvää yhteistyötä, yhteisiä tapahtumia järjestetään paljon ja kommunikointia ylläpidetään jatkuvasti. Liittojen välillä ei tunnu olevan veristä kilpailutilannetta, vaan enemmän hyvää yhteistyötä.

Tilaisuuden jälkeen kävin mielenkiintoisia keskusteluja ruokapöydässä mm. UPM-kymmenen ja Valtran luottamusmiesten kanssa sekä Uuden Insinööriliiton alueasiamiehen **Olli Backmanin** kanssa.

25. Kallioplanetaario on hyvä esimerkki rohkeasta yrittäjyydestä

23.8.2008

Työnantajani piti kokopäiväisen seminaarin asiakkaan kanssa Kallioplanetaariossa Nyrölässä (<http://www.kallioplanetaario.fi>). Olimme varanneet tilan yksityiskäyttöön koko päiväksi ja myös illanvietto sujui rattaosasti tässä erikoisessa ympäristössä. Itse seminaari pidettiin planetaariossa ja seminaariesitykset heijastettiin planetaarion kupoliin. Iltaohjelmaan kuului myös mm. toimintaelokuva (<http://www.kyrdima.com>), joka sai hienot puitteet planetaariossa. Ohjaaja oli paikalla kommentoimassa elokuvan tekemistä.

Kallioluolaan louhittu 50 paikkainen planetaario avattiin keväällä 2008. Vaikka paikka on vasta aloittelemassa toimintaansa, se on saanut paljon julkisuutta mediassa ja kävijämäärät ovat ylittäneet reilusti tavoitteen. Viimeksi perjantaina 22.8 oli paikasta buffi YLE:n alueuutisissa.

Kallioplanetaario tarjoaa planetaarioesitysten ohella monipuolisia kahvio- ja ravintolapalveluja niin Jyvässeudun asukkaille kuin kauempaakin tuleville matkailijoille. Järjestelyt paikan kanssa kävivät joustavasti, päivän toiminnot räätälöitiin asiakkaan tarpeiden mukaan.

Planetaario on osoitus rohkeasta yrittäjähengestä, joka näin hyvin onnistuessaan tuo paljon positiivista julkisuutta koko Jyväskylän alueelle. Juuri tällaiseen yrittäjyyteen tulee myös Uuden Jyväskylän kannustaa mm. kaavoituksen ja rakentamisen kautta.

Erityismainintana täytyy nostaa esiin illan esiintyjä **Heikki Hilander**. Hänellä on taito lukea yleisöä ja luoda juuri kohdeyleisöön uppoava esitys. Harvoimpa sitä tulee melkein tunti putkeen naurettua maha kippurassa ja vedet silmissä. Samalla kertaa näkee niin suomen kärkipoliitikkoja (Ahtisaari, Koivisto, Halonen, Väyrynen...), formulatähtiä (Räikkönen, Kovalainen, Salo...), laulajia Jari Sillanpäästä Louis Armstrongin kautta Mamban Tero Vaaraan ja vieläpä kattava eläinkaarti harmaakarhusta rottwaileriin ;) Kiitos Hessu!

26. Valtuustoa, valtuustoryhmää ja Tallinnaa

26.8.2008

Kävin maanantaina kuuntelemassa maalaiskunnan alle 20 minuuttista [valtuuston kokousta](#). Tästä ajasta osa meni mm. maalaiskunnan viirin ojentamiseen Raija Sipiselle ja muutamaan rentoon kevennykseen puheenjohtaja Pauli Partasen puolelta. Asiat olivat hyvin alustettu etukäteen ja mikään asia ei aiheuttanut laajempaa keskustelua. Joku voisi jo luulla, että valtuuston kokoukset ovat "läpimenojuttu", mutta tämä kokous antoi vain hieman väärän kuvan yleisesti ottaen valtuuston toiminnasta. On hieman sellainen tunne, että täälläkin jo odotetaan uuden kunnan perustamista ja sen tuomia uusia haasteita. Päätävältä on siirtymässä Maalaiskunnalta / Kaupungilta / Korpilahdelta Uuden Jyväskylän [järjestelytoimikunnan](#) kautta uudelle valtuustolle.

Kävin myös tutustumassa Kokoomuksen valtuustoryhmään, joka piti kokoontumisen ennen valtuuston kokousta. Monta papereista ja sähköposteista tutut nimet saivat nyt kasvot. Erityisen mielenkiintoisena pidin valtuustoryhmässä ollutta keskustelua vireillä olevista kaavoista sekä mm. Kanavuoren alueella olevan maa-alueen [lunastuksesta](#). Apulaiskaupunginjohtaja Erkki Talvitien mukaan lopullinen tieto lunastuksen etenemisestä tulee "näillä viikoilla", eli ympäristöministeriön pitäisi ilmoittaa kantansa asiaan. Odotan mielenkiinnolla tietoa tästä, liittyhän aihe isännöimäni taloyhtiön läheisyydessä olevaan alueeseen.

Olen loppuviikosta menossa Tallinnaan rentoutumaan Vaajakosken taideseura Koprun ryhmämatkalla. Ohjelmaan kuuluu tutustumiskäynti [taidekeskus Kumuun](#). Olen käynyt siellä kerran aikaisemmin, paikka on näkemisen arvoinen! Tästä ehkä myöhemmin enemmän.

Hieman asian vierestä: kirjoittelin aikaisemmin blogissa (14.8), kuinka työkaverini lapsi oli vahingossa löytänyt CD-soittimesta kasettipesän C-kasetille. Samainen tyttö oli äskettäin saanut käsiinsä filmikameran. Kuulemma oli ollut ihmettelemistä, että mistä sen kuvan näkee sen jälkeen kun sen on ottanut. Niinpä ;) Niin se tekniikka kehittyy...

27. Kotitalousvähennys asunto- osakeyhtiöiden remontteihin

1.9.2008

Kotitalousvähennys asunto-osakeyhtiöiden remontteihin

KSML 1.9.2008

Kotitalousvähennys tulisi laajentaa myös asunto-osakkeissa asuvien remonttikuluihin. Taloyhtiöissä asuvia kohdellaan epätasa-arvoisesti omakotitaloissa asuviin verrattuna verottajan silmissä.

Asunto-osakeyhtiön osakas voi saada kotitalousvähennyksen vain niistä asunnon kunnossapito- ja perusparannustoista, jotka lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan kuuluvat osakkaalle. Esimerkiksi yhtiön teettämä ikkunaremontti ei asunto-osakeyhtiössä kuulu kotitalousvähennyksen piiriin, vaikka loppupelissä laskun maksaakin yksittäinen osakas.

Vasta jos yhtiöjärjestyksessä muutetaan vastuunjakoja niin, että kunnossapitovastuu siirretään osakkaille ennen remonttia ja vastuu korjattavasta kohteesta jää osakkaille myös remontin jälkeen, voivat osakkaat saada työstä vähennyksen.

Vastuun siirtäminen taloyhtiössä yksittäisille osakkaille johtaa helposti siihen, että kaikki eivät kiinteistön korjaukseen halua tai pysty satsaamaan niin paljon, kun kiinteistö sitä vaatisi. Vastuun siirtäminen vaatii myös yhtiöjärjestyksen muuttamisen, jonka kustannus patentti- ja rekisterihallituksessa on 330 euroa.

Kotitalousvähennys on vähentänyt harmaan työvoiman käyttöä. Tämä on ollut positiivinen asia sekä työllisyyden, mutta myös työn laadun ja kuluttajansuojan kannalta. Harmaan työvoiman mukana tulevaa perävalovakuutusta ei kannata ottaa, koska se on voimassa vain niin kauan, kun auton perävalot näkyvät.

EEVA-KAISA ROUHIAINEN Jyväskylän maalaiskunta, Vaajakoski

28. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaan alueet säilytettävä

6.9.2008

Kulttuuri on henkistä pääomaa; osa hyvinvointia ja elämänlaatua. Kesäteatterissa näytteleminen, kuorossa laulaminen tai vaikkapa maalauskurssille osallistuminen ovat keinoja lisätä väestön henkistä vireyttä ja nostaa elämänlaatua pienellä panostuksella. Kulttuuri kumpuaa ihmisistä itsestään ja levittää iloa myös ympäristöön. Ei tarvitse olla Michelangelo tai Gallen-Kallela pystyäkkeen tuottamaan tätä iloa ympärille. Riittää että on oma itsensä.

Olin viime viikonloppuna taideseura Koprun ryhmämatkalla Tallinnassa. Matka oli mitä hauskin, tuli nähtyä saman reissun aikana niin taidekulttuuria kuin ravintolakulttuuria, kaupunkikulttuuria, shoppailukulttuuria, viinanhakukulttuuria....

Kävimme lauantaina tutustumassa taidemuseo Kumuun. Olen käynyt siellä aikaisemminkin, mutta tämä oli ensimmäinen kerta, kun matkassa on mukana opas kertomassa syvällisemmin eri kerroksien ja huoneiden teemoista ja taustoista. Tallinnassa on loistava kulttuuritarjonta - olen käynyt viime vuosien aikana katsomassa niin oopperaa, operettia kuin balettia Estonian kansallisoopperassa. Kielimuuri ei ole korkea ja esityksistä voi nauttia täysillä. Suosittelen lämpimästi!

Henkisen kulttuurin lisäksi kävelimme - loppuvaiheessa jo kipein jaloin - pitkin vanhan kaupungin mukulakiveä ja tutustuimme myös kaupunkikulttuuriin; kauniisiin julkisivuihin, kapeisiin sivukuihin, viehättäviin pikkuputiikkeihin ja viihtyisiin pikkuravintoloihin.

Tallinnan vanhassa kaupungissa näkee, kuinka tärkeää on säilyttää ja kunnostaa kulttuurihistoriallisesti arvokkaat alueet, kiinteistöt ja maisemat tuleville sukupolville. Vanha on osattu säilyttää ja kunnostaa vanhaan kuosiinsa. Kaikilla tulisikin olla oikeus historiallisesti monikerroksiseen, elävään kotiseutuun. Hyvinä esimerkkeinä Jyväskylän alueella on yliopiston kampusalue tai Vaajakosken Naissaaren viehättävä miljö. Nämä ovat paikkoja, joissa kuka tahansa pääsee aistimaan mitä on ollut ja miten nykyisyyteen on päästy.

29. Kouluverkkoselvitys kuohuttaa tunteita

9.9.2008

Nyt kuohuu - eikä vaan vesilasissa. Moni kuntalainen teroittaa kynsiään ja kirjoittaa tällä hetkellä mielipidekirjoituksia eri lehtiin; vanhemmat, opettajat, kunnallisvaaliehdokkaat... Aiheena on intohimoja aiheuttava [kouluverkkoselvitys](#). Raporttiin on koottu peruskoulu- ja lukioverkkoselvityksen aineisto sekä investointitarpeet vuosille 2009-2020. Selvityksen kohteena on ollut koko Uusi Jyväskylä, eli nykyinen kaupunki, maalaiskunta sekä Korpilahti.

Selvityksen ensimmäinen osa - lukioverkkoselvitys - julkistettiin jo loppukeväästä ja nyt julkiseksi tullut koko raportti on ollut karua luettavaa osalle vanhemmista. Sen huomaa mm. siitä, että koululaiset kiikuttavat koteihin mitä erilaisempia adresseja ja netissä kootaan nimilistoja koulujen puolesta.

Kohdennus alakoululaisiin

"Alueiden tasapuolisen kehittämisen kannalta peruskoulut ja päiväkodit ovat avainasemassa; lapsiperheiden asuinpaikan valintaan vaikuttavat lähellä olevat ala-aste ja päivähoido. Toisaalta lukioiden asiakkaat, eli opiskelijat ovat valinnoillaan osoittaneet haluavansa opiskella keskustassa. Yli 16-vuotiaat nuoret ovat tottuneita julkisen liikenteen käyttäjiä." (s. 5).

Olen täysin samaa mieltä tämän kappaleen kanssa. Lähikouluista tulee pitää kiinni, kun kyseessä on pienimmät koululaiset. Lukiolaiset ovat jo asiakkaita - heidän tulisi osata jo valita itselleen sopiva erikoislukio ja ajatella - ja satsata - omaan tulevaisuuteen pidemmällä tähtäimellä. Vaikka se opinahjo ei olisikaan ihan oman kodin naapurissa.

Koulutilojen terveys ja määrä

"Lähes kolmannes opetuksen käytössä olevista tiloista on teknisen käyttöikänsä tai rakennuksessa ilmenneiden sisäilmaongelmien vuoksi välittömässä peruskorjaustarpeessa. Lisäksi tulevaisuudessa kasvavaa toiminnan volyyymia ei pystytä hoitamaan nykyisissä tiloissa." (s. 8).

Järkyttävä kappale! Miten on mahdollista, että näin surkeaan kuntoon on rakennukset tehty ja päästetty? Tässä kohtaa on kokonaisen tarkastelun paikka - ei vain kouluissa vaan myös muissa julkisissa tiloissa.

Raportissa esitetyn väestöennusteen mukaan oppilasmäärä kasvaa vuoteen 2020 mennessä 11%, Jyväskylässä arvioitu kasvu on 6%, maalaiskunnan alueella 15%. Korpilahdella oppilasmäärät pysyvät nykyisellä tasolla.

"Tilojen määrä kasvaa 3000 m² nykyiseen opetustilojen määrään verrattuna, kasvua on 2,3%." (s. 16).

Raportissa on siis esitetty ensimmäisenä vaihtoehtona ratkaisuja, jossa tilojen määrä kasvaa vain murto-osan siitä, mikä tuleva oppilasmäärän kasvu olisi. Ehkä jatkossa säästetään myös kouluruoassa ja eikä oppilaat kasva niin isoiksi - tilantarve on pienempi...? Tehokkuusajattelua parhaimmillaan (vai pahimmillaan?).

Lasten ensimmäiset kouluvuodet

Ensimmäiset kouluvuodet ovat taitekohta monen elämässä. Ensimmäisinä vuosina tärkeää on perustaitojen saaminen (lukeminen, kirjoittaminen, motoriikka), mutta myös sosiaalisten taitojen saaminen. Kaverisuhteiden opettelua, toimimista ryhmissä ja yksin, opettajan kuuntelemista ja tottelemista. Tämä kaikki onnistuu vain turvallisessa ja terveessä ympäristössä. Varsinkin alakoululaiset kehittyvät eri aikaan ja joidenkin koululaisten erityisopetukselle on suuri tarve. Tämän tarpeen kartoittaminen ei onnistu suurissa ryhmissä - se vaatii pienen ja tiiviin luokan ja opettajan, joka tutustuu jokaiseen oppilaaseen kunnolla.

Tätä ajatusta vasten Oravasaaren koulun pieni 22 koululaisen ryhmä on jo ihailtavan kokoinen. Ja kun vielä tilatkin ovat kunnossa eikä väistötarvetta sen vuoksi ole, koulu tulisikin säilyttää.

Oravasaaren koulun pienen idyllin vastakohtana voi nähdä Palokan koulujen yhdistämisen:

"Vaihtoehto 1: Tyyppälän alakoulun ja Palokan yläkoulun uudisrakennustarve yhdistetään. Toteutetaan Palokkaan n. 600 oppilaan yhtenäiskoulu. Laajuus n 7700 m2." (s. 19)

Toinen suuren kokoluokan ratkaisu on ehdotettu Liinalammin yhtenäiskoulu, johon tulisi peräti 870 oppilasta kahteen rakennukseen. (s.18).

Nämä suuret kokoluokat ei tue millään tavalla lähipalvelu -ajatusta, joka oli lähtökohtana Uuden Jyväskylän perustamissopimuksessa. Yksikkö on pienimmille koululaisille liian suuri, että yksilöllisyys ja erityisopetuksen tarve toteutuisi.

Summa summarum

Raportista riittäisi paljon puhuttavaa ja tässä n. 1.5 kk aikana ennen kunnallisvaaleja varmasti myös kirjoitettavaa eri lehdissä. Ja se on hyvä se. Asiastahan päättää loppujen lopuksi Uuden Jyväskylän uusi valtuusto. Ja tuleviin valtuutettuihin voi vielä vaikuttaa.

Eräs vaikutuskanava on ensi torstaina 11.9. klo 18-20 oleva yleisötilaisuus Cygnaeus -lukion auditoriossa. *Laittakaa äänenne kuuluviin ja kertokaa, mitä aidosti haluatte kunnassa tapahtuvan kouluverkolle.*

30. Hyvän olon messua, kouluverkko-asiaa ja kunnallisjärjestön kokousta

14.9.2008

Kuvassa Pia Nyman vasemmalla ja Mari Kyllönen oikealla.

Olin Hyvän Olon Messuilla jakamassa kampanja-onkia sloganilla "*paljon enemmän kuin äänten kalastelua*". Kampanjaa tehdään yhdessä [Mari Kyllösen](#) kanssa. Slogan on muuten Marin keksimä, eli kaikki kunnia sinne minne kuuluu ;) Viikonloppu oli todella mukava. Osaston henki oli iloinen ja myös osastolla käyneet ihmiset lähtivät eteenpäin hymyssä suin - ja onki mukana. Kampanja-onkia tullaan jakamaan myös jatkossa erinäisissä tilaisuuksissa. Tule hakemaan omasi ;)

Täytyy sanoa, että on todella hauskaa tehdä kampanjaa yhdessä muiden ehdokkaiden kanssa. Yhteishenki on puolueen sisällä hyvä ja toisia ei nähdä vain kilpailijoina. Vaalimatemiikka ymmärretään - ääni puolueelle on ääni itselle. Näinhän se menee. Toisaalta on myös hauska tehdä kampanjaa toisaalta niin samanlaisen ihmisen kanssa kuin itse on (karjalaiset sukujuuret, henkilö menee läpi harmaan kiven jos on tarpeen), mutta toisaalta taas aivan erilaisen (perheasiat ovat sydäntä lähellä, sote-asiat osaa kuin omat taskunsa). Mutta näinhän se menee, me täydennämme toisiamme. Jostain asiasta tietää enemmän kuin toisesta.

Kouluverkko-asiaa

Olin viime torstaina kuuntelemassa kouluverkko-tiedotustilaisuutta Cygnaeus-lukion auditoriossa. En ehtinyt ihan alkuun kuuntelemaan yhteenvetoa, mutta parahiksi näkemään, kun 3771 henkilön allekirjoittama adressi luovutettiin Veijo Koskiselle ja Arto Lepistölle (terkut vaan Veskulle, joka oli adressia luovuttamassa).

Tilaisuus oli todella antoisa. Ainoa asia, joka jäi harmittamaan tässä tiedotustilaisuudessa oli Palokan lukioasian korostuneisuus. Se kuitenkin on vain pieni osa suurta ja monitahoista raporttia. Pari erittäin hyvää puheenvuoroa esim. Tyyppälän tai Liinalammen koulun puolesta tosin pidettiin. Ja kuultiinhan yksi erittäin hyvä puheenvuoro, jossa Kanavuoren koulun toppu-luokkalaisen äiti kertoi, kuinka hänen lapsensa tällä hetkellä kulkee 14 km koulumatkan ja kun Kanavuoren alakoulun homekoulu-korjaus saadaan valmiiksi, koulumatka putoaa peräti 12 kilometriin. Kyseinen henkilö peräsi järjen perään, eli pienemmät koululaiset lähikouluihin, isommilla on mahdollisuus kulkea pidempiä matkoja. Harmi, että kyseinen henkilö ehti karata paikalta tilaisuuden lopussa, olisin käynyt nykäisemässä hihasta ja sanomassa, että asiaa puhuit!

Kunnallisjärjestön kokousta

Olin tänään Kunnallisjärjestön ylimääräisessä kokouksessa, jossa käytiin läpi Kokoomuksen kunnallisvaaliehdokkaat ja vaaliohjelma. Aivan loistavaa, että lista on täynnä ja ehdokkaiden ikä-, ammatti- ja sukupuolijakauma on tasapuolinen. Ehdokkaita oli enemmän kuin listalle oli mahdollista ottaa - siitä kiitos erittäin aktiivisten vaalipääliköiden! Erityiskiitos Maalaiskunnan vaalipäälikölle [Pia Nymanille](#) - hieno homma! En voi uskoa, että mikään muu puolue pystyy samaan. Mutta se nähdään sitten tiistaina, nimilistat on palautettava klo 16:00 mennessä ja Kokoomuksen lopullinen nimilista tulee julkiseksi klo 16:01. Sitä odottaen ;)

Tästä se kampanja lähtee varsinaisesti liikkeelle. Mielenkiintoista nähdä, miten muijan käy.

31. Kunnallisvaalikampanja lähtee kiihtymään

17.9.2008

Selvästi nyt on lähtenyt kunnallisvaaliehdokkaiden kampanjat polkemaan eteenpäin. Blogikirjoituksia julkaistaan vauhdilla ja mielipidepalstat täyttyvät eri henkilöiden kirjoituksista. Hyvä niin!

Tiistaina jätettiin ehdokaslistat. Huomasin, että kepun listalta löytyy **Nevanpään Tom** (terkut Tompalle!) ja vihreiltä **Vähäkankaan Petri** (terkut Petelle!). Kun näiden lisäksi minä ja **Hokkasen-Ojan Tiina** (terkut Tiinalle!) olemme Kokoomuksen listalla, niin 90-luvun loppupuolen vaikuttajajakaarti JYY:stä on hyvin edustettuna. Todella hauska nähdä näitä tuttuja nimiä listoilla, varsinkin kun tunnen jokaisen henkilökohtaisesti ja tunnen heidän osaamisalueensa ~10 vuoden takaa. Jokainen on osaava henkilö ja toivon näkeväni uudessa Valtuustossa - puoluekannasta välittämättä! Vaikuttava nimilista siis, toivottavasti äänestäjätkin bongaavat saman asian...

Olin tänään Jyväskylän alueen kokoomuksen naisehdokkaiden ryhmäkuvassa Harjun portailla. Ei varmasti tullut mikään ryppyotsainen kuva, sen verran hauskaa kuvanotto oli. Muutenkin kampanjaa on ollut todella hauska tehdä - kiitos kaikkien ehdokaskollegojen. Ryhmähenki on hyvä ja yhteistyöllä pääsee pitkälle!

Yhteiskuvan jälkeen oli ehdokaskoulutus kaupungin kirjaston Minnansalissa, jossa mm. Virkkusen Henna piti omaan tyyliinsä todella hyvän alustuksen siitä, mikä on hyvä kampanja ja mikä on on huono. Hennan puhetta on ollut aina kiva kuunnella, taustalla on vakaa kokemus ja nöyrä asenne omaa työtä kohtaan.

Kokoomuksen lista julkistettiin tiistaina. Lista on täysi, eli Kokoomuksella on 112 ehdokasta Uudessa Jyväskylässä. Ehdokkaista 54 on naisia, eli sukupuolijakauma on tasapuolinen. Listan ehdokkaiden keski-ikä on 44,5 vuotta.

Listan ehdokkaiden ikäjakauma on seuraava:

20v tai alle: 3 ehdokasta
21-30 v.: 20 ehdokasta
31-40 v.: 21 ehdokasta
41-50 v.: 27 ehdokasta
51-60 v.: 21 ehdokasta
61-70 v.: 18 ehdokasta
70 v tai yli: 2 ehdokasta

Lista on koottu tasapainoisesti kaikkien nykyisten kolmen kunnan alueelta ottaen huomioon sekä ikä- että sukupuolijakauman edustavuuden. Eri ammatit ovat hyvin edustettuina. Listalla on monipuolinen joukko hoitoalan osaajia, opetus- ja kulttuurialan ihmisiä, eri alojen yrittäjiä ja urheilevia opiskelijoita, unohtamatta kotiäitejä, pappeja, poliiseja ja toimihenkilöitä.

Tänään tapasin suuren osan ehdokkaista ja innostus on kova. Vaalityöhön lähdetään voimalla ja kunnianhimmolla. Hieno juttu, voimia kaikille meille!

Vastasin muuten eri vaalikoneisiin. Olen koostanut nämä [omalle sivulleen](#). Käykää tutustumassa!

Tiina Hokkanen-Oja

21.9.2008 klo 22:40

Pientä kielen huoltoa

Oja taipuu aina, mutta Hokkanen ei taivu koskaan (arjelijämässäkään). Siis Hokkanen-Ojan!

Eve

21.9.2008 klo 23:00

Seison korjattuna ;)

32. Olen 93% itseni kanssa samaa mieltä

20.9.2008

Huomasin olevani 93% itseni kanssa samaa mieltä. Kyseessä on mtv3:n vaalikone. Olipa hyvä, että kuitenkin tulin vastailun jälkeen ensimmäisenä vaihtoehtona esille, niin on hyvä omatunto äänestää itseäni... Mutta 100% en pääsyt, koska kyseessä on liukupalkilla valittavat vaihtoehdot, jossa täysin samaan kohtaan et varmaan voi toista kertaa osua.

Vastasin koneen kysymyksiin, vaikka ne olivatkin todella ihmeellisesti aseteltuja. Kuvaako sinun arvomaailmaasi kysymykset: onko tapanasi käydä kirkossa ja tykkäätkö käydä kaljalla? Tai kuvastaako harrastuksiasi seuraavat väitteet: katsotko DVD:tä ja käytkö lavatansseissa. Vapaakentät on olemassa, mutta kuinka moni niitä tässä vaalikoneessa käy lukemassa?

Jyväskylän kaupunkilehdellä oli aika hyviä kysymyksiä, ne olivat paikallisia ja sieltä löytyi muutama kysymys, jotka olivat ihan kuin suoraan osoitettu minulle. Esimerkiksi kysymys lunastuksesta oli todella hyvä omalle kohdalleni, onhan se asia joka koskettaa lähialuettani. Vapaakenttiin pystyi kertomaan asiasta enemmän - tosin eri asia on, kuinka moni niitä käy oikeasti lukemassa. Kävin myös samalla vauhdilla vastaamassa yle:n vaalikoneeseen. Kysymykset olivat asiallisia, mutta aika yleisiä. Suoraan Jyväskylään liittyviä asioita ei tullut esiin.

Terveysthuollon vaalikone oli tiettyyn asiaan keskittyvä vaalikone. Kysymykset oli aseteltu siten, että eroa vastaajien välille on varmaan vaikea saada. Toivottavasti ihmiset jaksavat siinä tapauksessa käydä lukemassa vapaakenttä-tekstiä.

Facebook:ssa oleva Pasi Matilaisen toteuttama Sosiaalinen Vaalikone on piristävän erilainen muihin verrattuna. Siinä ehdokkaat tekevät itse kysymykset. Parhaisiin kysymyksiin vastailaan ja huonoimmat jäävät vähitellen taustalle. Monipuolinen sovellus.

Keskisuomalaisella on tänä vuonna vaalikoneen sijaan varjoäänestys. Siitä on saatu jo heti alkuun pienoinen farssi aikaiseksi, koska tekninen toteutus mahdollistaa sen, että samalta koneelta on mahdollista äänestää monta kertaa vaikka se periaatteessa pitäisi olla kiellettyä. Itse olen lähtenyt sille linjalle, että olen viestittänyt "paina nappia" tietoa kavereille niin lähialueella kuin myös Jyväskylän ulkopuolelle (nappi löytyy muuten sitten etusivulta...). Ei tämä tietenkään kuvasta oikeaa vaalitulosta, mutta kyseessä on leikkimielinen tapa saada nostettua kiinnostusta vaaleja kohtaan.

Olen kerännyt vastaamani [vaalikoneet ja varjoäänestyksen](#) yhdelle sivulle. Lisään sinne myös, jos jotain asiallista tulee vielä vastaan.

Tänään on niitä kauniita syyspäiviä, että sisällä ei saisi viettää aikaa. Taidan itsekkin painua tämän kirjoituksen jälkeen metsään etsimään sieniä ja nauttimaan kirpeästä syysilmasta.

33. Jätehuolto kuntoon jo kaavoitusvaiheessa

22.9.2008

KSML 22.9.2008

Jätehuoltoon kiinnitetään huomiota usein vasta juuri ennen asukkaiden muuttoa uudelle asutusalueelle. Valmiiksi rakennetulle alueelle helppokäyttöisiä, turvallisia ja katseenkestäviä jäteastioita on yleensä vaikeaa sijoittaa. Toimivimmat ratkaisut kuitenkin löytyvät, kun jätehuolto suunnitellaan valmiiksi jo kaavoitusvaiheessa. Myös jäteastioiden tyhjennys tulee miettiä jo etukäteen siten, että liikenteestä on mahdollisimman vähän haittaa tai vaaraa alueen asukkaille.

Järjestelytoimikunta esittää, että koko uuden Jyväskylän alueella otetaan käyttöön kunnan järjestämä jätteenkuljetus. Keski-suomalaisessa 10.9. olleessa artikkelissa Tuula Smolander Jyväskylän katu- ja puisto-osastosta arvioi, että koko uusi Jyväskylä on yhteneväisen järjestelmän piirissä vuonna 2010. Kunnan järjestämällä jätteenkuljetuksella voidaan varmistaa kaikille kuntalaisille hinta-laatu suhteeltaan yhtenäinen palvelutaso. Alueellisesti järjestetyt kuljetukset mahdollistavat järkevä reittisuunnittelun ja liikenteen määrä vähenee. Päätös on erittäin positiivinen ja käytäntö tasavertainen koko Uuden Jyväskylän alueella.

Kaupungissa on useassa kiinteistössä käytössä syväjäteastioita. Ne ovatkin usein ainoa järkevä ratkaisu jätteidenkeräykseen tiiviisti asutulla kaupunkialueella. Mutta syväkeräys on varteenotettava vaihtoehto myös laajemmin maakunnan alueella, erityisesti isommissa taajamissa ja asutusalueella. Syväjäteastiat ovat usein maisemaan paremmin soveltuvia ja vähemmän tilaa vieviä, kun verrataan jätekatoksiin ja niiden irtoastioihin. Etuna on astian sijoitus maan sisään, jolloin viileämmässä tilassa olevat jätöpussit tuoksuvat vähemmän. Jätteitä mahtuu yhteen astiaan, koska ne puristuvat astiassa pienempään tilaan. Etuna tästä on harventunut astioiden tyhjennysväli, joten asennuskustannukset maksavat itsensä takaisin nopeasti.

Rakentamisessa jäteratkaisu on kustannuskysymys. Halvemmat vaihtoehdot ovat yleensä rakennuttajien intresseissä; mitä kalliimpi jäteratkaisu rakennusvaiheessa, sen vähemmän jää katetta rakennuttajalle. Vaikka sitten tulevien asukkaiden normaalissa arjessa järjestely tulee olemaan halvempi tai käytännöllisempi. Tämän vuoksi olisi erittäin tärkeää saada päätös syväjätekeräyksestä kaavoituksen yhteyteen, jolloin rakennuttajien säästöt eivät johtaisi kalliisiin asumiskustannuksiin.

EEVA-KAISA ROUHIAINEN Vaajakoski, Kanavuor

Mari Kyllönen

22.9.2008 klo 10:45

Hyvä kirjoitus. Meillä on perinteisesti toteutettu kaavoituspolitiikkaa, jossa muiden asumisviihtyvyyteen ja palveluiden saatavuuteen ja/tai käytettävyyteen vaikuttavien seikkojen huomiointi on jäänyt liian vähälle huomiolle. Sitten ihmetellään kun ei ole hyvä olla...

34. Motivaatiota julkisen liikenteen käyttöön

24.9.2008

Suur-Jyväskylän lehti, 24.9.2008

Maalaiskunnan kunnantalon edustalla ei ole pyörätelineitä. Tämän asian huomasi kollegani Signe, joka oli tulossa pyörällä kokoukseen. Tarvetta pyörätelineille ei ole ollut, koska maalaiskuntalaisten pitkät matkat kokouksiin on ollut pakko hoitaa autoilla. Autoilu onkin käytännössä ainoa järkevä tapa liikkua maakunnan alueella laajemmin.

Oletin Kanavuoreen muuttaessani, että paikka on ihanteellinen logistisesti. Luulo ei ole tiedon väärä. Jo ensimmäiset bussikokemukset valaisivat, miten huonosti julkinen liikenne alueella kulkee varsinkin iltaisin, viikonloppuisin tai koulujen lomien aikana. Siirryin autollisen ihmisen elämään alle kuukaudessa.

Julkisen liikenteen vuorot ja reitit tulisi kulkea järkevästi koko maakunnan alueella keskustan ja lähialueiden lisäksi. Jokaiseen niemeen ja notkelmaan ei vuorojen ole järkevä ulottua, vaan suurimpiin taajamiin ja asutuskeskuksiin. Sinne, missä ihmiset asuvat ja liikennevirrat kulkevat.

Maanantaina pidetty autoton päivä on hyvä keino kannustaa julkisen ja kevyen liikenteen käyttöön. Yksi päivä vuodessa ei riitä, vaan asennemuutos vaatii pitkäjänteisempää työtä. Yksi hyvä keino on työmatkaetu. Työnantaja antaa edun työntekijälle asunnon ja työpaikan välistä matkaa varten julkisella kulkuneuvolla ja sitä arvostetaan verotuksessa 75 prosenttiin matkalipun arvosta. Tämä etu on saanut monen siirtymään lähiliikenteen käyttäjäksi ja sen käyttöä tulisikin edelleen laajentaa.

Jokainen omasta autosta julkisen liikenteen käyttäjäksi siirtyvä henkilö sekä luo työllisyyttä että säästää luontoa ja ympäristöä. Varsinainen ympäristöteko onkin, jos kokonainen ihmisvirta saadaan kulkemaan julkisilla kulkuneuvoilla. Tähän on pyrittävä.

Eeva-Kaisa Rouhiainen

kunnallisvaaliehdokas (kok), Vaajakoski

35. Yliopistokenttä uudistuu - mitä se tarkoittaa?

27.9.2008

Olin viime keskiviikkona Hemingway's bar:ssa juttelemassa yliopistouudistuksesta, yliopiston ja yrityksiensä välisestä yhteistyöstä sekä ammattikorkeakoulujen ja yliopiston eroista. Paikalla oli nykyisiä yliopistossa ja ammattikorkeakoulussa opiskelevia aktiivisia ja valveutuneita nuoria ihmisiä.

Viimeksi yliopistolakia on muutettu 90-luvun loppupuolella ja siitä ajasta on jäänyt mieleen muutamia vaihteita ja pointteja. Olen toki senkin jälkeen seurannut yliopistomaailman kuulumisia, mutta en aktiivisesti esimerkiksi nykyisen yliopistolain kaikkia vaihteita. Keskustelu rönsyilikin moneen suuntaan ja oli mielenkiintoista kuulla, miten yliopisto- ja ammattikorkeakouluaktiivit näkevät nykyisen toimintakenttensä.

Jo muinoisena aikana – tai tarkemmin sanoen 90-luvun alkupuolella yliopistojen rahoitusjärjestelmät lähtivät muuttumaan. Tulosohejaukikäytäntö otettiin käyttöön ja valtion rahoitus perustui tuloksellisuuteen tai paremminkin tuloslupauksiin. Opintotuki uudistus 90-luvun alussa mahdollisti täyspäiväisen opiskelun (opintotuki + laina), mutta samalla opintotukivuokausien määrää rajoitettiin. Opintoviikkojen määrä kiinnitettiin samalla opintotukeen, eli tuesta oli mahdollista saada vain opiskelemalla tietyn määrän opintoviikkomäärä kuukaudessa. Tulosaatus lähti siirtymään niin yliopiston rahoitukseen kuin myös opiskelijoiden omaan rahan käyttöön.

Vähitellen lähti myös valtion ja yliopistojen välinen symbioosi purkautumaan. Kaikilla yliopistoilla oli omat lait valtion säädöskokoelmassa. Kesällä 1997 vahvistettiin uusia, kaikkia yliopistoja koskeva puitelaki, joka astui voimaan 1.8.1998. Yliopistoille annettiin suurempi valta – ja vastuu – omien johtosääntöjen kautta. Uuden lain myötä professoreiden nimitykset vahvistettiin yliopiston hallitus, ei tasavallan presidentti. Yliopistoille tuli oikeus päättää sisäinen hallinto ja organisaatio valtion keskushallinnon niihin puuttumatta. Samalla yliopistoille tuli vapaus valita yliopiston hallitukseen ulkopuolisia jäseniä.

Ammattikorkeakoulujen vahvistamisessa asemaansa yliopistokentässä myös yliopistojen on täytynyt uudistaa toimintatapojaan ja pinnitteitä ajatuksiaan mm. yritysmyönteisemmäksi. Kiristynyt koulutuksellinen ja taloudellinen kilpailutilanne on pakottanut myös ei-niin-yritysläheisiä aineita (mm. humanistiset aineet) siirtymään lähemmäs yritysmaailmaa. Yliopiston ja yritysten yhteistyömahdollisuudet paranevat, jolloin myös työllisyys – erityisesti akateeminen työllisyys – paranee. Yliopiston tuotokset, gradut ja väitöskirjat on mahdollista saada paremmin hyötykäyttöön, ei vaan graduhyllyyhin pölyttyään.

Tärkeä asia varmista uudistuksessa on se, että valtio kantaa vastuun yliopistojen perusrahoituksesta perusopetustasolla (kandi, maisteri). Uudessa tulosohejaukijärjestelmässä painotetaan opteuksen ja tutkimuksen laatua ja vaikuttavuutta. Pelkät maistereiden lukumäärät tai lupaukset eivät saa olla ratkaiseva tekijä rahoitus pohjassa. Opetusministeri Sarkomaan lausunnoissa on tullut sekeästi esiin se, että perusvoimavaroja jopa lisätään yliopistoille päin. Tästä on pidettävä kiinni!

Jatkotutkimuksessa (lisurit, tohtori, post-doc:t) valtio turvaa taloudelliset ja rakenteelliset edellytykset tehdä laadukasta tutkimusta. Taloudellinen ja hallinnollinen autonomia lisääntyy edelleen uudistusten myötä (esim. yliopistolähtöisten yritysten perustaminen). Perustutkimuksen kilpailu julkinen rahoitus tehdään edelleen Suomen Akatemian kautta mutta se lisäksi yhä

enemmän nojaututaan yksityiseen rahoitukseen. Erilaisia taloudellisia vaihtoehtoja on kehitetty edelleen, esimerkiksi vuoden 2007 alusta kaikilla yliopistoilla on ollut mahdollisuus perustaa budjettitalouden ulkopuolella olevia yliopistorahastoja.

Pääkaupunkiseudulla yliopistokenttä muuttuu, kun perusteella on ns. huippuyliopisto joka kokoaa pääkaupunkiseudun yliopistoja yhteen. ”Välisuomen” vastaiskuna on yliopistoallianssi, eli Jyväskylän yliopiston, Tampereen teknillisen yliopiston ja Tampereen yliopiston tiivis yhteistyö. Jos katso yliopistokenttää kansainvälisin silmälasein, tämä on välttämätön suuntaus. Suurempien yksiköiden näkyvyys on selvästi parempi kansainvälisesti. Rahoituksen hajautettu hakeminen yliopistojen välillä on turhaa, keinotekoinen kilpailutilanne voidaan poistaa ja tehdä yhteistä tutkimusta. Opiskelijoiden siirtyminen eri yksiköiden välillä helpottuu ja poikkitieteellisempi opiskelu mahdollistuu. Eri yksiköillä on hyvä mahdollisuus profiloitua, esimerkiksi Jyväskylä liikuntatieteellisellä osaamisella. Yliopistoista tulee kilpailukykyisiä profiloitumalla ja panostamalla tutkimuksen laatuun – ei vain määrään. Ikäluokkien pieneneminen ja vaihtoehtojen lisääntyminen on lisännyt kilpailua; siksi profiloituminen on tärkeää myös opiskelijahankinnassa. Esimerkiksi IT-alalla ei opiskelijat enää hae oppilaitoksiin vaan ennemmin oppilaitokset hakevat opiskelijoita.

Uudistuksessa on mielestäni huomioitava seuraavia asioita:

- Varmistettava, että valtio kantaa vastuun yliopistojen perusrahoituksesta
- Varmistettava, että opiskelijaedustus pysyy vahvana JOKAISILLA yliopiston hallinnon tasolla
- Yksiköt suurentuvat väistämättä jatkossa, mutta nähkää mahdollisuudet ja voimavarat: älkää vain uhkia ja sudenkuoppia.

Ammattikorkeakouluista en ole maininnut tässä kirjoituksessa kuin ohimennen. Syy on selvä, en tiedä siitä kentästä mielestäni tarpeeksi, että siitä suuremmalla suulla haluaisin puhua. Mutta viime keskiviikkona kuulin (ja opin!) paljon uutta tästä näkökulmasta mm. [Hannu Murisojan](#) kautta. Hän on toiminut mm. SAMOK:n puheenjohtajana viime vuonna, joten näkemystä ja kokemusta siltä saralta löytyi paljon. Muista keskustelijoita voisin nostaa esiin mm. **Erno Hytösen**, **Heikki Sivosen**, **Laura Mäkisen** ja viime metreillä paikalla ehtineen **Antti Vesalan**. Kaikkien nimet ei mieleeni jäänyt – pahoittelen. Toivavasti tapaamme joskus uudelleen, niin myös nimet jäävät mieleen ;)

Kaikki nämä henkilöt ovat ehdolla kunnallisvaaleissa, joten kentältä löytyy kyllä paljon hyviä ehdokkaita, joista valita!

36. Even eväät saatavilla numerolla 193!

30.9.2008

Vauhti lähtee kiihtymään kohti kunnallisvaaleja. Ensi viikonloppuna on tapahtumia ympäri Keski-Suomen aluetta.

Kokoomus Kuuntelee Jyväskylän kävelukadulla **perjantaina 3.10. klo 15.00-17.00**. Paikalla opetusministeri Sari Sarkomaa ja kansanedustaja Henna Virkkunen. Tule keskustelemaan lasten ja nuorten hyvinvoinnista!

Vaajakosken Toivotalkoissa **lauantaina 4.10. klo 10.00-13.00** siivotaan Vaajakosken keskusta-alueetta. ”Tukikohta” löytyy kirjaston kulmilta. Tukikohdassa on tarjolla lämpimän mehun ja omenoiden lisäksi karjalanpiirakoita á la Eve.

Jyväskylän Toivotalkoot pidetään kävelykadulla **lauantaina 4.10. klo 10.00-14.00** teemalla ”Terveystalkoot”. Paikalla kansanedustaja Henna Virkkunen ja kunnallisvaaliehdokkaita. Ohjelmassa: Johanna Manninen opastaa sauvakävelyssä, terveyteen liittyviä tietoiskuja, verenpaineen mittausta, arvontaa sekä lasten urheiluvälineiden vaihtopiste.

Miten voit auttaa pakkaamaan Even eväät?

1. Liity tukiryhmään!

Jo pelkkä liittyminen [tukiryhmään](#) antaa vahvan uskon siitä, että minun tavoitteisiin uskotaan. Samalla annat hyvän mielen ja uskoa siihen, ettei tässä ihan turhaan itseään peliin laita.

Tukiryhmään voi myös ilmoittautua ilman, että nimi julkaistaan [www-sivuilla](#)! Eli ei tarvitse pelätä leimautumista, jos puoluepolitiikka tuntuu kaukaiselta ajatukselta.

Tukiryhmään voi myös liittyä, vaikka ei vaikuta Jyväskylän seudulla. Tarkoitushan on antaa ainakin tukensa, vaikka ääntä ei voikaan antaa! Äänen voi antaa vain yhdelle ihmiselle, mutta tukea kampanjaan pystyy antamaan kaikille hyvillä ehdokkaille.

2. Kilauta kaverille ja levitä ilosanomaa

Kerro mahdollisimman monelle kaverille / sukulaiselle / puolitululle / ohikulkijalle, että olen ehdolla. Linkkaa verkkosivut omillesi tai melua Facebook:ssa. Juttele ehdokkuudesta työkavereille, levitä sanaa baarissa ja muista se numero **193** sitten pienessä tuiskeessakin... Sitä ei koskaan voi tietää, kuka on se potentiaalinen tukija ja äänestäjä.

Jos aihe kiinnostaa kaveria, kehoita ottamaan yhteyttä! Kerron mielelläni enemmänkin omista ajatuksistani. Voit myös kannustaa heitä liittymään tukiryhmään.

Osallistu Keski-suomalaisen [varjovaaleihin](#); pieni tuen osoitus on jo se, että klikkaat Even äänestys-painiketta...

3. Valmenna ja sparraa: kerro mikä mättää

Kerro minulle, mikä mättää ja mihin pitäisi puuttua. Kerro, mistä pitäisi paikallislehdessä tai blogissa kirjoittaa. Kerro, mikä sinua ja tuttuja kiinnostaa, anna kampanjalle rakennusaineita. Kerro myös, jos tuntuu siltä että olen menossa täysin metsään tai mitä voisi petrata kampanjassa.

Kaikki palaute on tervetullutta!

4. Äänestä!

Kunnallisvaalit ovat **sunnuntaina 26.10.2008**, ennakkoäänestys **15.-21.10.2008**. Muista äänestää ja raahaa kaverisi mukaan!

37. Energiaviikkoa ja energiatodistusta

5.10.2008

Nyt alkavalla viikolla 6.-10.10 on Keski-Suomen Energiaviikko!

Ohjelma on saatavissa [täältä](#). Esimerkiksi energiatehokkuudesta ja energiatodistuksesta on infotilaisuuksia ja paljon muutakin mielenkiintoista mm. bioenergiaan liittyvää tietoutta on saatavilla!

Energiatodistus

Laki rakennuksen energiatodistuksesta (487/2007) edellyttää, että rakennusta tai sen osaa taikka niiden hallintaoikeutta myyessä tai vuokrattaessa myyjän tai vuokranantajan on asetettava mahdollisen ostajan tai vuokralaisen nähtäville voimassa oleva rakennuksen energiatodistus (5 §). Tämä on oltava myös olemassa olevissa asunnoissa 1.1.2009 lähtien, uudisrakennuksissa se on ollut pakollinen jo tämän vuoden alusta.

Energiatodistuksessa ilmoitetaan se energiamäärä, joka tarvitaan rakennuksen tarkoitustaan vastaavaan käyttöön (asuinkäyttö, toimistokäyttö, liikerakennukset, opetusrakennukset, päiväkodit, uimahallit...). Jotta energiatehokkuuden arviointi ja vertaaminen muihin vastaaviin rakennuksiin olisi mahdollista, energiatehokkuuden perusteella kiinteistölle määritellään energialuokka asteikolla A-G (ns. energiatehokkuusluku, ET-luku). Vähiten energiaa kuluttaa A-luokan kiinteistö, eniten G-luokan kiinteistö. Uudet nykyisten rakennusmääräysten mukaisesti tehdyt asunnot asettuvat keskimäärin kategoriaan D, eli asteikon keskialueelle. Näiden kategorioiden pitäisi olla paikkakunnasta riippumattomia (luvut skaalataan Jyväskylän alueen säätietoihin), eli Ivalossa ja Espoossa tehtyjä energiatodistuksia pitäisi pystyä vertailemaan rinnakkain.

Energiatodistuksen antaa (olemassa oleva rakennus):

- Ympäristöministeriön pätevyysvaatimukset täyttänyt henkilö (voimassa 10 vuotta).
- Energiakatselmuksen suorittaja (voimassa 10 vuotta).
- Asunto-osakeyhtiön isännöitsijä tai hallituksen puheenjohtaja (voimassa vuoden kerrallaan).

Näitä selvittäessä huomasi, että itse asiassa isännöitsijän antama todistus on näistä ajankohtaisin, koska se perustuu lähiajan toteutuneeseen energiankulutukseen (päivitetään käytännössä kerran vuodessa).

Energiatehokkuuden parantaminen on ennen kaikkea kiinteistön omistajan etu, sillä mitä vähemmän energiaa kiinteistö kuluttaa, sitä enemmän omistaja säästää jatkossa. Tämä on ihan järkevä peruste energiatodistuksen käyttöönottoon.

Tein alkuvuodesta oman taloyhtiöni energiatodistuksen isännöitsijän ominaisuudessa. ET-luvun (energiantehokkuus-luku, joka siis määrää ”kirjainkategorian”) laskeminen ei ole yksikäsitteinen asia, vaan kaavoja voi halutessaan tulkita itselle edukkaasti. Jos tiettyjä energiaan liittyviä asioita ei yhtiössä mitata, voidaan käyttää taulukoituja keskiarvoja. Näiden kanssa pelaamalla olisi mahdollista hieman vaikuttaa ET-lukuun, tosin vaikutukset lukuun on sen verran pieniä, että hyötyä voisi saada vain ollessa lähellä ”raja-arvoa”. Myös bruttopinta-ala muuttaa lukuja yllättävän paljon.

Energiatodistuksen antamiseen en löytänyt internetin kautta Excel-taulukkoa vaan esimerkiksi

ympäristöministeriön sivuilla on vain pohjaksi pdf-tiedosto. Koska täytettyä pohjaa ei voi omalla koneellani tallentaa, niin tein itselleni Excel-pohjan, johon on helppo myös jatkossa luvut päivittää. Tällä pohjalla oli helppo vertailla oman yhtiöni energiankäyttöä nyt ja pari vuotta sitten ennen suurta peruskorjausremonttia. Remontin aikana mm. vaihdettiin kaikki ikkunat ja ovet, rakennettiin lämmön talteenottava ilmastointi, muutettiin yhtiön eristys energiaystävällisemmäksi jne. Kun vertaa nyt olevaa ET-lukua pari vuotta sitten oleviin kulutuslukuihin, energialuokka on parantunut peräti 2 pykälää. Vaikka remonttikustannuksia jokainen osakas tulee maksamaan vielä vuosikausia eteenpäin, käyttökustannuksissa tämä näkyy selvänä säästönä.

Kritiikkiä antaisin siitä, että kaavoissa käytetään paikkakuntaista sääkorjauskerrointa. Kaavoihin sisältyvät vuotuiset lämmitystarveluvut eri paikkakunnilla on saatavilla ilmatieteen laitokselta. En löytänyt muuta kuin maksullisen puhelinnumeron, josta tämän yhden luvun voisi saada. Kuulosta rahastukselta. Jätin vielä soittamatta, mielestäni tällaisen tiedon saaminen pakolliseen energiatodistukseen tulisi olla ilmainen palvelu. Ja toivon, että loppuvuodesta näitä lukuja lähtee saamaan ilmaiseksi esimerkiksi netin kautta.

Lisätietoa energiatodistuksesta saa mm. ympäristöministeriön [sivustolta](#).

38. Energiatehokkuutta ja Wanhain Toimijain Yhdistystä

7.10.2008

Kuvassa: Pirjo Watia, Pia Nyman ja minä lähdössä siivoamaan Vaajakosken keskustaa.

Olin viime lauantaina Toivotalkoissa Vaajakoskella. Siivosimme keskusta-aluetta ja tarjosimme lämmintä mehua, omenoita ja karjalanpiirakoita. Talkoiden päätyttyä käväisin samalla vauhdilla Jyväskylän kävelykadulla katsomassa Henna Virkkusen lanseeraamaa Terveystalkoot -tapahtumaa. Ihmisiä ja markkinahulinaa riitti!

Minulle tuli juttelemaan nuori naishenkilö, joka oli saanut minut ensimmäisenä vaihtoehtona vaalikoneesta ja halusi tietää enemmän ajatuksistani. Hän teki tiukkoja kysymyksiä ja vastasin rehellisesti mitä mieltä olen; enempään en kykene. Tällaisia ihmisiä toivoisin kohtaavani lisää! Ihmisiä, jotka todella ottavat selvää ehdokkaista ja heidän mielipiteistään ja jotka todella ottavat selvää, että kuka on heidän äänensä arvoinen.

Tältä samalta henkilöltä sain tietää [Keski-Suomen Energiaviikon](#) tapahtumista, mm. maanantaisesta infotilaisuudesta. Erittäin hyvä vinkki, onneksi pääsin paikalle. Oli todella mielenkiintoinen tapahtuma, harmi vaan, että kuuntelijoita oli vain muutama kymmenen.

Asko Ojaniemi Keski-Suomen Energiatoimistosta alusti tilaisuutta ja antoi puheenvuoron **Teppo Manniselle** YIT:ssä. Varsinkin tässä puheenvuorossa oli pari silmiäavaavaa faktatietoa. Tässä muutamia, jotka jäivät itselleni päällimmäisenä mieleen:

- Kahden kentän jäähalli käyttää yhtä paljon sähköä kuin 50 omakotitaloa
- Kylpylä / uimahalli käyttää yhtä paljon sähköä kuin 250 omakotitaloa
- Ulkovaistuksen hämäräkytkimien ajastuksen ja jännitteen alentamisella hiljaisimpaan aikaan voidaan saada jopa 30-45% energiansäästöt
- Rakennusmääräykset ovat selvästi jäljessä siitä tasosta, mikä nykytekniikalla on mahdollista saavuttaa
- Sähkölämmityksen osuus maamme lämmitysmuotona on yllättävän suuri
- Keski-Suomen energiakulutus on vuosittain 19 400 000 MWh (vrt omakotitalo: 35 MWh).

Tilaisuudessa puhui Ojaniemen ja Mannisen lisäksi **Lauri Penttinen** mm. nykyisistä rakennusmääräyksistä ja energiatodistuksesta. Ensimmäistä kertaa sain kuulla oikeastaan sen, miksi energiatodistuksia kotitalouksille vaaditaan ja perustelu oli järkevän kuuloinen.

Rakennusmääräyksillä pakotetaan rakentaminen energiaystävällisempään suuntaan, mutta energiatodistuksien avulla markkintalous ohjaa itse itseään energiatehokkampaan suuntaan. Keppi ja porkkana.

Energiatodistuksesta kerroinkin jo [viime blogissa](#) ja tässä tiedotustilaisuudessa ei sinänsä tullut mitään uutta tietoa siihen liittyen. Mutta eräs myös aikaisemmin esiin tuomani asia - kotitalousvähennys - tuli esille tässäkin infotilaisuudessa. Pientaloissa uusi korotettu kotitalousvähennys (3000€, ei käyttörajoituksia samalla tasolla kuin nykyisin) korvaa energiaavustuksen. Mutta edelleen kaikeasta paistaa räikeästi esiin se epäkohta, että asunto-osakeyhtiöissä asuville tätä etuutta ei ole saatavilla!

Tilaisuudessa oli myös kriittisiä kommentteja aiheeseen liittyen ja epäuskoa, voiko tietyt

toimenpiteet maksaa itseään takaisin laskukaavojen mukaan. Myös kriittinen keskustelu on hyvä asia, koska se pakottaa perustelevaan asioiden faktatiedolla ja varmennetulla aineistolla.

Kiitos tästä tilaisuudesta!

JYY:n Wanhain Toimijain Yhdistys (JWTY)

Loppuviikosta vietetään yliopistopäiviä ja samalla humanistisen tiedekunnan 50v juhlaa. JWTY pitää lauantaina omia tilaisuuksia. Olen ollut mukana organisoimassa tilaisuutta ja siitä on tulossa osallistujakaartia katsoen mielenkiintoinen. 60-luvun loppupuolen aktiivit ovat innostuneet tulemaan paikalle. Varmasti saadaan aikaiseksi mielenkiintoista muistelusessiota. Tämän tilaisuuden tarkoituksena on saada "jyytyneet" mukaan yhdistyksen toimintaan ja samalla silmissä siintää ensi kevään tavoite: JYY:n 75-vuotisjuhlat.

Vielä ehtii ilmoittautua JWTY-tilaisuuksiin, ohjelma löytyy [täältä](#) ja ilmoittautumiset tulee minulle ;)

39. Viikonloppu vauhdikas ja alkuviikko hidas

13.10.2008

Viikonloppu meni kaikissa muissa merkeissä, kun vaalikampanjassa. Kuulin, että Talkookahvilan avajaisissa lauantaina oli laulu raikanut ja tunnelma katossa – harmi ettei ihminen pysty monistamaan itseään moneen paikkaan ;)

Perjantaina pidimme työkaverin läksiäisiä mm. syöden, karaoken tahtiin sekä kuunnellen liveinä Waldo's Peoplea sekä Taikapeiliä. Todella mukava ilta – hyvää jatkoa ja kaikkea hyvää Johannalle uusiin haasteisiin!

Lauantaina oli Wanhain Toimijain Yhdistyksen tapahtumia yliopistopäivien ohessa. Yhdistys toimii Jyväskylän Yliopiston Ylioppilaskunnan (JYY) ja sen hallitsemien yhteisöjen keskeisissä luottamustehtävissä tai toimihenkilöinä toimineiden ja toimivien henkilöiden yhdysiteenä.

Yhdistys järjestää vuosittain tapaamisia, joiden yhteydessä entiset toimijat voivat tutustua ylioppilaskunnan ja yliopiston nykyiseen toimintaan ja nykyisiin toimijoihin. Tapaamisia ja yhdistyksen kokouksia järjestetään JYY:n vuosijuhlien yhteydessä maaliskuussa sekä yliopistopäivien yhteydessä lokakuussa.

Olen yhdistyksen hallituksessa ja tämän syksyn tapaaminen pidettiin nyt yliopistopäivien ja humanistisen tiedekunnan 50-vuotisjuhlien yhteydessä. Päivä alkoi kampuskävelyllä. Paikalle tuli todella mukava kaarti 60-luvun toimijoita, joiden muistelua oli todella mukava kuunnella. Oppaamme oli kuulemma jo etukäteen hieman hermoillut kierrosta, vaikka kokemusta hänellä olikin jo neljän vuoden ajalta. Olihan paikalla sellaisia ihmisiä, jotka tiesivät tapahtumista omakohtaisten kokemusten kautta – ei vain historiankirjoista. Opas veti kierroksen todella hienosti ja tieto täydentyi puolin ja toisin.

Lounaan jälkeen yhdistyksen ylimääräisessä kokouksessa puhujana oli Seppo Niemelä, JYY:n hallituksen puheenjohtaja vuosimallia 1968. Kokouksessa puhuttiin myös mm. ylioppilaskunnan juhluvuoden tapahtumista ensi keväänä sekä tämän hetkisestä toiminnasta ja tulevista haasteista. Yksi mielenkiintoinen muutos on ylioppilaskunnan sihteerien valinta toistaiseksi, kun ne ovat aikaisemmin olleet yhden tai kahden vuoden määräaikaista vakansseja. Sudenkuoppia on jo näkyvissä (sihteerien mahdollinen etääntyminen riviopiskelijasta, hallituksen ja sihteerien välisen työjaon muuttuminen jne), mutta toisaalta työsuhteen muuttaminen tuo vakautta työsuhteeseen. Tämän muutoksen vaikutukset nähdään vasta muutaman vuoden kuluttua.

Ilta jatkui vielä saunaillalla. Ainoa harmittava asia oli se, että nykytoimijoita ei ehtinyt paikalle hyvään oppiin. Kokouksessa oli paikalla pääsihteerin lisäksi **Heikki Sivonen** – nykyinen JYY:n hallituksen kuntasuhteista vastaava henkilö sekä illalla paikalle tuli nykyinen ympäristövaliokunnan puheenjohtaja.

Kiitän kaikkia tilaisuuteen osallistujia! Saimme hyvän aloituspotkun yhdistyksen toiminnalle ja saamme varmasti toimivan järjestelmän tukemaan nykyisiä ja tulevia ylioppilaskunta-aktiiveja niin rahallisesti kuin myös luomalla yhteistyöverkkoja.

Esitteitä ja sairaslomaa

Kävin sunnuntaina jakamassa sekä omiani että kokoomuksen esitettä lähialueelle. Tutuksi tuli Kanavuoren alueelta Kairahta, Ruokosaari, Laurinniemi, Hupeli sekä Etu-Kanavuori ja Koskenvuori. Jaoin esitteet myös Haapaniemen alueelta Varaslahteen, Sammallahden puolelle sekä Pellonpääntielle. Osa esitteistä on vielä jakamatta, mutta loput urakoin vasta kun tervehdyn. Auton mittariin tuli vajaa 60 km, ei kuitenkaan sen enempää. Tuntui paljon pidemmältä matkalta johtuen monista pysähdyksistä.

Sain tänään kymmenen päivän antibioottikuurin poskiontelotulehdukseen. Olen nyt 3 päivän sairaslomalla keskiviikkoon. Yskä ei ole hellittänyt ja poskionteloista löytyikin tukkoisuutta. Lepään siis pari päivää ja parantelen oloani. Ehkä sen jälkeen on voimia rutistaa vaalikampanja kunnialla loppuun.

40. Kunnallisvaaleja kohden - viimeistä viikkoa viedään

19.10.2008

Alkuviikko meni sairastellessa sängyn pohjalla, mutta keskiviikkona yskästä huolimatta päätin käväistä katsomassa, miten porvarit bilettävät Pub Katseessa. Hauska meininki ja varsinkin sydäntä lämmitti **Erno Hytösen** tarjoama ”viehetarjous”. Onkikampanjasta innostuneena Erno perhokalastuksen harrastajana tarjoutui tekemään vieheen minulle ja Marille. Odotan innolla, millainen siitä tulee ;) Hyvä yhteishenki paistaa läpi myös nuorten ehdokkaiden keskuudesta, toivon mukaan myös äänestäjät sen huomaavat.

Torstaina käväisin Palokassa Submarinen edessä jakamassa kahvilippuja. Vielä on ensi torstaina "*Kokoomus kuuntelee*"-kahvitilaisuus. Tule kertomaan, mihin suuntaan ja miten on uutta kuntaa on mielestäsi kehitettävä, paikkana Vaajakoski ja Caffitella.

Perjantaina olin Kokoomuksen Talkookahvilassa. Kahvila löytyy Kauppakadulta, sisäänkäynti on Andiamon ovesta. Remontti on vielä pahimmillaan, joten välillä kuului porauksen ääntä. Sisälle ääni ei kuulunut ihan niin pahasti kuin ulos, jossa SDP:n telttä oli viritetty ja Jutta Urpilainen yritti saada äänensä kuuluviin metelin yli. Eräs puheenaihe kahvilassa oli mtv3:n gallup, joka antoi Kokoomukselle 23,5%, Keskustalle 21,2% ja SDP:lle 21,1% kannatuksen. Toivottavasti tämä gallup antaa oikean suunnan myös lopulliseen tulokseen. Olen talkookahvilassa seuraavan kerran ensi keskiviikkona, tervetuloa juttelemaan!

Perjantai-ilta menikin jo perinteisessä likkojen illassa, ensin Old Brick's Inn:ssä syömässä ja sen jälkeen Club Night:ssä katsomassa Hunks-esitystä. Hauskaa oli pikkutunneille asti. Jotkut perinteet ovat ehdottomasti säilyttämisen arvoisia, joten ensi vuonna uudelleen ;)

Lauantaina käväisin Tikkakoskella teltalla. Kuvassa uhoavat Maalaiskunnan puuhanaiset; **Pirjo Watia**, **Mari Kyllönen** ja **Pirjo Ruuskanen**. Kuvan taustalla näkyy osittain **Merja Hautakangas** ja kuvan ulkopuolelle jäi myös paikalla ollut **Pauli Partanen**.

Vielä muutamat esitejaot on tehtynä tänään, joten voisi sanoa, että sairastelusta huolimatta viikko oli kampanjatäyteinen. Nyt antibiootit ovat alkaneet vaikuttamaan sen verran hyvin, että olen valmis ensi viikon kampanja -puristukseen.

41. Vaalikrapulaa odotellessa

22.10.2008

Kuntavaalien ennakkoäänestys on sujunut vilkkaammin kuin edellisissä kuntavaaleissa. Vuoden 2004 kuntavaalien äänestysprosentti oli 58,6% ja vuoden 2000 vaalien 55,9%. Toivottavasti into ei sunnuntaita kohden laimene, vaan saataisiin aktivoitua ainakin 2/3 äänestäjistä uurnille! Siinä olisi tavoiteltavaa.

Tänään olisi useita mielenkiintoisia tapahtumia päällekkäin. Olen talkookahvilassa 14-17, jonka jälkeen menen kuuntelemaan rakennusjärjestysehdotukseen liittyvää tiedotustilaisuutta Jyväskylän kaupunginkirjaston Minnansaliin. Uudella rakennusjärjestyksellä on tarkoitus korvata nykyisten kolmen kunnan voimassaolevat rakennusjärjestykset. Ehdotus pidetään nähtävänä 14.11. asti mm. Jyväskylän kaupungin Rakentajantalon rakennusvalvonnan palvelupisteessä (os. Hannikaisenkatu 17, 1. krs).

Samaan aikaan tänään olisi tarjolla mielenkiintoinen keskustelu Viherlandiassa liittyen mm. jätekeräyksen organisointiin, mutta vaikea on ihmisen monistaa itseään moneen paikkaan. Toivottavasti joku ehtii tänne paikalle ja kertoo tilaisuuden kuulumiset! Voisin olettaa, että ensi viikolla on aikamoinen vaalikrapula päällä. Ihmetyksen kummastus, että mihin sitä nyt aikansa oikein laittaakaan. Onneksi elämä vie eteenpäin - vaalien tuloksesta huolimatta. Uudet tuulet puhaltavat omalta kohdaltani työn suhteen. Siirryn marraskuun alusta Jyväskylän yliopistolle tohtorikoulutettavaksi, rahoittajana COMAS (*Graduate School in Computing and Mathematical Sciences*). Tavoitteena on kolmen kuukauden aikana saada liseniaatintutkinto mahdollisimman pitkälle.

42. Uuden Jyväskylän alueen rakennusjärjestys - ei mikään yleisömenestys

22.10.2008

Olin kuuntelemassa yleisötilaisuutta Uuden Jyväskylän alueen rakennusjärjestyksestä. Sen valmisteluprosessi on lähtenyt käyntiin noin vuosi sitten ja tavoitteena on saada sille uuden valtuuston hyväksyntä ja voimaan 1.1.2009 lähtien.

Uudella rakennusjärjestyksellä on tarkoitus korvata nykyisten kolmen kunnan rakennusjärjestykset. Tämä on kuntakohtainen järjestys, jonka edelle menee lukuisa määrä erilaisia valtakunnallisia lakeja, asetuksia, määräyksiä ja kaavoja. Tuleekin olla tarkkana, että kaikkia pykälä ja määräyksiä huomaa noudattaa.

Tavoitteena on tehdä selkeitä yhteisiä pelisääntöjä ja hallita keskitetysti uuden kunnan laajenevaa pinta-alaa. Järjestelytoimikunta hyväksyi 13. lokakuuta pitämässään kokouksessa rakennusjärjestysehdotuksen alustavasti, asetti sen julkisesti nähtäville ja pyysi lausuntoja laajalla rintamalla. Lausuntojen aika on juuri nyt, joten vielä on mahdollisuus kommentoida!

Yleisötilaisuudessa oli paikalla neljä valmistelemaa virkamiestä ja saman verran yleisöä. Mitenkään suuresta yleisömenestyksestä ei voi siis puhua, vaikka määräykset koskettavat osaa kuntalaisia läheisesti. Erityisesti kiinteistönomistajat tai rakentamista suunnittelevat tulevat törmäämään rakennusjärjestykseen jossain vaiheessa toiminnassaan.

Rakennusjärjestyksen tarkoitus ja muutokset aikaisempaan

Tavoitteena on luoda turvallinen, terveellinen, viihtyisä ja sosiaalisesti toimiva elin- ja toimintaympäristö ohjaamalla alueiden käytön suunnittelua ja rakentamista. Päämäärä on selkeä, mutta siihen pääseminen vaatii paljon pykälä ja tulkintoja. Asemakaava-alueen ulkopuolella rakennusjärjestyksen tavoitteena on ohjata asutus kyliin ja varmistaa maaseudun elinkelpoisuus mm. säilyttämällä isommat peltoalueet. Erityisenä huomion kohteena on ranta-alueiden rakentaminen.

Suurin osa pykälistä on tätä päivää ja käytäntöjä, jotka on nyt kirjattu auki. Suurimpia muutoksia nykyiseen rakennusjärjestykseen ovat energia-asioiden huomioiminen, rakentamisen ohjauksen tehostaminen asemakaavan ulkopuolella ja ranta-alueilla, maatarakentaminen, uudet suunnittelutarvealueet sekä kiinteistöjen turvallisuusjärjestelmien korostaminen omassa luvussaan.

Toimenpiteiden luvan- ja ilmoituksenvaraisuus

Eräs tavallista kiinteistönomistajaa koskettava kohta on toimenpiteiden luvan- ja ilmoituksenvaraisuus. Järjestyksessä on listattu kohta kohdalta, mitkä toimenpiteet vaativat rakennusluvan, toimenpideluvan tai ilmoituksen. Toimenpiteet on jaoteltu sen mukaan, onko kyseessä ranta-alue, asemakaava-alue tai asemakaava-alueen ulkopuolinen alue. Myös osassa kohtia on jaoteltu sen mukaan, mikä on rakennelman pinta-ala.

Esimerkkejä

1) Katos, vaja, grillikatos ja -kota, maakellari, esiintymislava tai vastaava rakennelma vaatii toimenpideluvan, jos koko ylittää 10 neliötä, mutta ei aiheuta valvontatoimenpiteitä, jos koko on alle 4 neliötä (ranta-alue tai asemakaava-alue). *Huom! Kyseessä on kiinteä rakennelma, mm.*

kesäkalusteisiin kuuluva kangaskatos ei kuulu tähän kohtaan.

2) Laituri, jonka pituus on yli 15 metriä vaatii toimenpideluvan.

3) Rivitalon, kerrostalon tai vastaavan julkisivun muuttaminen, parvekelasitus tai kattomuodon muutos vaatii toimenpideluvan. Myös katukuvaan tai maisemaan vaikuttavan markiisin asentaminen vaatii toimenpideluvan asemakaava-alueella.

4) Asuinrakennusta varten tarkoitettulla rakennuspaikalla ei saa säilyttää linja-autoa, yhdistelmäajoneuvoa, suurehkoa asuntoautoa, asuntovaunua, työkoneita tai moottorivenettä. Perusteluina on, ettei naapureita tule häiritä ympäristön viihtyisyyttä vähentävällä varastoinnilla. Myös talvipakkasilla käynnistettävät työkoneet tai isommat ajoneuvot aiheuttavat pakokaasupäästöjä lähiympäristöön.

Rakennuksen tekninen laatu

Uutena asiana nykyisiin rakennusjärjestyksiin verrattuna on rakennuksien energiahuoltoon ja talotekniikkaan puuttuminen. Rakennuksien kosteuden kestävyys ja työmaan kosteushallinta on omana kohtanaan, eli järjestyksellä puututaan vahvasti akuuttiin homerakennusten aiheuttamaan ongelmaan.

Suosituksena on, että kaikki uudet rakennukset täyttävät matalaenergiataloille asetetut vaatimukset. Tätä ei tässä järjestyksessä voida määrätä, vain suositella.

Summa summarum

Rakennusjärjestys on asukasta lähellä oleva ja normaalia elämää säätelevä dokumentti. Se tulee saattaa sellaiselle tasolle, että kuntalaisten tasapuolinen kohtelu voidaan varmistaa. Mutta se on varma, että tulkintakohtia tulee jäämään; maalaisjärjen käyttö on sallittu ja poikkeuslupia tulee antaa tilanteiden mukaan.

En ole rakennusjärjestystä sivu sivulta vielä lukenut loppuun, joten tarkempaa mielipidettä en voi siitä vielä antaa. Mutta yleisesti ottaen pidän sitä erittäin kannatettavana ja jo tässä mallissaan hyvänä luonnoksena.

43. Vaalipäivän mietteitä

26.10.2008

Tänään on vaalipäivä. (Vaalit)työ on tehty, mutta nyt ei ole levon aika, vaan työpäivä Ritoniemen vaalilautakunnassa. Päivästä on siis tulossa pitkä, valvontavuoro alkaa puoli yhdeksältä ja kestää kolmeen iltapäivällä. Muutaman tunnin lepotauon jälkeen palaan takaisin lautakuntaan laskemaan ääniä ja sieltä sitten vaalivalvojaisiin Gigglin Marliniin.

Kampanjointi on ollut hauskaa. Sen hauskuuden on tehnyt vain ja ainoastaan ihmiset. Niin äänestäjät kuin myös hyvän yhteishengen omaavat puoluetoverit. Mainitsen pari.

Pia Nyman - kokenut kettu, organisoinnin mestari

Mari Kyllönen - kokemusta ja energiaa kuin pienessä (Kuikan) kylässä

Katja Isomöttönen - maalaisjärkeä kaupunkiin, iloinen energiapakkaus, joka saa niin hyvälle päälle aina, kun tavataan.

Kari Lehtinen - iloinen tsemppaaja ja kannustava vastuunkantaja.

Signe Jauhiainen - kaupunkinäkemystä ja pärjää Marin ohella herraseurassa - varsinkin päätöksenteossa!

Ja vielä **Esa Mutanen, Pirjo Watia, Pauli Partanen, Tiina Hokkanen-Oja, Pauliina Holm, Salla Voutilainen, Arja Sahlberg**, kaikki energiset nuoret ehdokkaat.... En nyt lähde 112 ihmistä luettelemaan; tiedätte kyllä, keitä olette!

En ole tehnyt virallisia tavoitteita itselleni. En ole siihen pystynyt, kun fiilikset ovat menneet vuoristoradan tavoin ylös ja alas. Yhden äänen tiedän - omani. Se meni oikein, tarkistin sen verran monta kertaa äänestyskopin seinältä että meni varmasti oikein. Mistään muusta äänestä ei voi olla varma. Sen näkee tänään illalla.

Olen rekrytoinut kaverin laittamaan tekstiviestejä tuloksista. Itse pääsen vaalivalvojaisiin vasta ääntenlaskun jälkeen. Se voi tällä kertaa kestää kauemmin johtuen ehdokkaiden valtavasta lukumäärästä (lähes 600 kpl), vaikka yhdellä äänestyspaikalla ei sinänsä ole äänimäärät kasvaneet. Toivon vain, ettei ennustettu syysmyrsky karkota äänestäjiä!

Erityiskiitos kaikille niille, jotka ovat antaneet minulle ääniä keskisuomalaisen varjovaaleissa: 660 on mahtava määrä! Tänään kuulee sen oikean määrän. Sitä odotellessa.

Kiitos vielä kaikille niin moninaisesti kampanjaan osallistuneille tsemppauksista! Olette antaneet sellaisen tunteen, ettei tässä ihan turhan muija ole itseään peliin laittanut.

44. Mahtava vaalivoitto!

27.10.2008

Kokoomuksen ja varsinkin omien kampanjakavereiden tulos oli mahtava. Erityisesti Marin (valtuutettu) ja Katjan (toinen varajäsen) äänimäärät olivat loistavat! Demarit jatkavat edelleen suurimpana puolueena Jyväskylän alueella (21 paikkaa), mutta kokoomus nousi hienosti toiseksi suurimmaksi puolueeksi (16 paikkaa) ohi keskustan (15 paikkaa). Kaukana ei ollut se yksi lisäpaikka...

Valtakunnallisesti kokoomus nousi Suomen suurimmaksi kuntapuolueeksi (23.4 %), demarit toisena (21.2%) ja keskustalle tuli ”rökäletappio” (20.1%). Kokoomus on oikeutetusti kuntavaalien voittaja!

Oma tavoitteeni on tietyissä lautakunnissa. Olisi vaatinut hieman enemmän ääniä (23 ääntä), että olisi voinut saada varmemman valtuutuksen tiettyihin paikkoihin, mutta tästä en jaksakaan lannistua. Sen verran mahtava oli ilta kaiken kaikkiaan. Lautakuntapaikat jaetaan vasta myöhemmin ja se on sen ajan murhe. Nyt on pienen tuuletuksen paikka ;)

Esa Mutanen

28.10.2008 klo 18:56

Eve, tottavie on tuuletuksen paikka. Olit ahkera kampanjatyössäsi. Oli ilo tutustua sinuun. Menestystä ja onnellisuuden tunteita elämääsi. Toivottavasti tavataan taas, vaikka jossain lautakunnassa ;)

Esa Mutanen

45. Asioita loppuu, asioita alkaa

31.10.2008

[Isomöttösen Katja](#) sanoi vähän aika sitten, että elämällä on ihmeellinen taipumus. Joskus kun johonkin lähtee mukaan, niin se tuo mukanaan paljon muuta rikkautta. Mutta myös jonkun aikakauden täytyy loppua ennen kuin uusi voi alkaa.

Itsellä on juuri sellainen tunne tällä hetkellä. Monta asiaa päättyy juuri nyt ja innolla odotan niitä uusia asioita, joita elämä - ja erityisesti oma aktiivisuus - on tuomassa eteen. En usko siihen, että elämä tuo tarjottimella eteesi kaiken. Oma elämä täytyy ottaa omiin käsiin ja tehdä päätöksiä. Hyviä ja huonoja.

Tänään päättyi yksi aikakausi. Viisi vuotta naapurissani asunut henkilö kävi viimeistä kertaa alueella poismuuton jälkeen. Sain häneltä läksiäislahjaksi ruusun ja punaviinin. Kiitos Pexi! Onneksi tiedän, että tulemme näkemään vielä, joten nämä eivät olleet hyvästit vaan vain yhden ajanjakson päättyminen.

Yksi aikakausi loppui torstaina, kun Jyväskylän kokoomus tarjosi kiitoskahvit. Ehdin käymään talkookahvilassa juuri ennen sen purkamista. En ollut malttaa lähteä pois, sen verran mukava siellä oli käydä tapaamassa niitä aktiivisia talkooihmisiä, jotka toivottavasti näen vielä moneen otteeseen uudelleen jatkossa. Tunnelma oli iloinen, lämmin ja luottavainen jatkoa ajatellen. Itselle jäi vaan huono omatunto, kun oli pakko lähteä kirjoittamaan Suomen Akatemian hakemusta ja en päässytkään lupaamaani talkookahvilan purkuun. [Esa Mutanen](#) on kultainen ihminen! Hän lupautui jäämään purkutyöhön "paikkaamaan" minua. Kiitos!

Yksi uusi kausi alkaa. Aloitan ensi maanantaina COMAS-tutkijakoulussa tohtorikoulutettavana. Kun viimeksi aloitin opintovapaan vuonna 2005, työkaverini teki Freudilaisen lipsautuksen ja sanoi, että olin jäämässä kolmeksi kuukaudeksi "lomalle". Tulevat kolme kuukautta ei ole lomaa. Se toivon mukaan on kasvun aikaa ja pääsen erääseen tavoitteeseeni. Erään aikakauden loppuun.

Jyväskylällä alkaa uusi aikakausi. Seuraan suurella mielenkiinnolla Uuden Jyväskylän alkutaivalta. Tänään uutisoitiin, että SDP - Jyväskylän suurimpana ryhmittymänä - on päätenyt valitsemaan Jyväskylän kaupunginhallituksen puheenjohtajan kahdeksi vuodeksi kerrallaan; ensin Veijo Koskinen 2 vuotta ja sen jälkeen Ulla Lauttamus 2 vuotta. Päätös kuulostaa oudolta. Eikö puolue saanut valittua yhtä puheenjohtajaa, vaan piti tehdä kompromissi? Pitkäjänteisyyttä tarvitaan tällä hetkellä, kun suhdannenäkymät ovat epävarmat ja tulisi olla rohkeutta tehdä isoja päätöksiä. Toivottavasti liittymissopimuksessa olevista päätöksistä kuitenkin pidetään kiinni ja mm. homekoulujen korjauksen suhteen ei tingitä.

Minulla on monta asiaa, joita olen jo kirjoittanut (puoli)valmiin blogi -kirjoituksen. Asioita, jotka liittyvät mm. taloyhtiön arkeen ja muihin itselleni läheisiin aiheisiin. Eli tulen kirjoittamaan edelleen blogia aktiivisesti. Toivon mukaan saan palautetta kirjoituksista myös jatkossa ;)

46. Valtuuston ensimmäinen historiallinen kokous

3.11.2008

Kuuntelin Radio Keski-Suomesta valtuuston historiallista ensimmäistä kokousta. Arvelin, että tila on sen verran täynnä, että sinne on aika turha lähteä tunkea fyysisesti mukaan. Tilat ovat pienet varsinkin nyt 75 valtuutetun täyttäessä salin. Ei olisi mikään mahdollisuus lähettää suoraa kuvaa valtuuston kokouksesta nettiin – toivottavasti tämä palvelu saadaan vielä lähiaikoina toimintaan.

Maratonkokouksesta puhuttiin etukäteen ja jo alkuvaiheessa oli varma, että 30 kohtainen kokous ei nopeasti pääty. Kokouksen aikana tuli selväksi, että tuli olla tarkkana että kaikki kohdat menee pykälien mukaan. Esimerkiksi hallintosääntöön palattiin, koska sen pöytäminen kokouksessa olisi aiheuttanut ongelmia jatkossa.

Perussuomalaisten yksipuolinen show teki kuuntelusta huvittavaa, eli sikäli en ihmettele, että saivat kuntalaisten valtuutuksen kolmeen paikkaan. Ei ainakaan kokouksien seuraaminen jää tylsäksi. Mutta jos Uuden Jyväskylän suuria linjauksia ja tärkeitä päätöksiä miettii, niin tärkeintä on hyvä yhteistyö ja asioista sopiminen hyvässä hengessä. Ei turhat turpakäräjät ja asioiden venyttäminen oman hännän nostamiseksi. Menettelytapa - jossa puolueet sopivat riidattomasti ja hyvässä hengessä asioista – on oikea. Lautakuntaneuvotteluja ei ole vielä käyty ja rakentava yhteistyö olisi parempi vaihtoehto myös perusässille kuin siltojen polttaminen jo alkuvaiheessa.

Valtuuston järjestäytyminen

Valtuuston kokouksen avasi oikeutetusti valtuuston seniori, Korpilahtelainen kokoomuksen valtuutettu **Hellin Torkki**. Häntä haastateltiin YLE:n alueuutisissa ja hän myönsi, että näin tärkeän kokouksen aloittaminen aiheutti perhoseja vatsanpohjalle. Torkki sanoi hyvin, että kyllä tästäkin selviää kun tähän mennessä muistakin elämän haasteista on selvinnyt.

Kokoomuksen kansanedustaja **Henna Virkkunen** valittiin odotetusti valtuuston puheenjohtajaksi pienen perusässien nikottelun jälkeen. Heidän ehdotus oli, että valtuustossa tulisi olla vain kaksi varapuheenjohtajaa ehdotetun kolmen sijaan. Sinänsä ehdotus oli hyvä - kolmas varapuheenjohtajan paikka on jo yhteistyön liioittelua, ns. cv-paikka - mutta jos tämä ehdotus mahdollistaa sujuvan yhteistyön jatkossa ja puolueiden tyytyväisyyden ja paremman tiedonkulun, niin kyllä yksi lisäpuheenjohtaja tähän Jyväskylään mahtuu. Valtuuston varapuheenjohtajiksi valittiin **Katja Sorri** (kesk.), **Kalevi Olin** (sd.) ja **Marja Komppa** (vihr.).

Hallitus ja nimityksiä

Kaupunginhallituksesta äänestettiin - yllätys, yllätys - perusässien esityksen vuoksi. Äänestyksen aloitus oli 19:30, eli maratonkokous oli varmistettu jo tässä vaiheessa. Ääntenlaskun aikana valtuusto ehti kahvitella, syödä Raija Sipisen tarjoamaa kakkua ja radio haastatella monia valtuuston jäseniä ja varajäseniä.

Kaupunginhallituksen puheenjohtajaksi valittiin ensimmäiseksi kahdeksi vuoksi **Veijo Koskinen** (sd.) ja sen jälkeen pestiä tulee jatkamaan **Ulla Lauttamus** (sd.). Ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi valittiin **Pirkko Selin** (kesk.) ja toiseksi varapuheenjohtajaksi **Pauli Partanen** (kok.). Muut kokoomuksen jäsenet hallituksessa ovat **Ari Hiltunen**, **Terhi Pulli** ja **Jaakko Selin**. Kaikkiaan hallituksessa on 15 jäsentä.

Järjestelytoimikunnan uurastus näkyy, koska monta nimitysasiaa käsiteltiin nopealla aikataululla. Monissa näissä kohdissa varsinaiset valtuutetut olivat jääviä johtuen mm. omasta työsuhteesta kaupunkiin. Sen vuoksi moni varavaltuutettu oli paikalla paikkaamassa kokousta tarvittaessa.

Juhlapäätökset

Juhlapäätöksenä järjestelytoimikunnan ehdotuksena oli, että Jyväskylän kaupunki päättää osoittaa rahaa seuraaviin kohteisiin:

- Jyväskylän yliopistosäätiön juhlakeräykseen 150 000 euroa.
- Vaajakosken keskustan arkkitehtikilpailuun 200 000 euroa.
- Mäki-Matin perhepuiston toiminnan kehittämiseen 150 000 euroa.

Muutamat edustajat, mm. **Riitta Tynjä** (komm.) ja **Jorma Uski** (ps.) pitivät kriittisiä puheenvuoroja, jossa kritisoitiin vahvasti 500 000 euron käyttöä tässä vaiheessa Uuden Jyväskylän perustamista. Yliopistosäätiön juhlakeräyksen ja arkkitehtikilpailun palauttaminen valmisteluun torpattiin kokouksessa äänin 68 – 7. Perhepuiston juhlapäätöksen kohdalla ei ehdotettu enää asian palauttamista, mutta haluttiin lisätä päätöksen ponsi. Tämäkään ei mennyt läpi, eli kaikki järjestelytoimikunnan ehdotukset menivät läpi sellaisinaan.

Juhlapäätöksestä jäi karvas maku suuhun. Niiden piti olla tätä ainutlaatuista kokousta kunnioittavia ja tilaisuuden arvokkuutta korostavia päätöksiä. Mutta niistä(kin) saatiin aikaiseksi sellainen show, että päätöksistä arvokkuus jäi kauas. Toivoa sopii, että näiden juhlapäätösten jäljet jäävät Uuden Jyväskylän kaupunkikuvaan ja tuovat positiivisen leiman kaupungille. Palata näihin muutaman vuoden päästä ja arvioidaan päätösten jalanjäljet.

Kokous jatkui edelleen, mutta radiolähetys loppui klo 21:26. Sen vuoksi kokouksen seuraaminen jäi kesken – ehkä sittenkin olisi pitänyt mennä fyysisesti paikalle. Onneksi paikalla on hyvät edustajamme, joilta varmasti kuulemme jälkikäteen miten päätökset etenevät.

ps. Äänestykset tehdään valtuustossa vielä käytännössä seisomaan nousten, joten taukojumppaa kesken kokouksen on saatavilla. Tästä kiitos perusässille, että piditte huolta valtuutettujen fyysisestä hyvinvoinnista ;)

Tiina Hokkanen-Oja

3.11.2008 klo 22:46

Kiitos selostuksesta. Perssössöt tuntuivat pitävän verenpaineita koholla. Mitenköhän tuo äänestys oli hoidettu Terhi Pullin kohdalla.

Mari K.

4.11.2008 klo 21:17

Terve!

Terhin kohdalla riittää kädennosto :D, ja Hennan mukaan saamme marraskuun aikana (ONNEKSI!) äänestyskoneet... Tuodaan siis Jyväskylä tälle vuosituhanne!

Itsellä oli kyllä takapuoli puuduksissa, kun kotimatka koitti. 4 tunnin unien jälkeen pääsin töihin mitä virkeimmässä tilassa ;).

47. Seminaareja ja lisuria

6.11.2008

Jyväskylän yliopiston eettinen toimikunta järjesti seminaarin aiheella Tutkimuksen etiikka ja juridiikka. Eettinen toimikunta on Jyväskylän yliopiston rehtorin asettama sisäinen toimikunta. Sen tehtävänä on tiedottaa etiikkaan ja erityisesti tutkimusetiikkaan liittyvistä asioista sekä herättää ja ylläpitää niihin liittyviä keskusteluja yliopistoyhteisössä. Lisäksi eettinen toimikunta antaa pyydettyinä lausuntoja tutkimushankkeista. Eettiseltä toimikunnalta voidaan hakea lausuntoa, jos tutkimuksen toteuttaminen voi aiheuttaa tutkittaville fyysisiä tai psyykkisiä haittoja tai vaarantaa heidän oikeusturvaansa. Toimikunta ei voi määrätä tai asettaa sanktioita – sen tarkoituksena on antaa lausuntoja ja linjata.

Seminaarin avasi tutkimusjohtaja, dosentti **Hannakaisa Isomäki** (JY) ja aiheetta alusti johtaja **Leila Risteli** (OY). Tutkijan vastuusta, velvollisuuksista ja ohjauksen etiikasta puhui dosentti **Pirjo Nikander** (JY). Näiden esitelmien antina päällimmäisenä jäi mieleen ohjaajan ja ohjattavan välinen suhde, joka voi olla yllättävän monimuotoinen. Eräs esitelmäijistä vertasi sitä jopa avioliittoon – tosin joissain tapauksissa tämä suhde kestää jopa kauemmin kuin avioliitto ;)

Tietosuojaan liittyviä asioita valotti Ylitarkastaja **Heljä-Tuulia Pihamaa** tietosuojavaltuutetun toimistosta. Puheenvuorossa nostettiin esiin asioita liittyen tutkimukseen käytettävistä rekistereistä ja niiden ylläpidosta. Dosentti **Kalervo Ilmanen** (JY) puhui liikuntatieteiden tutkimusetiikasta. Vaikka tästä aiheesta olettaisi olevan enemmänkin puhuttavaa, niin viimeaikaista pinnalla ollutta doping -aihetta vain sivuttiin.

Viimeisen puheenvuoron piti yliopiston lakimies **Visa Hiltunen**. Tässä viimeisessä puheenvuorossa oli itselleni läheisiä asioita liittyen mm. yrityksen ja yliopiston väliseen salassapitosopimukseen. Tämä oli itse asiassa se aihe, joka itseäni kiinnosti eniten johtuen nykyisestä tutkimuksestani ja sen yhteydessä yritysmaailmaan.

Huomenna on mielenkiintoinen seminaari: Opetusministeriön ja Jyväskylän yliopiston yliopistolakiuudistusseminaari, Agora auditorio 2 [[lue lisää...](#)]. Tilaisuus välitetään suorana Moniviestin-lähetyksenä Jyväskylän yliopiston verkkosivujen kautta: <http://www.jyu.fi/>.

En toki pelkästään seminaareja ole käynyt läpi, vaan olen litteroinut haastatteluja ja kirjoittanut koostetta niistä. Itse asiassa sen verran innokkaasti, että nyt kahden aktiivisen päivän aikana (keskiviikko - torstai) on sivuja kerääntynyt jo 30. Naureskelin jo, että tätä tahtia kun jatkuisi, niin lisuri olisi ensi viikolla tarkistuksessa... Taisi vaan valitettavasti olla niin, että nyt se ”helppo” osuus on kirjattuna ylös ja varsinainen puurtaminen sen suhteen alkaa...

48. Do'h!

11.11.2008

Eilinen myrsky oli yllättävän kova. Huomasin kyllä säätiedotuksesta, että sellainen on tulossa, mutta sateen kohina ja tuulen tuiverrus olivat mielenkiintoista kuunneltavaa. Yhdeksän maissa illalla lähti tulemaan tekstiviestejä, että lähialueilla oli mennyt sähköjä. Osasin jo varautua kynttilöillä ja toin lampun lähettyville – onneksi!

Puoli kymmenen aikoihin meni alueelta sähköt. Olen tottunut siihen, että takaverannalta näkee Vaajakosken ABC:n valotornin. Se on eräänlainen osoitus, että sivistys on ihan lähellä – et ole yksin maailmassa. Eilen sekin oli pimeänä. Saman tien lähti Vattenfall:n tekstiviestit ilmoittamaan, että alueella on sähkökatkos – *do'h, ihan kun en olisi huomannut ;)* - ja vikaa paikallistetaan. Sinnittelin pari tuntia hereillä ja kun sähköt palasivat, kävin virittämässä öljypannun takaisin tulille, ettei torppa kylmety. Missään vaiheessa Vattenfall ei ilmoittanut katkon syytä, vain tiedon että nyt sinulla on sähköt – *do'h, ihan kun en olisi huomannut ;)*

Tänään minulla piti olla kirjoituspäivä kotona. Akateeminen anti jäi todella vähälle päivän tapahtumien vuoksi. Aamupäivällä hoidin huoltomiehen kanssa paperitöitä ja käytännön järjestelyjä ja kun vihdoin pääsin koneen äärelle – sähköt katkesivat. Tällä kertaa tosin sähköt olivat poissa rajoitetulla lähialueella. Jostain syystä Vattenfall:n vikailmoitukset eivät toimineet edes sen vertaa, että olisi kertonut asiasta. Palvelu siis hyvä, mutta erittäin epävakaa.

Kun vihdoin sähköt olivat palautuneet ja pääsin vihdoin vähitellen kirjoittamisen makuun, tuli puhelu naapuritalosta. Siellä oli huomattu, että edellisyön myrskyn aikana oli katon paloluukku irronnut pulteista ja vedet tulleet sisään kattovilloihin. *Do'h!*

Sen jälkeen alkoikin soittorumba. Ensimmäinen soitto oli huoltomiehelle, joka tuli paikalle ja todensi vesivahingon ja kiinnitti paloluukun lisävahinkojen välttämiseksi. Sen jälkeen soitto vakuutusmeklarille, joka todellisena tehopakkausena lähti selvittämään asiaa vakuutusyhtiöltämme.

Saimme selville seuraavaa: kiinteistövakuutuksissa yleensä ottaen korvataan myrskyn aiheuttamat vahingot vasta, kun myrskytuuli ylittää 21 m/s. Käytännössä siis sisämaassa ei korvata myrskyn aiheuttamia vahinkoja lainkaan! Mutta nyt tuli vakuutusyhtiöltä vihreää valoa ja tieto, että hakemus kannattaa laittaa eteenpäin. Edellisyön myrsky oli ollut sen verran erikoinen, että tuhoja tulnaisiin korvaamaan. Ainoa negatiivinen asia oli suuri omavastuun osuus. *Do'h!*

Seuraavaksi vakuutusnumeron kanssa soittoa kuivaustekniikan asiantuntijalle, joka hoitaa mittaukset ja raportoinnin vakuutusyhtiölle ja tekee ehdotukset jatkotoimenpiteiksi. Varsinaiset mittaukset ovat näillä näkymin torstaina, joten sen jälkeen on tietoa varsinaisesta kosteustilanteesta.

Kun näiden toimenpiteiden lisäksi piti vielä soitella osakkaita läpi ja tehdä tilannekartoitusta, voitte kuvitella varsinaisen päivän akateemisen työn annin jääneen aikas pieneksi. *Do'h!*

Tämä oli näitä päiviä.

49. 70-vuotisjuhla ja Iso Vihreä

16.11.2008

Jyväskylän Kokoomusnaiset ry vietti 70-vuotisjuhla Jyväskylän Huoneteatterissa lauantaina 15.11. Ilta oli lämminhenkinen ja miellyttävä, onneksi pääsin paikalle! Illan aikana saimme kuulla kattavan koosteen kokoomusnaisten historiasta, kunnallisvaaleista, henkilövalinnoista ja tämän hetkisestä neuvottelutilanteesta,

Katsoimme juhlan päätteeksi Sami Keski-Vähälän kirjoittaman ja Annu Sankilammen ohjaaman näytelmän Iso Vihreä. Se on kertomus Jyväskyläläisen miehen – Penan - elämästä, alkoholismista ja perhesuhteista. Penan elämää prosessoi eteenpäin Lidl:n tölkinhenki Iso Vihreä.

Näytelmän aikana saamme kuulla, miten ilmaisutaidon opettaja kohtelee akvaariota ensimmäisillä nettitreffeillään, millaiset ovat taloustieteiden tiedekunnan pääsykokeet ja mitä oikein tapahtuu Oktoberfesteillä Saksassa.

Suosittelen lämpimästi, tarkempi ohjelma ja näytelmän esitykset löytyvät [täältä](#).

Ilta jatkui vielä hyvässä seurassa Amarillossa ja Hemingway's Bar:ssa. Pienoinen yllätys oli, että lumisade oli ehtinyt illan aikana peittämään auton. Ehkä se talvi tulee sittenkin...

Marika

23.11.2008 klo 01:22

Marika kiittää Ison ja vihreän puolesta!

50. Ei nyt – minulla on migreeni!

19.11.2008

Klikkaa sarjakuvaa, niin näet sen suurempana. Sarjakuva: <http://www.verikoirat.com/>

Pari vuotta sitten minulla oli pari päivää niskat jumissa. Ajattelin, että se johtuu vain siitä, että olin nukkunut huonossa asennossa ja sen enempiä en kiinnittänyt siihen huomiota. Menin töihin normaalisti ja istuessani työpisteellä, alkoi vähitellen silmissä vääristymään. Jäin tuijottamaan seinälle ja ihmettelemään sahalaitaisia kuvioita. Päänsärkyä ei ollut, mutta työkaveri laitto syömään heti Buranan ennen päänsärkyä ja passitti työterveyteen.

Käväisin työterveyshoitajalla, joka passitti lääkäriin. Sahalaidat alkoivat jo vähenemään ja itse en pitänyt asiaa sen ihmeellisempänä. Olihan minulla niskat jumissa. Työterveyslääkäri passitti kuitenkin seuraavana päivänä migreeniin erikoistuneelle lääkärille.

Jutustelu tämän migreeniin perehtyneen lääkärin kanssa oli hyvin silmiä avaava. Vähättelin hänelle, että minulla ei ole migreeniä. Päätäkin särkee harvakseltaan, ehkä pari kertaa vuodessa. Mutta kun oireita lähdettiin katsomaan läpi, niin niistä löytyikin paljon tuttua. Ajoittain minua painaa tietystä kohtaa yläselästä vasemmalta puolelta. Joskus siihen liittyy kihelmöintiä niskassa ja voimattomuutta. Viiltävää päänsärkyä minulla ei ole ollut. Lääkärin mukaan migreeni on hyvin yksilöllinen ja kuulemma joissain tapauksissa jopa vatsakivut on mahdollista yhdistää migreenikohtaukseksi.

Kun lääkäri kyseli taustojani ja vanhempieni migreenialttiutta, väitin kivenkovaa ettei suvussani ole migreeniä. Jälkikäteen puhuin asiasta äitini kanssa, joka myös totesi, ettei suvussa ole migreeniä. Mitä nyt äidin äidilläni oli joskus pahoja päänsärkyjä. Niin ja myös äidillä on joskus kausittaista päänsärkyä.... Suvussani siis ei ole todettu migreeniä, on vaan vihlova päänsärkyä. Niinpä.

Lääkäri antoi minulle reseptin (*maxalt rapitab*) ”varmuuden vuoksi”. Kyseinen lääke ei toimi normaaliin lihasjännityspäänsärkyyn, vaan on tarkoitettu juuri migreenin hoitamiseen. Ja samalla lääkäri antoi varoituksen, että joskus kun kohtauksen päästää tulemaan, sen jälkeen portit aukeava ja kohtauksia tulee helpommin. Eli kannattaa kohtaus katkaista ennen kuin se oikeastaan edes pääsee tulemaan.

Meni jonkin aikaa, että en vieläkään uskonut, että minulla olisi migreeniä. Mutta kun seuraavan kerran oli monta päivää kipupiste selässä ja tunsin kihelmöintiä niskassa, päätin ottaa lääkkeen. Oireet katosivat. Eli lääke, joka ei auta kuin migreeniin, katkaisi minun kohtaukseni.

Tämän jälkeen aika ajoin saan kohtauksia, jotka eivät sinänsä ole perinteisiä migreenikohtauksia päänsärkyineen. Minua lähtee joku ”tökkimään selkään”. Aivan kuin joku painaisi selkää sormella. Ja aina samasta kohtaa. Tästä en yleensä lähde välittämään, mutta jos alan tuntemaan, että niskaa lähtee kihelmöimään, niin olen ottanut lääkettä. Ja oireet ovat laantuneet siihen. Jälkikäteen olo on omituinen, voimaton, väsynyt. Jos pääsee vähäksi aikaa nukkumaan, niin voi olla, että sen jälkeen on oikein energinen olo. Olo voi jatkua omituisena muutaman päivän ajan ja välillä selkää painaa monta päivää peräkkäin.

Olen nyt saanut kohtauksia harvakseltaan. Voi mennä muutama kuukausi, ettei ole mitään oireita, kunnes taas lähtee selässä ”migreenipiste” oireilemaan. Ja nyt on muutaman kerran näkynyt silmissä auroja. Ja kertaalleen olen saanut pahoinvointikohtauksen, jonka jälkeen lähti tulemaan auroja. Kumpi aiheutti kumman – mikä on muna ja mikä kana? Varsinaista päänsärkyä minulla ei

vieläkään ole kertaakaan ollut. Koputan puuta.

Eli onko minulla migreeni? Minä kutsun tätä jo migreeniksi. Ja pyrin aina kohtauksen katkaisemaan ennen kuin lääkärin varoittamat ”portit avautuvat”.

Mikä minun kohtaukseni aiheuttaa? Ei harmainta aavistusta. En ole löytänyt yhteyttä ruoka-aineisiin,alkoholiin tai hajuihin Stressin laukeaminen voi olla yksi tekijä, joka yhdistää omia oireitani. Pitää vielä tarkkailla asiaa – olen sen verran uusi ”migreenitapaus”, että minulla on vielä opittavaa.

51. Energiansäästöä homeongelmia

20.11.2008

KSML 20.11.2008

Kun rakennuksen lämmöneristystä lisätään, rakenteiden kosteustekninen toiminta heikkenee ja rakenteet ovat alttiimpia homeen kasvulle. Tämä selviää ympäristöministeriön TTY:ltä tilaamasta tutkimuksesta, jonka tehtävä oli selvittää matalaenergiarakenteiden toimivuutta.

Tutkimuksessa saatiin selville, että eristemäärien lisääntyessä rakenteiden ulko-osat viilenevät, mikä vastavuoroisesti aiheuttaa kosteuden tiivistymistä ulkopinnalle. Tämä luo edelleen ihanteellisen olosuhteen homeen kasvulle. Kosteusriskejä lisää vielä ilmastonmuutos, koska rakennuksen kuivumiselle tärkeät pakkasjaksot vähenevät ja sateiset talvet pitävät ilman kosteuspitoisuuden korkeana.

Selvityksen mukaan puurakenteinen tuuletettu alapohja on jo nyt kosteusteknisesti riskirakenne Suomen ilmastossa. Kosteusvaurioriskit kasvavat tuuletetuissa ylä- ja alapohjarakenteissa, jos lämmöneristystä lisätään ajattelematta sen seurauksia. Nykyisten rakennusmääräysten mukaan kuitenkin eristemääriä on lisättävä, että kiristyvistä energiansäästöavoitteista on mahdollista pitää kiinni.

Olemme noidankehässä, jonka kierrosta olisi päästävä ulos mahdollisimman pian. Toivottavasti nyt rakennettavat matalaenergiatalot eivät ole vain valtavia testilaboratorioita, joiden terveydelliset vaikutukset mitataan joidenkin vuosien päästä. Järkevään suunnitteluun ja rakenteiden testaukseen onkin panostettava nyt, kun vielä on mahdollista.

Kallis energia potkii säästötalkoisiin kaikin keinoin, mutta toivottavasti ei terveyden kustannuksella.

EEVA-KAISA ROUHIAINEN Jyväskylän maalaiskunta, Vaajakoski

52. Eikö LC:ssä tarvitse olla mies-jellona vierellä?

27.11.2008

Sain jokin aika sitten tekstiviestillä kysymyksen, olen kiinnostunut Vaajakosken alueen Lions-toiminnasta ja naisklubista. Sellaista oltiin kuulemma perustamassa. Hämmentyneenä laitoin vastauksen viestiin, että "eikös siinä pidä olla mies-jellona vierellä?". Oma käsitykseni LC-toiminnasta oli jonkin verran pölyttynyt. Pidin sitä sisäänpäin kääntyneenä äijäklubina, joissa ladyt liihottivat vain vierellä. Näin se taisi ollakin vielä muutama kymmenen vuotta sitten. Ja ehkä jossain päin vielä tälläkin hetkellä.

Aloin ottamaan asiasta selvää ja sain myös kutsun infotilaisuuteen. Tilaisuuden puheenvuorojen mukaan toiminta on ollut todella monipuolista. LC Saarijärvi/Kalmarin vetäjä kuvasi toimintaa hyvin: viralliset asiat hoidetaan, muuten ollaan kuin Ellun kanat. Tai kukot ehkä tässä tapauksessa, kyseessä oli siis mies-klubilainen;) Äänekosken Helmi-klubin perustajajäsen kertoi varsinaisesta toiminnasta. Erikoisimpia tempauksia taisivat olla aurauskeppien asettaminen 40 km matkalle, ajeleminen Valtran traktoreilla ja liikenteenohjauskurssi, jonka ansiosta klubilaisten oli mahdollista toimia Jyväskylän Neste-rallissa liikenteenohjaajina.

Mutta mitä on Lions-toiminta? Sen tiesin jo etukäteen, että toiminta-ajatus ja ideologia on ylevä ja kansainvälinen. LC -järjestön toiminta perustuu vapaaehtoiseen työhön. Klubin tärkein kiinnostuksen kohde on kuitenkin oma lähialue ja asuinyhteisö. Varoja on kerätty lähialueella mm. tulipalon uhrien auttamiseksi tai kuntoutuslaitteiden ostamiseksi.

Erittäin hyvänä pidän sitä toimintamallia, missä klubin oma toiminta (klubi-illat ym.) rahoitetaan klubilaisten toimesta itse. Mutta varsinainen hyväntekeväisyys ja varainkeruu kohdennetaan keräyskulujen jälkeen suoraan kohteeseen. Puurot ja vellit on pidetty erillään toisistaan. Näin pitää ollakin.

Toiminta tarjoaa jäsenelle mahdollisuuden toimia sosiaalisessa yhteisössä, kehittyä ihmisenä ja kehittää johtamistaitoja sekä solmia kontakteja. Tämä tuli vahvasti esiin myös eilisessä tapaamisessa. Ne jotka olivat toimintaan tulleet mukaan, sanoivat kasvaneensa ihmisenä, saaneet rohkeutta ja oppineensa paljon uutta. Toiminta sopii mielestäni laajalle joukolle. Henkilöille, joilla on tarvetta saada vastapainoa hektiseen työelämäänsä tai säännöllistä irtautumista lastenhoidosta. Niille, jotka kaipaavat elämäänsä virikkeitä esimerkiksi silloin, kun lapset ovat lähtevät kotoa pois tai eläkkeelle siirtymisen jälkeen.

Erikoista mielestäni on se, että LC-piirissä on edelleen vastustusta naisklubeja vastaan. Eräiden LC-klubien on pitänyt kokoontua asian tiimoilta ja tehdä päätöksiä (jopa äänestää), suostuvatko he naisklubin perustamiseen. Mm. eräällä paikkakunnalla oli käynyt naisklubin perustamisen jälkeen niin, että aikaisempi miesklubi oli kuivunut kasaan. Ehkä en kuitenkaan ole ainoa, jonka ajatukset ovat olleet pölyttyneitä.

Jokainen järjestö muokkautuu toimijoidensa mukaiseksi. Seuraava infotilaisuus on 7.1.2009; tervetuloa kiinnostuneet mukaan! Menen mielenkiinnolla seuraamaan, miten tämä järjestö lähtee muotoutumaan.

Tiina-Liisa Hokkanen-Oja

5.12.2008 klo 15:31

Palokan LC ja Palokan naisklubi LC-Wilmat ovat tänä vuonna avustaneet näkövammaisia ja etenkin opaskoirankäyttäjiä Keski-Suomen opaskoirakerhossa useaankin eri otteeseen. Hyvä niin, mutta minun mielestäni on vaarana jonkin ryhmän joutuminen pelkäksi hyväntekeväisyysobjektiksi. Ole siinä sitten kiitollinen.

53. Rohkeutta ja nöyryyttä - sopivassa suhteessa

5.12.2008

Masentavan pimeää. Tuntuu siltä, että näin lumettomassa ja vetisessä kelissä vähäinenkin valo imeytyy mustaan aukkoon. Näin joulun jo hämöttäessä tekee mieli virittää jouluvalot, lyhdyt ja kynttilät. Ehkä muutenkin kaivataan valoa yhteiskunnalliseen pimeyteen. Lama tuli päälle yllättäen kuin Jätteenmäen faksit.

Työ- ja elinkeinoministeriö arvioi, että lomautettuna on tällä hetkellä yhteensä noin 36 000 henkilöä noin 2500 yrityksessä. Alueellisesti tarkasteltuna eniten lomautuksia on Varsinais-Suomen TE-keskuksen alueella, Uudenmaalla, Satakunnassa ja Pirkanmaalla. Toimialoittain tarkasteltuna eniten lomautuksia on paperi- ja metalliteollisuudessa. [Lue lisää...](#)

Juuri tällä hetkellä kaivataan sopivassa tasapainossa niin rohkeutta kuin nöyryyttä. Tosiasioiden tunnustaminen tekee nöyräksi. Nöyrä on usein harkitseva, analyttinen ja viisas. Nöyrä on usein myös hidas, koska harkintaan on käytettävä oma aikansa. Mutta ehkä nyt on se aika, että ei voi olla liian nöyrä; on oltava rohkea, että saa harkintaan sopivaa nopeutta taakseen.

Työntekijöitä olisi, jos olisi rohkeutta investoida rakentamiseen. Esimerkiksi Uusi Jyväskylä on toteuttamassa isoja rakennusprojekteja suhdanteista huolimatta. Homekoulut ja muut pikaisesti apua tarvitsevat rakennukset on saatava kuntoon. Nyt on työvoimaa. Nyt on se hetki. On oltava rohkeutta. Ja nöyryyttä.

Mutta ehkä on parempi, ettei masennu täysin vaan mieltii positiivisia asioita. Tänä vuonna olisi tarjolla monet pikkujoulut. Tänään on kahdet päällekkäin – onneksi samassa paikassa. Ensi viikonloppuna on tiedossa myös jatkoa pikkujoulu-urakalle. Pikkujoulut onkin jokavuotinen tapahtumaketju, joka konvergoituu kohti joulua.

Hyvää pikkujoulu-aikaa kaikille myyntitykki Stenforsin kera - nauttikaa ja katsokaa ihmeessä muutkin Stenuun toillailut youtubesta! Stenu ei ole nöyrä ;)

54. Onnittelut uudelle opetusministerille!

11.12.2008

Henna Virkkunen nousee opetusministeriksi perjantaina pidettävässä presidentin esittelyssä.

Suuronnittelut - hienoa saada Jyväskyläläinen vahva naispäättäjä ministeriksi!

Sari Sarkomaa jättää hallituksen perhesyiden vuoksi. Uudeksi opetusministeriksi valittu Henna Virkkunen on koulutukseltaan filosofian lisensiaatti. Henna on myös kokoomuksen varapuheenjohtaja, kokoomuksen naisten liiton puheenjohtaja sekä Jyväskylän kaupunginvaltuuston puheenjohtaja.

Mielenkiintoista Hennan ministeriydestä tekee hänen lisensiaattityönsä, jonka otsikko oli *”Ministeri saa syyttää vain itseään. Ministerieroihin johtaneet poliittiset skandaalit uutistapahtumina Juhantalosta Jäätteenmäkeen 1991-2003.”*

Sarkomaan ero hallituksesta on ainutlaatuinen tapahtuma, mutta positiivisessa mielessä. Se tapahtuu kesken hallituskauden ilman mitään taustalla olevaa dramatiikkaa. Yleensä ministerit pitävät kynsin ja hampain kiinni saamastaan pestistä (vrt Kanerva, Jäätteenmäki...), mutta tämä vaihdos johtuu täysin siitä, että Sarkomaa päätti priorisoida oman elämänsä uudelleen.

Henna on oikea valinta ministeriksi. Ajankohta oli täysi yllätys, mutta kaikki Hennaa vähänkin tuntevat eivät epäilleet, etteikö ministerinsalkku jossain vaiheessa napsahtaisi kouraan. Vieläpä salkun sisältö – opetusasiat – onnistui hyvin kohdilleen. Henna on ollut vahvasti mukana muun muassa yliopistouudistuksessa ja työ sivistysvaliokunnassa on antanut hyvät pohjat juuri tämän salkun suhteen.

55. Simuloimalla vai kenttätutkimuksena?

15.12.2008

"Ydinvoimalaonnettomuus on mukavampi toteuttaa simuloimalla kuin kenttätutkimuksena."

Osallistuin viime torstaina laskennallisten tieteiden päivään Jyväskylän yliopistolla. Seminaari oli mielenkiintoinen läpileikkaus Suomen laskennallisten tieteiden tilasta ja toimijoista. Järjestäjinä olivat JY:n lisäksi [CSC](#) (Tieteen tietotekniikan keskus Oy) ja [Sulatis](#) (Suomen laskennallisten tieteiden seura).

Sulatis on tieteellinen yhdistys, jonka tavoitteena on laskennallisten tieteiden aseman vahvistaminen ja alan tulosten hyödyntämisen tukeminen Suomessa. Yhdistys pyrkii rakentamaan linkin akateemisen tutkimusmaailman ja yrityssektorin välille sekä tukemaan tutkimustulosten hyödyntämistä elinkeinoelämässä ja yhteiskunnassa laajemmin.

Seminaarissa oli paikalla korkeatasoinen joukko laskennallisen teknologian osajia (yliopistot, Suomen Akatemia, Tekes, CSC, erilaisia SHOK-hankkeita...). Mutta vasta kun käytiin läpi käytännön sovelluksia ja tutkimusaloja, laajempi yleisö sai käsityksen laskennallisten tieteiden todellisesta arvosta. Esimerkiksi laskennallisesti voidaan todentaa Sars -epidemian leviämistä, mallintaa matkapuhelinliikennettä tai tutkia lääketieteellisiä ilmiöitä. Esimerkiksi **Samuli Siltanen** (TTY) kertoi, miten inversiolaskennalla voidaan nähdä maan alle tai kehon sisään tulkitsema epäsuoria mittauksia, korvata kalliita komponentteja edullisilla algoritmeilla ja parantaa huonolaatuista tai puutteellista dataa (esimerkkeinä hammasröntgenkuvaus tai sähköinen impedanssitomografia).

Kaikki laskennallisten tieteiden sovellukset eivät liity varsinaisesti teknologiaan, vaan myös yhteiskunnallisia aiheita voidaan tutkia tehokkaiden menetelmien avulla. Esimerkiksi **Kimmo Kaski** (TKK) piti puheenvuoron monimutkaisista sosiaalisista verkoista ja kertoi niistä laskennallisista menetelmistä, joilla näitä verkostoja voidaan mallintaa. Esimerkiksi oli tutkittu sitä, kuinka sosiaalisesti aktiivisimmat henkilöt ovat usein enemmän kytköksissä toisien sosiaalisten henkilöiden kanssa. Tutkimuksen kohtana on ollut muun muassa se, että miten näiden henkilöiden välinen linkki vahvistaa myös muiden näiden henkilöiden kanssa sosiaalisessa yhteydessä olevia linkkejä.

Sivujuonne seminaarissa oli **Reijo Muntherin** (TEKES) kertomus Japanin laskennallisen teknologian painopisteistä. Hän viittasi käyntiinsä mm. *Shibaura Institute of Technology* -yliopistossa, joka on maan arvostetuin yksityinen tekninen yliopisto. Teknologian painopiste on maassa muuttumassa; aikaisempi tapa, että keksitään teknologia ja pakotetaan se markkinoille on siirtymässä ihmiskeskeisen tutkimuksen tieltä. Munther viittasi myös nyt Suomessa käynnissä olevaan yliopistouudistukseen. Samankaltainen uudistus tehtiin vuonna 2004 Japanissa ja kokemukset ovat olleet hyviä. Mielenkiintoista oli kuulla japanilainen tapa, että ”ylemmältä taholta” tulleita ohjeita noudatetaan kirjaimellisesti. Tämä rajoittaa soveltavaa tutkimusta tai innovointia. Yliopistossa rehtori on ”despootti”, joka tekee päätökset ja demokraattista päätöksentekoa hallitustasolla ei käytännössä ole.

Juuri Muntherin puheenvuorossa tuli myös esiin alussa mainittu laskennallisten tieteiden etu. On paljon mukavampaa todentaa ydinvoimalaonnettomuuden seuraukset mallintamalla, kun kenttätutkimuksena. Tähän ajatukseen lienee voidaan kaikki yhtyä.

56. Huom! Lue käyttöohjeet ennen kiertoliittymään ajoa

22.12.2008

[Kirjoitus julkaistu Keskisuomalaisessa 29.12.2008]

Kiertoliittymä ei voi olla toimiva, jos se vaatii tiehallinnon nelisivuisen [käyttöohjeen](#). Valmiiksi epäonnistunut rakennelma pyritään saamaan toimivaksi lukuisilla ohjetauluilla sekä ohjeistuksella kaistan valintaan ja vilkun käyttöön. Yksikin opasteet väärin ymmärtävä autoilija voi aiheuttaa kolarisuman liittymässä.

Kaksikaistainen liikenneympyrä oli vakuutusyhtiöiden peltipainajainen, mutta yksikaistaiseksi muuttaminen taas aiheutti sen, että koko pätkästä tuli Keski-Suomen vihatuin ja puhutuin ruuhkasumppu. Kolarien määrä ehkä väheni, mutta liikenteen pysähtyminen kuin seinään oli jo imagollisesti Jyväskylän alueelle huono asia.

Nyt kun liittymä on taas kaksikaistainen, on onnistuttu kehittämään uusia erikoisia haasteita autoilijoiden arkeen. Opastaulujen määrä on valtava tietäen ihmisen lyhytkestoisen muistin kapasiteetin. Harva säädettyjen ajonopeuksien mukaan ajava autoilija pystyy kaikkea opastauluissa olevaa informaatiomäärää omaksumaan yhdellä kertaa varsinkin, kun samalla tulee tarkkailla muuta liikennettä. Kaistan valitseminen voi olla erityisen hämmäntävä tilanne autoilijalle, joka harvoin kulkee Vaajakosken kautta.

Erityisen hankalaa on pyrkiä Leppävedeltä tai Vaajakosken keskustasta Kanavuoren suuntaan. Tulee väistää kahta kaistaa ajavia autoilijoita ja pyrkiä livahtamaan sopivassa välissä sisäkaistan kautta eteenpäin. Tämä on erityisesti ruuhka-aikana tuskastuttavaa ja moni paikkakuntalainen tulee välttämään näitä tilanteita mahdollisimman paljon. Vaikka tulisi ylimääräistä ajoa, mieluummin kulkee turvallisempia reittejä, kun riskeeraa auton pellit tai pahemmassa tapauksessa terveytensä.

Hyvän järjestelmän käytettävyyden suunnittelu ei perustu siihen, että ihmistä tulee opettaa tiettyyn, usein jopa epäluonnolliseen toimintakaavioon. Suunnittelussa on kyse ihmiselle luonnollisen toiminnan ymmärtämisestä ja päätöksenteon tukemisesta. Tämä korostuu kun kyse on sosiaalisesta tilanteesta, eli monesta autoilijasta yhdellä kerralla. Ei voi olettaa, että kaikki ovat omaksuneet tai oppineet asian juuri samalla tavalla, yksikin erilainen yksilö voi aiheuttaa vaaratilanteen.

Nelostien peruskorjauksen jälkeen liikenne kasvaa edelleen voimakkaasti, sen osoittaa myös nykyisen liikennejärjestelyn oletettu elinkaari 5-8 vuotta. Harva näistä autoilijoista on lukenut tiehallinnon ohjeistuksen tai kykenee omaksumaan informaatiotulvan risteykseen tullessa. Vaaditaan järeämpiä keinoja, että ongelmaristeys saadaan ratkaistua.

Petteri

23.12.2008 klo 09:01

22.12 näytti olevan jo ensimmäinen peltikolari ympyrässä...

57. Minusta tuli Jyväskyläläinen

1.1.2009

Uutta Jyväskylää ei enää ole, on vain Jyväskylä. Suomen seitsemänneksi suurin kaupunki. Vanhan Jyväskylän pinta-ala kymmenkertaistui yhdessä yössä – tosin yhdistymisprosessi on ollut vauhdissa jo pidemmän aikaa. Kaikkea hyvää yhdistyneelle kunnalle ja uusiutuneelle kaupungille!

Olen ensimmäistä kertaa nyt Jyväskyläinen, vaikka olen asunut paikkakunnalla vuodesta 1992. Asuin Kortepohjassa reilut kymmenen vuotta, mutta maksoin veroni edelleen synnyinpaikkakunnalle. Kun muutin Vaajakoskelle, minusta tuli Maalaiskuntalainen. Ja nyt ensimmäistä kertaa olen oikeasti Jyväskyläläinen, mutta tällä kertaa ilman asuinpaikan muuttoa.

En valita. Oli jo aikakin.

58. Älä ruoki lamaa

8.1.2009

Uusi vuosi tuli melkein salakavalasti, niin kuin aina, sen vanhan vanavedessä. Omalla kohdallani välipäivät meni suurimmaksi osaksi tutkimuksen parissa. Tuntuu siltä, että tässähän alkaa olemaan kiire, opintovapaa loppuu kuun lopussa ja juuri nyt olisi kova vauhti päällä.

Henkilökohtaisesti vuosi alkoi hammassäryllä, kiitos kuitenkin Oral:n ripeän toiminnan särky saatiin kuriin nopeasti ja tehokkaasti. Mistähän johtuu, että yleensä hammas lohkeaa / alkaa särkemään silloin, kun on loma tai muuten hammaslääkäreitä ei ole mahdollista tavoittaa? No kuitenkin, pari päivää mennee nyt juurihoidon jälkeisessä buranapölyissä.

Mutta jotain hyvääkin tämän vuoden alussa oli. Eilen oli innokas porukka kasassa miettimässä Vaajakosken Lions Naisklubin perustamista. Arvaisin, että perustamiskokous on helmikuun aikana, seuraava info-tilaisuus on tammikuun loppupuolella. Kiinnostuneet, ottakaa yhteyttä niin kerron lisää ;)

Jyväskylässä vuosi alkaa kokkarikierrolla. Ensi maanantaina on Jyväskylän valtuuston kokous, jossa valitaan uusi valtuuston puheenjohtaja Hennan paikalle. Pauli on siihen istuimelle oikea valinta, kokemusta ja näkemystä pitkältä ajalta. Ei sen puoleen, myös toinen äänestyksessä ollut ehdokas, Terhi, olisi ollut yhtä pätevä paikalle. Mutta joskus on niitä onnellisia tilanteita, että on monta hyvää ehdokasta, mistä valita.

Valtakunnallisesti aloitettiin vuosi yllättäen salarakkaalla. Onnittelut Niinistölle, niin perheonnesta kuin myös onnistuneesta median kusetuksesta. Urpilaisen verkkosukat jäivät kakkoseksi.

Vuosi alkaa myös ”Älä ruoki lamaa” -tempauksella. Kampanjan tarkoituksena on saada ihmiset elämään normaalisti laman manauksesta huolimatta.

Jotta lama nääntyisi nälkään...

1. Osta kuin ennenkin.
2. Älä vaihda halvempaan.
3. Suosi kotimaisia palveluita ja tuotteita.
4. Älä anna lehtien kauhistelujen pelotella.
5. Jos se on vallassasi, älä jaa potkuja.
6. Muista, että on niitä lamoja ennekin ollut.

Lue lisää [”Älä ruoki lamaa”](#) -sivustolta.

Kaiken kaikkiaan sivusto on tutustumisen arvoinen. Asioilla kun on monta erilaista näkökulmaa ja yksi on se, että lamasta nousee vaan sillä, että raharattaat saadaan taas pyörimään. Sivustolla ei kehoiteta törsäämiseen, vaan elämään niin kuin ennenkin.

59. Nettihakemistot hankaloittavat nettihakua

10.1.2009

Vastaanotan työpaikkani markkinointipuheluita ja varsinkin viimeisen vuoden aikana on alkanut ärsyttämään suuresti lukemattomat puhelinluettelot ja nettihakemistot, jotka soittelevat viikoittain omia erikoistarjouksiaan.

Puhelut alkavat aina samalla tavalla. Puhelimessa kysytään päivityksiä niihin tietoihin, joita palvelijalla on jo olemassa (nimi, osoite, puhelinnumero, muutama avainsana). Sen jälkeen tarjotaan mainostilaa mainospuheilla:

- tällä hinnalla saa numeron myös tiettyihin numeropalveluihin
- sivustolle saa oman logon
- sivusto näkyy ensimmäisenä hakukoneissa
- sivustolle saa muutaman avainsanan lisää
- hakukone on suomen kattavin / tietyille sektorille tarkoitettu / muuten vaan kaikkein paras...

Näiden soittajien kanssa saa olla tarkkana, ettei vahingossa tule ostettua kallista mainostilaa (~50€ - 2000 €). Joskus hintatietoja ei saa kirveelläkään ja pitää hiillostaa puhujaa vähän aikaa, että saa tiedon, onko palvelu maksullinen vai maksuton. Vaikka suolaista hintaa ei maksakaan, niin silti yrityksen tiedot pysyvät palveluntarjoajalla. Tämä siksi, että mikään hakemisto ei ole toimiva, jollei siellä ole tarpeeksi volyymiä takana.

Mutta erityisesti on alkanut ärsyttämään se, että googlettamalla jotain tiettyä palvelua, ensin on kahlattava läpi lukematon määrä erilaisia nettihakemistoja, että löytää sen varsinaisen tiedonjyväsän. Esimerkiksi etsin vähän aika sitten tiettyä jyväskyläläistä abloy-lukkoliikettä googlettamalla. Ensimmäisellä sivustolla oli seuraavat luettelot:

<http://www.luettelomedia.fi/>

<http://www.02.fi/>

<http://www.yritysopas.com/>

<http://www.020300200.com/>

<http://www.suomenyrityshaku.fi/>

<http://www.kompass.com/>

<http://www.suomenyritykset.fi/>

<http://www.inoa.fi/>

<http://www.vihtori.fi/>

<http://www.keltaisetsivut.eniro.fi/>

Ja nämä kaikki vain ensimmäisellä sivulla. Näiden keskeltä noin keskivaiheelta löytyi sen varsinaisen yrityksen omat nettisivut. Minulle olisi riittänyt vain sen firman omat sivut. Jos yrityksellä on omat www-sivut, niiden pitäisi tulla esille ensimmäisenä hakukoneessa. Nuo lukemattomat – ja turhat – nettihakemistot on sekundäärilähteitä.

Mihinkähän tästä voisi valittaa...?

60. Nopeamman laajakaistayhteyden pakkosyöttöä

15.1.2009

Minulle vaihdetaan nopeampi nettiyhteys – pyytämättä ja yllättäen kuin ne kuuluisat faxit. Maksan Soneran 1 megan yhteydestä 24.90€, 2 megaa nostaa hintaa melkein kymppillä.

Nopeutta ja hintoja nostetaan asiakkailta, joiden laajakaista toimii puhelinverkon kautta ns. adsl-tekniikalla, mutta joissa verkko ei ole Soneran oma. Asuinpaikkani sijaitsee Elisan alueella.

Kun muutama vuosi sitten vertailin hintoja, päädyin Soneraan käytännön syistä. Olen linkittänyt samaan Sonera-rinkiin neljä kännykkää ja laajakaistan. En voi näitä Sonera-puhelimia vaihtaa esimerkiksi Elisaan, koska niitä käytetään enimmäkseen sellaisella katvealueella, jossa Elisa ei toimi niin hyvin kuin Sonera. Ei sitä kauaa jaksa kuunnella alati rätiseviä tai katkeavia puheluita. Ja koska saan sen verran synergiaetua (=alennuksia) siitä, että kaikki puhelimet+laajakaista on samassa ringissä, niin olen pitänyt niitä yhdessä.

Käytän kyllä kotona nettiä, mutta minulle on kyllä hyvin riittänyt megan yhteys. Nosto on minulle pakkomyyntiä; maksan kymppin enemmän palvelusta, jota en tarvitse. Soneran tiedotteessa kyllä sanottiin, että minulla on oikeus sanoa sopimus irti välittömästi, eli pitäisi purkaa tähän mennessä vuosia hyvin toiminut oma järjestelmäni, että saan pidettyä nykyisen tason yhteyden. Laiskuus iski, en viitsi. Siihen varmaan Sonerakin luottaa. Otetaan nyt sitten nopeampi yhteys. Maksetaan lisämaksua. Hampaat irvessä.

Mielenkiintoista nähdä, kuinka nopea aidosti tuo 2 megan yhteys on. Nykyinen yhteys on testeissä osoittautunut oikeasti ~700-800 kbit/s yhteydeksi, eli $\frac{3}{4}$ luvatusista maksiminopeudesta. Nopeuden voi testata esimerkiksi sivun <http://www.msosnet.fi/speed.htm> kautta.

61. Tilkkutäkki – tekijöidensä näköinen taidonnäyte

21.1.2009

Karjalan liiton naistoimikunta päätti vuonna 1986 teettää ns. tilkkutäkin eri pitäjäseurojen avustuksella [*kuvaa klikkaamalla saa suurennoksen*]. Idea tuli silloiselta naistoimikunnan varapuheenjohtajalta, projektia koordinoi naistoimikunnan puheenjohtaja, kotiseutuneuvos **Aira Viitaniemi**. Tekijöinä oli eri pitäjäseurat ja erityisesti luovutetun Karjalan pitäjistä evakkoon lähteneitä ihmisiä tai heidän jälkipolveaan.

Tilkkutäkin ideana oli kuvata yksittäisissä tilkuissa luovutetun Karjalan pitäjiä.

Varapuheenjohtajalla oli aikaisempaa kokemusta tilkkutäkkien teosta ja hänen evästyksenä eri pitäjäseurojen tekijöille oli ollut, että aiheena tulisi olla joku pitäjää kuvaava symboli, mutta kieltona: "ei montaa kirkkoa". Nähtävästi oli tiedossa, että suurimmalla osalla juuri kirkko olisi ollut se pitäjän tärkein nähtävyys tai symboli. Muuta evästystä tekijöille ei tietääkseni annettu, vaan ideat ja itse työ tuli pitäjäjärjestöiltä. Yksi järjestö teki yleensä 2-3 tilkkua. Osan tilkuista on suunnitellut ja tehnyt Aira Viitaniemi työryhmän kanssa.

Täkissä on kuvattuna myös muitakin kuin luovutettuja pitäjiä (mm. *Valamo*) ja joitakin rajapitäjiä sekä muutama saari puuttuu. Alkuperäisiltä tekijöiltä ei ole kerätty tietoa, miksi he ovat päätyneet kuvaamaan tiettyä pitäjää juuri valitsemallaan symbolilla; tämä tieto olisi mielenkiintoista saada tietoon vielä mahdollisesti elossa olevilta tekijöiltä.

Alkuperäisen tilkkutäkin kasasi tehdyistä tilkuista kokoon Aira Viitaniemi ja teko ajoittui Karjalan liiton naistoimikunnan 10-vuotisjuhlien aikoihin. Täkkejä tehtiin samalla kertaa kaksi kappaletta, joista toinen sijaitsee Helsingissä Karjalatalolla lasivitrinissä ja toisen omistaa Aira Viitaniemi.

Karjalan liiton Tampereen piirin naistoimikunta on tehnyt kaksi tilkkutäkkiä alkuperäisen mallin mukaan. Molemmat näistä tilkkutäkeistä on koonnut **Irja Kotiniemi** Tampereelta. Ensimmäinen Tampereen piirin tekemä tilkkutäkki oli arpajaisvoittona vuonna 1990 ja toinen vuonna 1996. Näistä vuoden 1990 tilkkutäkki on mahdollisimman tarkasti kopioitu alkuperäisistä malleista, mutta vuoden 1996 tilkkutäkkiin on tehty joitakin muutoksia. Esimerkiksi Tampereen naistoimikunnan yhteisestä päätöksestä jokaiseen tilkkuun on lisätty pitäjän nimi tunnistettavuuden helpottamiseksi. Kokoajilla ei ole ollut alkuperäistä 1986 tehtyä tilkkutäkkiä mallina, vaan heidän käyttämä mallikuva löytyi vain Aira Viitanimen tekemästä perinneruokaan keskittyvästä kirjasta.

Eli minun tiedossani on, että vastaavia tilkkutäkkejä olisi neljä kappaletta: yksi karjalatalolla (vuodelta 1986), yksi Aira Viitaniemellä (vuodelta 1986), yksi minulla (vuodelta 1990) ja yksi on saanut Lempääläinen naishenkilö arpajaisvoittona (vuodelta 1996). En ole varma, onko tämä täkki edelleen kyseisen henkilön tai hänen sukunsa hallinnassa.

Yksityiskohtia ja ihmetyksen aiheita

Eri tilkuissa on käytetty erilaisia tekniikoita. Käytössä on ollut mm. ristipistoa, huovasta tai muusta materiaalista ommeltuja kuvioita ja onpa yksi tilkku suoraan pitäjän viiri. Alkuperäisessä tilkkutäkissä tosin tämäkin oli tehty toisenlaisella tekniikalla, joten ehkä tässä kohtaa oli tekijät oikaisseet siitä, mistä aita on matalin.

Esimerkkejä:

- *Kaukola* on kuvattuna Kaukolan pitäjärajojen, kaukolakorun ja vehnäntähkien avulla. Pitäjän nimi on tekstinä tilkussa.
- *Säkkijärvi* on kuvattuna kahdella tanssivalla kansallispukeisella hahmolla. Pitäjän nimeä ei

- ole mainittuna tilkussa.
- *Metsäpirtti* on kuvattuna mökin kuvalla ja muutamalla havunoksan kuvalla. Pitäjän nimeä ei ole mainittuna tilkussa.
- *Raudun* tilkussa on kuvattuna rajapuomi ja patsas, jossa on ns. elämän liekki. Pitäjän nimeä ei ole mainittuna tilkussa.

Joitakin erikoisia piirteitä:

- Tilkkutäkissä on erikseen kuvattuna *Kyyrölä*, mutta Kyyrölä on osa *Muolaata*. Tietoa siitä, miksi kyseinen paikka on erikseen valittu laitettavaksi tähän työhön on epäselvää.
- Tilkkutäkissä on *Soanlahti* kuvattu pelkästään pitäjän kartan avulla. Vuoden 1990 tilkkutäkissä tämä on sijoitettu seinävaatteeseen väärin päin (etelä on pohjoisessa ja pohjoinen on etelässä). Toinenkin tilkku - *Lavansaari*- on laitettu seinävaatteeseen väärinpäin.
- *Korpiselän* tilkussa on kuvattu Larin Parasken hauta, mutta tämä sijaitee *Raudussa*. Itselleni on jäänyt epäselväksi, miksi tämä symboli on valittu kuvaamaan Korpiselkää; tätä ei tiennyt myöskään alkuperäisen tilkkutäkin koostaja.
- Vuoden 1996 tilkkutäkin *Vuoksenrannan* osion tekijä Kangasalalta oli käynyt seminaarin verkonkutomisesta ja tilkkutäkkiin tullut pieni verkko-osio oli hänen työnäytteensä seminaarissa. Muitakin pieniä hauskoja yksityiskohtia tekoon liittyen olen saanut tietooni.

Miten tämä kaikki liittyy minuun - oma tilkkutäkkini historia

Isäni **Kauko Rouhiainen** - Kaukolasta aikoinaan evakkoon lähtenyt henkilö - voitti vuonna 1990 tehdyn tilkkutäkin arpajaisvoittona. Tilkkutäkki oli muutaman vuoden näytillä kotonani Ruovedellä. Kun itse muutin opiskelujen perässä Jyväskylään, tilkkutäkki kulkeutui kotonani varaston perukoille. Kun muutin 2003 Vaajakoskelle, kyselin, että voisinko ottaa sen omalle seinälleni. Isäni antoi sen minulle sillä ehdolla, että "*sen tulee olla näkyvillä*". Olen toteuttanut isäni toivetta.

Olisin kiinnostunut tietämään tilkkutäkin historiasta enemmänkin, mutta valitettavasti en ole ehtinyt muilta kiireiltäni siihen enempää perehtymään. Olen joutunut keräämään tietoa lukuisista eri tietolähteistä; tekijöitä on ollut paljon ja täkin tekemiseen liittyviä ajankohtiakin on lukuisia. Selvittelin historiaa muutama vuosi sitten, mutta oma aikani oli sen verran rajallinen, että tiedustelut jäivät pinnallisiksi. Olen mm. tarjonnut tilkkutäkin perinnetutkimista Jyväskylän yliopistolle opinnäytetyöksi vuonna 2004, mutta tekijää ei ainakaan silloin löytynyt. Joitain pieniä tietoja olen saanut kasaan, mm. tekijöitä ja heidän yhteyksiä pitäjiin sekä pieniä yksityiskohtia itse tekemiseen liittyvästä prosessista. Muistikuvat tekijöillä olivat jo hataria ja elossa olevien tekijöiden määrä on vähentynyt.

Näiden keräämiäni tietojen jälkeen edelleen kunnioitukseni tekijöitä kohtaan on edelleen kasvanut. Työ on ollut valtava ja lopputuloksesta kannattaa olla ylpeä.

Lähteet:

- Puhelinkeskustelu Aira Viitaniemen kanssa
- Keskusteluja Anne Pärssisen kanssa
- Keskusteluja vuoden 1990 tilkkutäkin tekijöiden kanssa

62. Raakaa teatteria: YT-neuvottelut

27.1.2009

Osallistuin Keski-Suomen Insinöörit ry:n järjestämään YTN-koulutukseen, jonka aiheena oli erittäin ajankohtainen YT-laki. Kouluttajana toimi TEK:n (Tekniikan Akateemisten Liitto) asiamies Jan Degerlund.

Tilaisuuden avauspuheenvuoron piti Rauno Minkkinen, joka on ylempien toimihenkilöiden luottamusmies Metso Paperin Rautpohjan yksikössä Jyväskylässä. YT-neuvottelut olivatkin erittäin lähellä kyseistä henkilöä, olihan uutisoitu 19. tammikuuta, että yhtiö aloitti YT-neuvottelut, jotka saattavat johtaa jopa 1 400 työpaikan vähennykseen eri yksiköistä. Koulutusta edeltävänä päivänä (26. tammikuuta) uutisoitiin, että alkaneissa YT-neuvotteluissa henkilöstölle oli ilmoitettu, että Metso Paper aikoo vähentää 250-330 henkeä Jyväskylän Rautpohjan tehtaalta. Paikalla oli myös luottamushenkilö mm. Pöyrystä, joka ilmoitti arviolta 600 työntekijää koskevista YT-neuvotteluista 13. tammikuuta. Koulutuksen aihe oli siis ajankohtainen.

Koulutuksessa käytiin läpi YT-laki ([Yhteistoimintalaki](#), 334/2007) kohta kohdalta ja sieltä nostettiin ylös asioita, jotka on hyvä huomioida varsinaisessa neuvottelutilanteessa.

Luottamushenkilöllä (tai luottamusvaltuutetulla) on irtisanomissuoja ([Työsopimuslaki](#), 55/2001) ja ns jälkisuojaa 6kk toimen päättymisen jälkeen. Varaluottamushenkilöllä (tai -valtuutetulla) on k.o. suoja vain sijaisuuden ajan. Suoja on varsinkin tiukoissa neuvottelutilanteissa välttämättömyys, kuten myös se, että luottamushenkilölle on myönnettävä "*laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi samoin kuin yhteistoimintakoulutusta varten riittävästi vapautusta työstään*" (56§). Onhan luottamushenkilöllä suuri vastuu ja myös velvollisuus kouluttautua luottamuksen arvoiseksi: hänen on edustettava suurta henkilöstömäärää vain heppoinen YT-laki takanaan.

Laissa korostetaan monessa kohtaa lausetta, että on "*neuvoteltava yhteistoiminnan hengessä yksimielisyyden saavuttamiseksi*". Mutta kun on kyse taloudellisesta taantumasta ja yrityksen on tehtävä radikaaleja päätöksiä, yksimielisyys on yleensä vaikeaa tai peräti mahdotonta saavuttaa.

Lain 7§ sanotaan, että "*tässä laissa tarkoitettun yhteistoiminnan osapuolina ovat työnantaja ja yrityksen henkilöstö*" ja työnantajan on oltava "*toimivaltainen työnantajan edustaja*". Käytännön esimerkeissä tuli esille, että neuvottelijana voi olla työnantajan puolesta toimivaltainen edustaja, mutta ei käytännössä päättävä edustaja. Eli neuvotteluosapuoli voi vedota siihen, ettei hänellä ole lopullista päätäntävaltaa neuvoteltavassa asiassa. Tämä vesittää käytännössä neuvottelun tulosta.

YT-laissa sovitaan yhteisesti esimerkiksi työhönotossa noudatettavista yleisistä periaatteista ja menetelmistä (15§), mutta huomattavaa on, että laki yksityisyyden suojasta menee kuitenkin YT-lain ohi. Erään tulkinnan mukaan yleisesti käytössä oleva "googlaaminen" rikkoo yksityisyyden suojaa, vaikka käytäntö yrityksissä on jo aika yleinen.

Työntekijän sijoituspaikan muutto nousi esille koulutuksessa. Jos työntekijän sijoitusta ei määrätä erikseen työsopimuksessa ja työntekijä kieltäytyy siirtymästä toiselle paikkakunnalle, tämä on irtisanomisperuste. Kyseistä kohtaa on testautettu myös oikeusasteissa. Tämä on ollut pinnalla, viimeksi mm. valtion virastojen siirroissa pääkaupunkiseudulta muihin kaupunkeihin.

Onko YT-laki sitten teatteria? Käytännössä työnantaja voi vedota *Taloudellisiin ja tuotannollisiin* irtisanomisperusteisiin ja löytää keinot työntekijöiden irtisanomisiin. Työntekijän näkökulmasta YT-laki on keino pitkittää lomautuksien tai irtisanomisten alkamisajankohtaa; YT-laki on

sodankäyntiväline viivytystaistelussa. Työntekijän näkökulmasta huonosti hoidettu YT-neuvottelu on valtakirja hakea korvausta "kivusta ja särystä" (korvauksen maksimimäärä 30 000€). Vaikka YT-neuvottelut menevät lakien ja hyvän tavan mukaan, voi irtisanomisperusteen epäpätevyys antaa oikeuden hakea korvausta. Mutta mitä se hyödyttää pidemmällä tähtäimellä? Hankala työntekijä voi saada maineen, joka vaikeuttaa työnhakua jatkossa. Osaahan nykyisin työnantajat "googlettaa", vaikka virallisesti sitä siis eivät saisi tehdä.

Esimerkiksi yrittäjäjärjestö neuvoo epäsuorasti nettisivuillaan, kuinka YT-lain kiertäminen onnistuu. Järjestö mm. neuvoo, että yli 20 henkeä työllistävien yritysten kannattaa pilkkoa yhtiö osiin. Toinen keino on vähentää henkilökunnan määrää alle 20:n ja teettää työtä vuokratyövoimalla tai alihankkijoilla.

Jos peli lähtee näin likaiseksi, niin onhan myös työntekijöillä kiusantekovälineensä. Esimerkiksi esiin on nostettu Italialainen lakko, jossa työntekijät ovat työpaikallaan, mutta tekevät töitä hitaasti esimerkiksi noudattaen jokaista työvaihetta pilkuntarkasti.

Lapsellista! YT-laki on sananhelinää, jos nämä on hiekkalaatikon halutuimpia leluja.

63. Löytyykö jellonan kokoinen aukko elämästä?

1.2.2009

Vaajakoskelle ollaan perustamassa naisten Lions -klubia. Takana on pari infotilaisuutta, joiden kautta olemme pyrkineet kartoittamaan halukkuutta ja toiveita klubin suhteen. Tällä hetkellä tiedossa on 15-17 henkilöä, jotka olisivat aktiivisena mukana perustamassa klubia ja suunnittelemassa toimintaa. Klubi perustetaan, jos mukaan löytyy 20-25 aktiivista naishenkilöä.

Lions -järjestön toiminta perustuu vapaaehtoiseen työhön. Palvelutoiminta kohdistuu nuorisoon, vanhusväestöön, sotien veteraaneihin ja muihin avun tarpeessa oleviin. Järjestö ei pyri korvaamaan yhteiskunnan peruspalveluja, vaan vapaaehtoistyöllä annetaan apua kohteisiin, jotka jäävät hoitamatta julkisin varoin.

Klubi sopii erityisesti henkilöille:

- joiden elämäntilanne on muuttumassa tai etsivät uutta sisältöä arkipäivään
- joilla syystä tai toisesta on järjestön mentävä aukko elämässä
- jotka kaipaavat jotain juuri itselleen; katkoa arkirutiineista ja toimintaa itsensä takia

Klubin toiminnasta lyhyesti:

- Klubi-iltoja n. 9 kertaa vuodessa; aina tietyinä päivinä kuukaudesta.
- Klubi-illassa suunnitellaan toimintaa ja vietetään aikaa hyvässä seurassa
- Lisäksi omien voimien ja halukkuuden mukaan kulttuurimatkoja / tutustumiskäyntejä lähialueen yrityksiin, yhteistyötä lähialueen LC-klubien kanssa jne. Ideat kumpuavat toimijoista itsestään.
- Klubilaiset pyrkivät löytämään itseään kehittäviä koulutuksia ja kursseja (mm. hygieniapassi, liikenteenohjauskurssi jne)

Maksupolitiikkaa:

- Klubilaiset maksavat itse klubin toiminnasta tai kattavat esim. sisäisillä arpajaisilla toimintaan meneviä kuluja. Esimerkiksi klubi-iltojen syömiset maksetaan itse.
- Muu varankeruun tuotto suunnataan suoraan johonkin klubilaisten haluamaan hyväntekeväisyystoimintaan (stipendejä lähialueen kouluihin, avustustoimintaa apua tarvitseville jne.)
- Vuosittainen jäsenmaksu on yleensä ollut klubeilla noin 60-70 euroa, joka kattaa mm. kansainvälisen kattojärjestön jäsenmaksun.

Vielä ehtii hyvin mukaan suunnitelmaan ja perustamaan klubia sekä kirjoittamaan nimeä perustamisasiakirjaan!

Tervetuloa seuraavaan infotilaisuuteen tiistaina 10.2.2009, paikka on Vaajakoskella. Ilmoita yhteystietosi niin laitan tarkempaa paikkatietoa heti sen selvittyä!

Annan mielelläni lisätietoa; laita viestiä!

Lisätietoa lähialueen Lions-toiminnasta: <http://www.lions.fi/district107-G/>

64. Murto asuntoon - yksityisyyden häväistys

10.2.2009

Jyväskylässä uutisoitiin murtoaallosta vähän aika sitten. Viiteen asuntoon oli murtauduttu muutaman päivän aikana. Asunnoista varastettiin asukkaiden poissa ollessa erilaista irtainta omaisuutta.

Työkaverini asuntoon murtauduttiin reilu vuosi sitten jouluaattona – karu kotiintulo ja huomata omaisuuden häviämisen. Viime jouluna uutisoitiin siitä, kuinka joku varas anasti 30-hengelle tehdyn jouluaterian asunnon takaverannalta. Mahtanut maittaa varkaille hyvin anastettu ruoka...

On ollut paljon puhetta siitä, että esimerkiksi facebook:iin ei kannata laittaa status -tekstiksi tietoa poissaolosta tai lomamatkasta, ettei varkaat pääse kartoittamaan sitä kautta sopivia kohteita. Totta ehkä, mutta aika marginaalisen pieni uhka. Varsinkin kun nämä edellä mainitut varkaudet on tapahtuneet pienen ajan sisällä (tunteja) ja murtautujien on täytynyt tietää täsmälleen, koska tihutöihin on mahdollista mennä.

Oma asunto ei olisi mikään rahakas apaja varkaalle. Esimerkiksi tv on mallia ”mummo”; ostin pienen Salorani käytettynä 90-luvun loppupuolella, kaukosäädin siinä on, mutta ei esim. tekstiv:tä. Kuten suorasukainen naapurini tokaisi minun luona käydessäni: ”surkea tv, tosi huono kuva” ;) Tai toinen esimerkki, kahvinkeitin on mallia ”Made in West Germany”. Ja hyvin toimii edelleen. Tietokonekin on sen verran vanha, että käynnistymiseen menee 10 minuuttia ja paljon rutinaa.

Mutta olisihan se kuitenkin karua huomata, että joku ulkopuolinen olisi käynyt asunnossasi. Tulisi hyvin alaston olo. ”Tiskitkin oli pitkin keittiötä”. Ihan kun varas välittäisi sotkuisesta keittiöstä tai pyyhkeestä keskellä lattiaa.

65. Tunneli vai silta?

18.2.2009

Olin eilen kuuntelemassa Liekkilän kannatusyhdistyksen järjestämää keskustelutilaisuutta liittyen Vaajakosken ohitustien tunnelivaihtoehtoon. Paikalla oli asiaa esittelemässä mm. apulaiskaupunginarkkitehti Tuija Solin, tiejohtaja Seppo Kosonen sekä muita virkamiehiä. Reilun satapäisen yleisön joukosta löytyi tukku luottamusmiehiä kuuntelemassa virkamiesten esittelyä ja yleisön reagointia.

Esittelyissä keskityttiin näyttämään kaavatilanne ja raapaistiin myös 90-luvulla tehtyjä tutkimuksia tunnelivaihtoehtoon liittyen. Tunnelin arvioidaan maksavan 250 miljoonaa euroa, siltavaihtoehdon 85 miljoonaa tai kuten esityksissä tuli esiin; tunnelivaihtoehto maksaa 3-4 kertaa enemmän kuin siltavaihtoehto. Yllättävää mielestäni oli se, että näille euromäärille ei tuntunut olevan mitään perustetta ja niitä myös pystyi vertailukohtien avulla (mm. Vuosaaren tunneli) kyseenalaistamaan. Eli selvästi vaihtoehtoja ei oltu kartoitettu nykypäivän kustannuksilla ja hinta-arviot heittävät riippuen täysin siitä, keneltä kysyy ja mihin vertaa.

Erityisesti yleisön kommentoissa nousi ylös Vaajakoskelaisten huoli omasta ympäristöstään ja luonnonkauniin alueen maisemoinnista. Ihmettelyä oli myös siitä, etteikö nykyistä siltaa voi leventää. Tähän tuli tiepiiriltä selkeä vastaus, että nykyisen sillan korjaaminen ei ole käytännössä mahdollista johtuen nykyisistä korkeussäädöksistä. Uusi linjaus on välttämätön, jos moottoritie halutaan tehdä.

Paikalla oli kättennostoäänestys: "kuinka moni haluaa tunnelin". Itsekin nostin käteni - kuten melkein kaikki paikalla olijat -, koska kysymys oli muotoiltu välittämättä kustannuksista. Paikalla ollut vihreiden edustaja oli ainoa, jonka mielestä ei pidä tehdä kumpaakaan, vaan panostettava siihen, että liikennemäärät ei kasva ja liikenne ohjataan juniin ym.

Erikoiseksi tilaisuuden teki se, että edellispäivänä oli jo kaupunginvaltuustossa toisessa käsittelyssä alueen asemakaava. Aivan kuin alueen asukkaat olisivat heränneet talviunestaan ja keksineet vaikuttamismahdollisuutensa jälkijunassa. Maanantaina valtuustossa hyväksytty kaava mahdollistaa pienellä kaavamuutoksella kummankin vaihtoehdon: tunnelin ja tien, joten sikäli herääminen ei ollut turha.

Eilinen tilaisuus osoitti, että kansalaisliikkeellä on vaikutusta. Vaikutus ei ole se, että heti lähdetään rakentamaan tunnelia. Vaikutus on se, että nyt ensimmäistä kertaa tämä vaihtoehto otetaan vertailuun mukaan: arvioidaan tunnelivaihtoehdon vaikutus ympäristöön sekä tehdään aito vertailu siltavaihtoehdon kanssa.

Jos on mahdollista tehdä turvallinen ja toimiva nelikaistainen tunneli, jossa on tarpeelliset liittynät ja tämä vaihtoehto maksaa saman verran käyttökustannuksineen kuin vastaava moottoritie siltoineen, niin toki; rakennetaan tunneli. Mutta olen sen verran raadollinen, että vaadin näkyville euromäärät vertailua varten sekä kattavan turvasuunnitelman tunnelia varten. Sen jälkeen voidaan vertailla oikeasti, mikä on järkevä ratkaisu.

66. Kesänakkeja tarjolla hyvään hintaan

24.2.2009

Peruskoulusta valmistuneille tarjotaan taas mahdollisuutta tutustua työelämään; ajankohtana kesä 2009.

Viime kesänä oma työpaikkani antoi kahdelle peruskoulunsa päättäneelle mahdollisuuden tutustua työelämään. Kokemukset oli myönteiset puolin ja toisin. Esimerkkinä voin sanoa, että toinen kesätyöläisistä tuli nyt hiihtolomalla tekemään tuntitöinä muutamia ns ”nakkihommia”.

Oman työpaikkani motivaatio työpaikan tarjoamisessa ei ollut sinänsä lisäävun saaminen, vaan opetuksellinen näkökulma. 15-kesäiset nuoret etsivät omaa tulevaisuuden uraansa ja tämä on yksi hyvä mahdollisuus kertoa eräästä mahdollisuudesta. Samalla jos pystyy antamaan nuorelle kipinän tiettyyn alaan, samalla voi ohjautua jo esimerkiksi lukio-opinnoissa oikeille kurseille ja miettimään tulevaisuutta pidemmälle.

Kesätyötorin www-sivuilla on työpaikan antamista motivoitu seuraavalla tavalla:

Työelämän merkityksen ja toimintatapojen ymmärtäminen nuorten keskuudessa on tärkeää. Nuorten omakohtainen kokemus ja tutustuminen elinkeinoelämään ja yritystoimintaan kesätyön muodossa on osoittautunut hyväksi tavaksi parantaa nuorten tiedonsaantia, ammatillista suuntautumista sekä mielikuvia yritystoiminnasta ja työelämästä.

Peruskoulunsa päättävät nuoret ovat hakeutumassa jatko-opintoihin ja ammattiin. Yritykseen, alaan ja kotikuntaansa jo varhain sitoutunut nuori on panostus tulevaisuuteen.”

Tutustu työelämään ja tienaa -malli - pienellä panostuksella on ollut jo suuri vaikuttavuus.

**Tutustu työelämään ja tienaa* -malli on erinomainen mahdollisuus tarjota peruskoululaisille kesätyöpaikka. Tämä tarkoittaa sitä, että nuori työllistyy kahdeksi viikoksi ja saa palkaksi 280 euroa. Työnantajan kulut sivukuluineen ovat noin 300 euroa/työllistetty nuori.*

Haaste on heitetty - ilmoittaudu jälleen nuoren kesätyöllistäjäksi!

Ilmoittaudu mukaan: www.peda.net/kesatyotori. Sieltä löytyy muutakin tietoa nuorten kesätyöllistämisestä. Kun ilmoittaudut, saat yrityksenne logon Ysien kesätyötori-sivustolle ja "Olemme mukana Ysien kesätyökampanjassa" -bannerin omille sivuillenne.

67. Wanhain Toimijain Yhdistys kokoontuu

6.3.2009

Wanhain Toimijain Yhdistys ry

Tervetuloa muistelemaan JYY:n menneitä vuosia lauantaina 28.3.2009

Ohjelma:

11.00 – 12.30 Kampuskävely

Paikka: Jyväskylän yliopiston kampus-alue, lähtö C-rakennuksen (päärakennus) edestä

- Huom! Järjestetään, jos ilmoittautuneita vähintään 5 hlöä.
- Ilmoittautuminen ma 23.3.2009 mennessä

13.00 – 15.00 Wanhain Toimijain Yhdistyksen kokoontuminen

Paikka: Hotelli Alexandra (Hannikaisenkatu 35, Jyväskylä), kabinetti

Wanhain Toimijain Yhdistyksen vuosikokous

- Käsitellään sääntömääräiset vuosikokousasiat

Puheenvuoro: Osmo Rinta-Tassi

- JYY:n ensimmäinen pääsihteeri 1960-1961
- 60-luvun toiminta ja yo-talon rakentamisen ensimmäinen vaihe

Puheenvuoro: Vesa Järvinen

- JYY:n pääsihteeri 1991-1992
- 90-luvun toiminta ja yo-talon laajennus

JYY:n nykytoimijoiden puheenvuoro

Sana on vapaa kommenteille ja muisteluille

15.00 – 17.00 Vapaata seurustelua

- Lounas- / kahvimahdollisuus ravintola Jalossa (omakustanteinen)
- Vuosijuhliin osallistuvilla mahdollisuus käyttää Alexandran tiloja juhlavalmisteluihin.

17.00 – 17.30 Wanhain Toimijain Yhdistyksen tervehdys

- Siirtyminen kaupungintalolle; yhdistys tervehtii 75-vuotiaista JYY:tä.
- Bussikyyditys JYY:n 75-vuotisjuhliin

TERVETULOA!

Ilmoittautuminen, Jarkko Seppälä: jarkko.m.seppala@jyu.fi, 0440 – 316 387
(kampuskävely, päiväohjelma, pöytävaraukset Jaloon)

Lisätietoa:

pj Seppo Naumanen, seppo.naumanen@ruuhlahti.net

ps. Ilmoittautumiset JYY:n 75-vuotisjuhliin 9.3.2009 mennessä, <http://www.jyy.fi/jyy75>

68. Tilanne parin vuoden takaa - mitä Sinä olisit tehnyt?

21.3.2009

Mieleeni tuli muistikuva parin vuoden takaa.

Talvi. Pakkasta n. -15 astetta. Kello on neljä yöllä. Nukun sikeästi. Alan nähdä unta siitä, kuinka joku huutaa "Apua!". Vähitellen havahdun siihen, että en näe unta, vaan oikeasti joku on oven takana, hakkaa ovea ja huutaa epätoivoisella äänellä "Apua, auttakaa minua!". Ääni on naisen.

Kysymys: Mitä teet?

Tein edellä olevan kysymyksen - seuraavana päivänä tilanteen selkiytyttyä - aika monelle naispuoliselle henkilölle. Olin suoraan sanoen aika järkyttynyt vastauksista. Kaikki - ilman poikkeusta - sanoivat, etteivät olisi avanneet ovea. Jotkut olisivat olleet hiljaa. Jotkut olisivat soittaneet poliisille tai jollekin muulle taholle.

Toinen kysymys: Mitä oletat, että on tapahtunut?

Jotkut arvelivat, että kyseessä oli pahoinpitely. Täytyy sanoa, että se oli yöllä myös oma ensimmäinen ajatukseni. Joku mielti, voisiko väkivaltainen mieshenkilö olla jossain lähetyvillä ja tunkea sisään samalla ovenavauksella.

Mitä siis tapahtui?

Naapurini - jota en kovinkaan hyvin tuntenut - oli käynyt ulkona tupakalla. Hän oli yöpaidassa ja villasukat jalassa. Ulkona oli kova pakkanen. Ovi oli pauskautunut takana kiinni. Epätoivoissaan hän lähti soittamaan naapureiden ovikelloja. Hän valitsi ensimmäisenä asuntoja, joissa tiesi asuvan koirallisia ihmisiä. Koirat olivat haukkuneet, mutta kukaan ei ollut avannut. Hän oli käynyt 2-3 asunnon takana, kunnes jo ihan kylmissään oli tullut minun oveni taakse. Hän oli jo epätoivoinen ja ovikellon sijaan hakkasi ovea, että pääsisi sisään.

Olin ensimmäinen, joka kyselemättä avasi oven ja päästi lämmittelemään. Välissämme oli neljä asuntoa. Tilanne selvisi nopeasti, soitimme huoltomiehen avaamaan oven ja hän pääsi n. 20 minuutin päästä kotiinsa. Järkyttyneenä. Helpottuneena.

Jäin vain jälkikäteen miettimään, mitä itse olisin tehnyt, jos olisin ollut kyseinen henkilö. Eikä kukaan auta.

69. Yhtä juhlaa

30.3.2009

Yhtä juhlaa ollut tämä maaliskuu. Työpaikkani Numerola Oy vietti 10-vuotisjuhlaa 14.3.2009 Aalto-salilla. Olen työskennellyt kyseisessä työpaikassa yhtä kauan – yrityksen perustamisesta asti.

Juhlat olivat onnistuneet kaikin puolin. Toimin seremoniamestarina – eli käytännössä minä stressasin aikataulun viivästyksestä kun taas muut eivät edes sitä huomanneet vaan nauttivat vaan hyvästä ohjelmasta. Vieraita oli noin 120; entisiä ja nykyisiä työntekijöitä, yhteistyökumppaneita, asiakkaita vuosien varrelta... Tunnelma oli lämmin ja - jos voi sanoa pukujuhlasta – kodikas. Vieraat viihtyivät sen verran hyvin, että viimeiset vieraat lähtivät juhlien jatkoilta kuudelta aamulla. Omalta kohdaltani juhlat päättyivät aamiaiseen Veturissa ja taksimatkaan kotiin – yhdeksältä aamulla. Onnistuneet juhlat siis.

Numerola osallistui juhliensa kunniaksi Jyväskylän yliopiston varainhankintakampanjaan 10 000 eurolla. Valtio on luvannut 2,5-kertaisen vastinrahan jokaista yksityiseltä sektorilta kerättyä lahjoituseuroa kohden vuoden 2010 loppuun saakka. Numerolan lahjoitus tuottaa näin yliopistolle valtion vastinrahaa 25 000 euroa. Siitä vaan ottamaan mallia muutkin!

Ja juuri kun näistä juhlista oli toivuttu, niin viime viikolla juhlittiin 75-vuotista ylioppilaskuntaa. Wanhain Toimijain Yhdistyksen hallituksen jäsenenä olin mukana juhlallisuuksissa pitkästä ajasta, edellisestä kerrasta olikin jo yli kymmenen vuotta. Eli jo oli aikakin.

Olin perjantaina vihkimässä käyttöön JYY:n uuden lipun Seminaarinmäellä olleessa lipunnaulaustilaisuudessa. Uusi lippu oli tarkka jäljennös JYYn kunnioitettavat 70 vuotta käytössä olleesta lipusta. Tilaisuus oli juhlallinen ja sain itsekin napauttaa vasaralla naulankantaa. Harvoin tällaisia tilaisuuksia matkan varrelle tulee, joten olen otettu että tällaiseen oli mahdollista osallistua.

Lauantaina kävin tervehtimässä 75-vuotista JYY:tä kaupungintalolla Wanhain Toimijoiden puolesta. JYY sai hauskoja ja käytännöllisiä lahjoja tervehdysten aikana. Kuten mm. Vantaan kaupungin – josta myös kaupunginjohtaja tykäsyt sen verran paljon että kävi erikseen kättelemässä lahjoittajat.

Kaupungintalolta matka jatkui Laajavuoreen Rantasipiin juhlaillalliselle. Snapsilaulujen ja hauskojen ohjelma-ohjelmien ohessa ehti juttelemaan monen tutun kanssa ja tutustua moniin uusiin ihmisiin. Juhlien muoto oli muuttunut sitten viime näkemän, mutta muutos oli positiivinen. Juhlatilan ulkopuolella olleiden mielenosoittajien olisi pitänyt tulla katsomaan ”elitististä” hauskanpitoa juhlatilaan, eikä vaan jaella flajeireita ulkopuolella. Ei sen puoleen – ne flaijeirit oli kyllä ihan hauskoja. Harmi, ettei yhtään ole tässä käsillä, olisi voinut hieman siteerata sitä tähän blogiin. Jatkot olivat Rentukassa Martti Servon tahdittamina. Juhlinta päättyi Ilokiven sillikselle sunnuntaina puolilta päivin.

Eli todellakin – yhtä juhlaa ollut tämä maaliskuu. Juhlien jälkeen tulee yleensä karu arki, minulla taas odotettu loma. Tämä viikko on talvilomaa ja ensi viikolla opintovapaata. Eli toivon mukaan lisuri alkaa paketoitumaan vähitellen ja konvergoitumaan kohti finaalia. Saas nähdä, miten muijan käy.

Tiina Hokkanen-Oja

1.4.2009 klo 13:38

Onnea lisuriin. Minun graduni takkuaa aivan garmeasti. Jos motivaatiota näkyy, käske tulla heti tänne.

70. Koneen vaihto-operaatio - tuskaista!

13.4.2009

Oli pakko investoida uuteen tietokoneeseen. Vanha alkoi olemaan jo siinä jamassa, että käynnistäminen kesti kymmenisen minuuttia ja kone jäi välillä miettimään omiaan kesken kirjoittamisen. Eheyitin levyä säännöllisesti ja olin poistanut kaikki turhat pikakäynnistyksset alusta, mutta vähitellen se ei vaan enää auta. Koneella on elinkaarensa ja minun koneeni oli siellä elonsa loppuvaiheessa.

Kävelin Gigantiin ja sain hyvin nopeasti viereeni myyjän. Rajaehdot oli, että tarvitsen peruskotitietokoneen, jolla vain kirjoitellaan ja surffataan – ei tarvitse pelikapasiteettia tmv. Täytyy sanoa, että jos ei tietokoneista mitään tietäisi, niin kyllä sinulle myytäisiin kaikkea mahdollista turhaa...

- Kiitos, mutta en tarvitse isoa kiintolevyä – en ole saanut vanhassakaan täytettyä kuin pienen osan
- No joo, pakkohan se on ottaa vähintään 3-4gigan keskusmuisti, että saa sen Vistan pyöritettyä edes jotenkin – kun se nyt on pakko ottaa.
- Kyllä minulle kelpaa se halpislinjalla tehty celeron-prosessori
- En tarvitse osittain päällekkäistä lisäturvaa – valmistajan tehdastakuut riittää minulle,
- En tarvitse huoltopalvelua – kiitos vain.
- En tarvitse sitä pakettia, joka kannattaa ottaa jokaisen kannettavan mukaan (sisältää mm. usb-jakajan, kannettavan laukun, hiiren ym.)
- En tarvitse dvd-levyjä
- Minulla on jo virusturva hoidossa,...

Matkaan lähti Acer eMachines, maksoi 449€. Koneen vaihtaminen on tuskaista hommaa. Pelkästään alkuasennukseen saa kulutettua tuntikausia aikaa, kun kone heti asennettuaan haluaa päivittää ne pakolliset päivityspakettinsa. Ja ne lukemattomat buuttaukset siihen väliin.

Sitten muut asennetaan muut perusohjelmat, joita tarvitsee vähintäänkin viikottain jollei ihan päivittäin: F-Secure, firefox, thunderbird, openoffice, emacs, gimp, ftp, vpn, vlc,... Nämä alkuun, muita ohjelmia tulee asennettua sitä mukaa, kun niitä tarvitsee. Yhteistä näillä kaikilla ohjelmilla on se, että ne on ilmaisohjelmia. Ainoastaan F-Securesta maksan laajakaista -laskun yhteydessä – mutta toisaalta omasta tietoturvasta mieluummin maksan kun jätän hoitamatta. Tällä kertaa meni eniten aikaa digi-tv -tikun asennuksessa Vistaan. Piti metsästä oikeita ajureista ja ohjelmista pikkuisen aikaa ja asentaa – poistaa – asentaa – buutata – poistaa – buutata – asentaa....

Sitten se tiedostojen siirtely. Tuskasta! Onneksi on ulkoinen kovalevy, muuten siitä ei tulisi mitään. Mutta aikaa saa tähänkin kulutettua aikas hyvin... Tietokoneen vaihtaminen onkin kuin asunnon muuttaminen. Tulee heitettyä turhaa tauhkaa roskikseen. Ehkä jotain olennaistakin menee välissä...

Kone on ollut nyt minulla viikon ja asennus operaatio jatkuu edelleen. Normaalisissa käytössä huomaa, että joku ohjelma pitää vielä asentaa. Vieläkin huomaan, että joku hakemisto jäi siirtämättä vanhalta koneelta. Sellaista se on. Koneen vaihto. Damn.

71. Tuulinen paikka vai (kivi)hiillos?

21.4.2009

Jyväskylän Energialle valittiin uusi hallitus

Mediatiedote

20.04.2009 11:35

Jyväskylän Energia Oy:n yhtiökokous on valinnut yhtiölle uuden hallituksen. Kokoonpano on seuraava:

Timo Fredrikson (puheenjohtaja), Kaija Haapsalo (varapuheenjohtaja), Kirsi Knuuttila, Timo Korhonen, Osmo Kääriäinen, Ulla Lauttamus, Jorma Muhonen, Eeva-Kaisa Rouhiainen ja Risto Rönnberg. Henkilöstön edustajana hallituksessa toimii Jukka Ojalainen ja varalla Risto Ryymin. Business Controllerina jatkaa Timo Koivisto.

Hallituksen toimikausi on kolme vuotta.

JE:n mediatiedote (<http://www.jenergia.fi/>) julkaistiin eilen. Seurasin tiedotteen jälkeen mielenkiinnolla, tuleeko tästä tiedonannosta palautetta. Henkilökohtaista palautetta tai kyselyitä ei ainakaan vielä tullut muilta kuin tutuilta, mutta aihe kirvoitti hieman keskustelua joillain www-sivuilla. Erityisesti ihmettelyä, että keitä nämä valitut ihmiset ovat ja millä perusteella heidät on tähän virkaan valittu.

Minä olen varmasti yksi niistä "oudoista nimistä". En usko että minua tunnetaan. Se on ehkä hyvä asia - minulla ei ole vanhoja taakkoja kannettavana.

Miksi ihmeessä haluaisin Jyväskylän Energian tuuliselle hallituspaikalle - vai pitäisikö sanoa (kivi)hiillokselle? Joudun olemaan mukana tekemässä vaikeita ja laajakantaisia päätöksiä; pääsisi sitä elämässä helpommalla jos vain seuraisi sivusta ja jupisisi päättäjille. Olen vain niitä ihmisiä, joka ei suostu vain valittamaan asioista sivummalla vaan otan suoraan yhteyttä epäkohdan aiheuttajaan. Jos haluaa tietää itseään lähellä olevien asioiden taustoista - pitää lähteä pääkallopaikalle. Ei vain kuulemaan vaan myös päättämään. Sen jälkeen minulla ei ole enää oikeutta valittaa - minulla on oikeus vaikuttaa. En tiedä vielä Jyväskylän Energian kaikkia historiankäännteitä ja päätöksien taustoja. Mutta nyt minulla on velvollisuus ne selvittää. Joka tietää historian, ymmärtää myös nykyisyyden ja osaa varautua tulevaan.

Lähdin kuntavaaleihin sillä motivaatiolla ja taustatiedolla, että ne minua lähellä olevat asiat päätetään juuri yhtiöissä ja lautakunnissa. Ja että näihin paikkoihin ei ole valtuutusta, jollei sitä pyydä kuntalaisilta. Laitoin siis itseni peliin enkä vielä tähän päivään ole sitä katunut. Aktiivisuus on tuonut minulle paljon uutta: kontakteja, tietoa, verkottautumista, ymmärrystä,...

Koulutukseltani olen ohjelmistotekniikan maisteri, toivon mukaan lähiaikoina lisensointi. Työni puolesta olen tekemisissä mm. energia-alaan liittyvissä mallinnusprojekteissa. Nykyinen työnimikkeeni (kehityspäällikkö) pitää sisällään niin liiketoiminnan kehittämistä, asiakashallintaa, markkinointia, mutta myös koulutukseeni liittyviä asioita: ohjelmistokehitystä, vaatimusmäärittelyjen laadintaa, asiantuntijatiedon keräystä jne. Työnkuva on monipuolinen ja mielenkiintoinen. Taustani on siis tekninen ja sen kokonaisvaltaisuutta ehkä kuvaa myös se, että vapaa-ajan harrastuksiinkin liittyy läheisesti isännöinti.

En osaa rakentaa voimalaa, mutta taustallani on paljon henkilöitä ja tietämystä, joiden/jonka avulla voisin mallintaa voimalan eri osia tehokkaammiksi. Perinteinen yritys-erehdys -menetelmä on edelleen se päämenetelmä tuotesuunnittelussa, valitettavasti laskennallisia tieteitä ei siis osata tai haluta vielä hyödyntää tarpeeksi tuotekehityksessä. Mm. kattilan muodonoptimointi on säästännyt sekä tuotantokuluissa kuin myös lisännyt tehoa verrattuna siihen, kun sama olisi tehty tee-kokeile-korjaa-kokeile-maksa-maltaita - menetelmällä. Edistykselliset yritykset osaavat laskennallista teknologiaa jo hyödyntää – monella on vielä opittavaa.

Mutta tästä siis alkaa vaikuttaminen vastuullisessa luottamustehtävässä. Minuun saa olla yhteydessä – liittyen JE:aan tai muuten vaan. Vastaan jos osaan ja jos en osaa – otan selvää.

Esa Mutanen

18.5.2009 klo 12:52

Onnea Eve!

Tämä hallituksen kokoonpanouutinen oli mennyt minulta ohi. Olet mainiossa seurassa, jota täydennät omalla osaamisellasi. Voimia vastuulliselle hiillokselle.

Esa

72. Artikkelit Karjala-lehdessä

7.5.2009

Kirjoitus Karjala-lehdessä 30.4.2009. Kirjoittaja Paula Kiviluoma.

Kiinnostus karjalaisuuteen kasvaa

- Juureni ulottuvat Karjalaan Kaukolaan, taimi on kasvatettu Pirkanmaalla Ruovedellä ja kasvan tällä hetkellä Keski-Suomessa Vaajakoskella, kertoo *Eeva-Kaisa Rouhiainen* juuristaan. Sukujuuret ovat hänelle tärkeitä, hän on kuulunut sukuseuraan jo kymmenen vuoden ajan. Jyväskylän yliopistossa tohtorikoulutettavan Eeva-Kaisan vapaa-aika on täynnä erilaisia järjestöharrastuksia.

Eeva-Kaisan isä, *Kauko Rouhiainen*, on syntynyt Tontin tilalla Ala-Kaukolassa.

- Olen itse käynyt kolme kertaa siellä katsomassa rakennusta. Ihana *Nikolai Petrov* on ollut meitä aina vastaanottamassa sydämellisesti.

- Sukulaisille käynnit olivat tunteikkaampia. Mielikuvat, joita minulle on kerrottu, vahvistuivat. Minulle enemmän mielenkiintoista se miten alue siellä on kehittynyt ja miten nykyasukkaat kohtelevat aluetta. Isäni ei sinne ole koskaan evakon jälkeen halunnut.

Eeva-Kaisan äiti *Satu o.s. Marttila* omaa myöskin karjalaiset juuret. Äidinäiti oli kotoisin Sortavalan maalaiskunnasta.

- Isovanhempamme asuivat kanssamme ja heidän kauttaan sain jonkun verran vaikutteita. Karjalaisuutta ei kuitenkaan kauheasti korostettu, Kaukolan kartta ja Karjala-viiri oli näkyvillä. Kaukola-juhilla olen käynyt ja osallistunut joskus juhlien talkootyöhön Sukuseuratoimintaan sain kiinnostuksen setäni kautta, joka on innokas sukututkija, kertoo Eeva-Kaisa.

Opiskelu ennen kaikkea

Lieneekö karjalainen perimä syynä Eeva-Kaisan aktiiviseen toimintaan monella alalla sekä ahkeraan itsensä kouluttamiseen. Vuonna 1973 Ruovedellä syntynyt, nykyään Vaajakoskella asuva Eve työskentelee sovellussuunnittelijana Numerola Oy:ssä. Työn ohella hän on tohtorikoulutettavana Jyväskylän yliopiston tietotekniikan laitoksella. Numerola Oy on laskennallisen teknologian asiantuntijayritys eli tekee mallinnusta, simulointia ja optimointia. Yhteistyötä tehdään muun muassa paikallisen Metso Paperin kanssa.

Filosofian maisteriksi ohjelmistotekniikasta hän valmistui vuonna 2000 Jyväskylän yliopistossa. Työssään Numerola Oy:ssä hän on toteuttanut kymmeniä käyttöliittymiä asiakkaalle räätälöityihin suunnittelu- ja simulointiohjelmistoihin. Lisäksi hänellä on yli kymmenen vuoden kokemus loppukäyttäjäsovellutusten menestyksekkästä suunnittelusta, toteutuksesta ja käyttöönotosta teollisuudessa.

- Jatkotutkimukseni liittyy asiantuntijatiedon keräämiseen eli kehitän sellaista menetelmää miten saa jonkun asian tai prosessin asiantuntijalta mahdollisimman tehokkaasti irti hänen tietonsa ”hiljaisen tiedon” ja siitä voi kehittää simulaation.

Opiskelu on Eeva-Kaisalle ollut jo pienestä pitäen itsestään selvyys.

- Ekaluokkalaisena kysyin äidiltäni, että kuinka kauan tätä koulua pitää käydä. Äiti oli todennut että

ensin yhdeksän vuotta peruskoulua ja senjälkeen valinnan mukaan vaikka kolme vuotta lukiota. Olin huokaissut syvään ja murehtinut: ”.. ja siihen vielä yliopisto päälle”, kertoo Pirkanmaalla Jäminkipohjassa Isojärven rannalla kasvanut maalaistalon tyttö.

Harrastuksista energiaa

Eeva-Kaisa on myös aktiivinen järjestö- ja seuratoimija. Hän on Jyväskylän Kokoomus ry:n hallituksen jäsen ja osallistui syksyn kuntavaaleihin. Maaliskuussa hän oli perustamassa Vaajakoskelle Lions Clubia (LC Vaajakoski Ewe). Heti alkuun hän on Clubin ensimmäinen varapresidentti.

- Vuonna 2003 muutin Vaajakoskelle. Alan juurtua sinne niin hyvin, että haluan tietää yhä vain enemmän siitä alueesta ja tehdä paikallisesti järjestötyötä, toteaa Eve.

Hän kuuluu Ruoveden Karjalaisseuraan ja on toiminut kaukolalaisen Rouhiaisien sukuseuran kotisivutiimin (www.kaukolanrouhiaisiet.org) vetäjänä vuodesta 1999 alkaen.

Rouhiaisien Sukuseura ry on perustettu Tampereella 1987. Sääntöihin määriteltiin, että sukuseuran jäseniä voivat olla Kaukolassa 1700-luvun alkupuolella eläneen Pentti Rouhiaisien jälkeläiset ja sukuun avioliiton kautta tulleet. Sukuseuran hallitus teetti 80-luvun lopulla selvityksen varhaisimmista suvun tiedoista sukututkija Heljä Pullilla.

- Harrastukset ja kaikki muu toiminta vie tietysti paljon vapaa-aikaa, mutta olen huomannut, että minulla on enemmän energiaa jos on sopivasti tekemistä. Osaan kyllä sanoa ei jos huomaan etten ehdi.

Paula Kiviluoma

Karjala-tilkkutäkki aarteena

Eeva-Kaisa Rouhiainen on saanut isältään kotiaan kaunistamaan Karjala-tilkkutäkin. Se on seurannut Eeva-Kaisaa Ruovedeltä, Jyväskylään ja nyt Vaajakoskelle. Isä luovutti täkin sillä ehdolla, että ”sen tulee olla näkyvillä”. Tytär on tätä toivetta toteuttanut ja lisäksi etsinyt täkin historiasta enemmänkin tietoa.

Kauko Rouhiainen voitti vuonna 1990 tehdyn tilkkutäkin arpajaisvoittona. Karjalan Liiton Tampereen piirin naistoimikunta oli tehnyt kaksi tilkkutäkkiä alkuperäisen 1986 tehdyn mallin mukaan. Kokoajana toimi tamperelainen *Irja Kotiniemi*.

Alkuperäisen tilkkutäkin Karjalan Liiton naistoimikunta teetti eri pitäjaseurojen avustuksella. Idean äitinä toimi tuolloin naistoimikunnan varapuheenjohtajana toimineelta kotiseutuneuvos *Aira Viitaniemeltä*.

Täkin yksittäisissä tilkuissa kuvataan luovutetun Karjalan pitäjiä eri symbolien avulla.

- Olisi mielenkiintoista saada tietoon vielä mahdollisesti elossa olevilta tekijöiltä, miksi he ovat päätyneet kuvaamaan tiettyä pitäjää valitsemallaan symbolilla, pohtii Eeva-Kaisa.

Alkuperäisiäkin täkkejä tehtiin kaksi, joista toinen sijaitsee Karjalatalolla Helsingissä ja toisen omistaa *Aira Viitaniemi*.

Eeva-Kaisan rakas Kaukolan pitäjä on kuvattu Kaukolan pitäjärajojen, Kaukola-korun ja vehnäntähkien avulla.

Hän selvitteli täkin historiaa muutama vuosi sitten. Lisäksi hän tarjosi tilkkutäkin perinnetutkimista Jyväskylän yliopistolle opinnäytetyöksi vuonna 2004, tekijää vain ei löytynyt.

- Haluaisin tietää enemmän täkkini historiasta ja sen tekijöistä.

Täkin myötä tuli Eeva Kaisa innostui keräilyharrastuksesta. Hän yrittää löytää pitäjähistoriakirjan jokaisesta täkissä olevassa pitäjässä.

Tiina Hokkanen-Oja

7.5.2009 klo 17:43

Isänäitini toinen aviomies - kunnallisneuvos Paavo Moilanen - oli myös kotoisin Sortavalan maalaiskunnasta. Liekö tuttu? Hänen muistolleen Palokassa on Paavonpolku ja Airanteentie.

73. Kaupunginvaltuuston kokous: kumarrus, aplodit ja esirippu.

12.5.2009

Olen käynyt katsomassa paikan päällä kaupunginvaltuuston kokouksia. Miksi? Kukaan järki-ihminen ei niitä käy vapaaehtoisesti katsomassa. Ehkä olen sillä tavalla kiero, että saan niistä paljon hupia irti.

Eilinen kokous oli mielestäni kokouksien kukkanen. Jotkut valtuuston jäsenet osoittivat täydellisen tietämättömyytensä omasta roolistaan valtuutettuina ja olivat hukassa kokoustekniikan kanssa.

Jo päivällä tuli tietoa, että listalle tuodaan kiireellisenä ns. Kirkkopuiston kaava uudelleen. Siitä oli jo jauhettu valtuustossa yli kolme tuntia. Lopputulema oli kuitenkin selkeä jo viikko sitten: kaavaa kannatettiin kaikista äänestyskuvioista huolimatta. Johtuen äänestysjärjestykseen liittyvästä epäselvyydestä, kokous varmuuden vuoksi uusittiin – tiettyjen ihmisen iloksi. Tällä kertaa asiasta keskusteltiin äänestyksen kera vain kaksi tuntia. Kun joku seuraavan porsaanreiän keksiessään uusituttaa kokouksen, niin sitten varmaan jo päästään lähemmäs tuntiin. *You wish.*

Mielestäni koko Kirkkopuiston kaava on yksi farssi. Varsinkin, kun lukee esim. wikipediasta farssin määrittelyn: "*Farssi on komedia, jonka viihdyttävyyden perustuu väärinkäsityksiin, salaisuuksiin, absurdeihin tilanteisiin, verbaaliin huumoriin ja nopeaan, loppua kohden kiihtyvään juoneen. Usein mukana on myös vähintään yksi takaa-ajokohtaus. Farssit päättyvät yleensä onnellisesti. Farssin tarkoitus on siis saada yleisö nauramaan ja hymyilemään.*" Täydellinen kuvaus valtuuston kokouksesta. Jäin ainoastaan kaipaamaan takaa-ajokohtausta.

Mutta niihin kukkasiin.

Valtuuston kokouksessa jätettiin iso pino ponsia. Hienoa – ihmiset ovat keksineet kokousteknisen tavan helpottaa omaa omatuntoa ja vähentää äänestäjien valitusta itseään kohtaan. Mutta ponsi on ponneton, jos se tuodaan jokaiseen kohtaan esille normaalina käytäntönä.

Ponsi on toimintaohjeen sisältävä päätöslauselma tai julkilausuma, jolla jonkin päätöselimen toivotaan selvittävän tai valmistelevan jotakin asiaa. Ponsi ei saa tuoda varsinaiseen esitykseen mitään lisää, muuttaa sitä tai laajentaa jo tehtyä päätöstä.

Ponsi on siis toive, kuten eilisessä kokouksessa kuultiin: ”*olisi kiva, että Kirkkopuistoon - ehkä, luultavasti, joskus tulevaisuudessa - rakennettavassa kioskissa ei sitten tarjottaisi alkoholia*”. Älyhoi, olisi ihan kiva, jos sitä alkoholia tarjottaisiin rajoitetussa ja valvotussa sisätilassa, kun kirkon ympärillä olevalla nurmikolla kuten nyt tehdään.

Eräskin eilen kristillisten puolelta esitetty ponsi liittyi siihen, että on varmistettava, että päätöksiä tehdään laillisesti. *Niin mitä?* Jos ei päätöksiä tehdä laillisesti ja oikeassa järjestyksessä, niin siinä vaiheessa tehdään virkavirheitä. Onneksi tässä kohtaa olivat jotkut valtuutetut ja puheenjohtaja tarkkana ja saivat väännettyä rautalangasta, ettei tässä ponnessa ollut mitään järkeä ja sen kannatus raukesi. Ponsi on vahva keino ohjeistaa valmistelevaa toimielintä. Mutta jos ponsia käytetään kuten nyt käytetään; oman omantunnon kolkutuksen vähentämiseksi, ei niistä ole mitään hyötyä. Kokoustekniikalla kikkailu on kivaa, mutta jos sitä ei osaa niin ei kannattaisi yrittää. Esimerkiksi PerusÄssät taas osoittivat oman tapansa toimia, eli pääasia on se että saa mielipiteet julkisuuteen.

Ensin kannatetaan esitystä, mutta sitten asiasta äänestetään tyhjää. Hyvä ettei sen jälkeen asiasta jätetä vielä eriävä mielipide. PerusÄssille on jo kauan sitten käynyt kuin Pekka ja Susi -sadussa. Jos joskus he löytävät heinäkasasta sen neulan – kukaan ei usko.

Eilissä valtuuston kokouksessa oli myös hienoja päätöksiä, mutta jostain syystä nekin saatiin käsiteltyä niin, että jäi pienoinen myötähäpeä vain käteen. Valtuusto päätti perustaa nuorisovaltuuston, jonka kautta nuorten ääni ja vaikuttaminen mahdollistetaan. Valtuustoon kerätään aktiivisia ja yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneita 13-20 vuotta täyttäneitä nuoria. Tästä saatiin aikaiseksi pitkä keskustelu, jonka aikana mm oltiin huolissaan, etteihän näille nuorille vaan tarvitse maksaa mitään tai jos täytyy maksaa, niin riittäähän heille vain puolet normaalista kokouspalkasta. Samalla kyseiset asiaa ihmetelleet valtuutetut nostava sadan euron kokouspalkkiota, joka vielä nousee sitä mukaa, kun valtuuston kokoukset venyvät ylimittäisiksi. Siinä sitä sitten säästettiin. Hävettää oikein aikuisten ihmisten puolesta.

On myös ihmeellistä, miten valtuutetut eivät lue esityslistojaan etukäteen tai yleensä ottaen eivät käsitä sitä, mitä ollaan päättämässä. Yksi iso keskustelunaihe eilen oli taloudellinen tilanne ja Perusturvalautakunnan toiminnalliset leikkaukset. Tämä siksi, että tässä taloudellisessa tilanteessa on jokaisen kiristettävä vyötä, että edes ne lakisääteiset palvelut voidaan kansalaisille turvata jollain tasolla. Jo aikaisemmassa valtuuston kokouksessa oli määritelty lautakunnalle leikkuri, kuinka paljon heidän tulee leikata omasta toiminnastaan. Eli rahamäärä oli jo kiinnitetty aikaisemmin (n. 10 milj euroa) ja lautakunta ohjeistuksen mukaan määritteli valtuustolle ne käytettävissä olevat keinot, joilla tuo leikkaus on mahdollista tehdä. Enää ei ollut kyse rahamäärästä, vaan siitä, millä keinoin raha säästetään. Oli siis täysin omille kintuille kusemista alkaa valtuuston kokouksessa vaatimaan, ettei tuota rahaa nyt säästetäkään, vaan esitetään pienempiä säästötoimenpiteitä. Ja taas tuli se kukkanen hattuun omasta mielestä ja (valitettavasti) joidenkin lyhytnäköisten äänestäjien mielessä.

Eilinen kokous oli siis mielenkiintoinen. Oikea farssi esirippuineen ja aplodeineen. Vain PopCornit puuttuivat.

Tiina Hokkanen-Oja

21.5.2009 klo 23:35

Jo monta kertaa olen kiittänyt kaukaa viisasta Jumalaa siitä, ETTEI minusta tullut kunnanvaltuutettua.

74. Valittaa vaiko eikä valittaa - mut mis on järki?

23.5.2009

Jyväskylä, Jyväskylän Maalaiskunta ja Korpilahti päättivät, että on aika yhdistyä ja vuoden vaihteessa lakanat laitettiin samaan kaappiin. Yhteiselo vaatii totuttelua, varsinkin kun jokaisella on ollut omat toimintatapansa ja kaavat, joihin ajan myötä on kangistuttu. Tämä liitos sinetöitiin järjestäytymissopimuksella, joka määritteli liiton ehdot. Sopimus sitoo osapuolia kolme vuotta, eli vuoden 2011 loppuun. Kaikki sen allekirjoittivat, kaikki sen hyväksyivät.

Järjestämissopimuksen mukaan tähän liittoon perustetaan yksi lautakunta, joka sisältää kulttuuri-, liikunta- ja nuorisotoimen. Kaupunginvaltuusto 1.12.2008 päätti vastoin järjestämissopimusta kuitenkin, että yhden lautakunnan sijasta perustetaan kolme erillistä lautakuntaa. Hallinto-oikeuden 30.4. tekemän päätöksen mukaan valtuusto ylitti toimivaltansa ja teki lainvastaisen päätöksen. Sormille tuli niin että läjähti.

Sormet vielä punaisena kaupunki kuitenkin päättää lähteä vielä kokeilemaan onneaan. Kaupunginhallituksen esityslistalla on maanantaina 25.5. pohjaesitys, että kaupunki valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valittaminen tuskin johtaa muuhun, kuin siihen että asiasta saadaan KHO:n päätös. Asia pitkittyy ja lautakuntia ei pureta vaan pidetään pystyssä niin kauan kuin valituskierte kuljetaan tiensä päätökseen.

Perustelut sopimuksen ohittamiseen olivat jo päätösvaiheessa laihoja. Kuntavaalit olivat käsillä ja lautakuntajako oli konkreettinen asia, joka oli mahdollista nostaa esiin äänestäjien silmissä. Puhuttiin *demokratian laajentamisesta, sopimuksen parantamisesta tai neuvottelutilanteessa sovituksen korjaamisesta*. Harva nosti esiin sen, ettei lautakuntien perustaminen toisi lisäarvoa varsinaiseen päätöksentekoon vaan on enemmänkin imagollinen asia. Valtuuston olisi ollut mahdollista jakaa kulttuuri-, liikunta ja nuorisolautakunta jaostoihin, jolloin jokainen osa-alue olisi saanut oman äänensä kuluviin samalla tavoin kuin omien lautakuntien kohdalla. Järjestämissopimuksen tavoitteena oli rakentaa mahdollisimman matala ja yksinkertainen hallintomalli. Kustannusvaikutuksiltaan jaostoihin perustuva hallinnon organisointi olisi loppujen lopuksi tarkoittanut vastaavaa kululisäystä kuin lautakunnan toiminta. Hallinnon kannalta myös luottamushenkilöpaikkoja olisi silloin ollut yhtä paljon.

Lyhytnäköinen perustelu ns superlautakunnan puolesta oli se, että yhden lautakunnan sisällä eri toimet – kulttuuri, nuoret ja liikunta - olisivat joutuneet kilpailemaan keskenään rahoituksesta ja arvovallasta. Tässä taloudellisessa tilanteessa jokainen lautakunta joutuu pitämään puoliaan, että saavat pidettyä kustannukset järkevällä tasolla ja pysäytettyä kunnan velkaantumisen. Se ei nyt voita, joka tulee ensimmäisenä maaliin vaan se, joka auttaa myös kaveria mäessä.

Tässä vaiheessa olisi järkevintä jättää valittaminen sikseen. Lyhyen sopimuskauden ajan voidaan kokeilla yhden lautakunnan ja kolmen jaoksen mallia. Ei käytetä aikaa ja resursseja turhaan valittamiseen ja rakenteiden viilaamiseen vaan keskitytään varsinaisen työn tekemiseen.

Emäntä

30.5.2009 klo 10:10

Hyvin tiivistetty. Kyllähän se täytyy sanoa, että vähän vedätetty fiilis tässä on syntynyt. Sääli.

75. Kakskyt-kakskyt-kakskyt vuonna kakskyt

4.6.2009

Suomessa käytetystä energiasta yli 70 % on tuontienergiaa, suurimmaksi on fossiilisia polttoaineita kuten öljyä tai kivihiiltä. Tämä on erittäin huolestuttava fakta, olemmehan muiden maiden talutusnuorassa ja riippuvaisia heidän valitsemistaan energiantuotantokeinoista. Keski-Suomi on hieman paremmassa tilanteessa valtakunnan keskiarvoon verrattuna, koska energian kokonaiskulutuksesta paikallisista energianlähteistä saadaan vajaa puolet (lähde: Keski-Suomen energiatase 2006). Uusiutuvien energialähteiden käytön edistämällä on tärkeä rooli tuontiriippuvuuden vähentämisessä ja energiaomavaraisuuden lisäämisessä.

Jyväskylä on lähtenyt rohkeasti toteuttamaan bioenergian hyödyntämistä alueellamme. Keljonlahdelle kohoava biovoimalaitos hyödyntää CHP -teknologiaa, jossa lämmöntuotannossa syntyvällä höyryllä tuotetaan sähköä. Lämmön ja sähkön yhteistuotannolla on selvää synergiaetua; mitään ei hukata vaan pyritään hyödyntämään koko voimalan kapasiteetti. Noin kolmasosa Suomessa tuotetusta sähköstä tehdään yhdistetyn tuotannon laitoksissa.

Teholtaan uusi voimalaitos vastaa noin 1,5 x Rauhalahden voimalaitosta, mutta kuitenkin Keljonlahden voimala on suhteellisesti teholtaan pienempi kuin Rauhalahi valmistuessaan 30 vuotta sitten. Energiankulutuksen lisääntyminen sinänsä ei ole kenenkään tavoite, mutta se on ollut teollisuuden ja asukasmäärän myötä ollut välttämätöntä. Tarve voimalalle siis on, varsinkin kun monet alueellamme olevat pienet varalaitokset ovat saneeraus tarpeessa tai tuontienergian varassa. Keljonlahti tuo myös alueelle työllisyyttä, kun lähialueen uusiutuvia energiavaroja kerätään mahdollisimman tehokkaasti hyötykäyttöön.

Keljonlahdelle rakennettava voimala on aikataulussaan ja tavoitteena on saada voimala kaupalliseen käyttöön huhti-toukokuussa 2010. Aikataulu on tiukka ja jokainen viivästys aiheuttaa lisäkuluja. Kuluvan vuoden aikana tehtävät koeajot ja testaukset näyttävätkin suunnan, onko Jyväskylä vuoden kuluttua taas piirun verran omavaraisempi energiantuotannossa. Tulevaisuuden haasteita alueella riittää Keljonlahden rakennusprojektin lisäksi. Polttoaineen saatavuus riippuu paljon kuluvan vuoden säätilasta, mutta myös poliittisista päätöksistä tai taloudellisista suhdanteista.

EU on asettanut kovat energia- ja ilmastotavoitteet vuoteen 2020 mennessä: energiankäyttöä on tehostettava 20 prosenttia, kasvihuonekaasuja on vähennettävä 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta sekä uusiutuvan energian osuutta on nostettava 20 prosenttiin. Puhutaankin 20-20-20 -tavoitteesta. Keski-Suomi on hyvällä mallilla uusiutuvan energian tuotannossa, mutta tavoitteet ovat edelleen kovat. Ei siis ole varaa löysäillä, että tavoitteet saavutetaan.

76. Maksaisitko vapaaehtoisesti naapurin vesilaskun?

14.6.2009

Julkaistu Keski-suomalaisessa 16.6.2009

Maksaisitko naapurin vesilaskun?

Ympäristöministeriön asettama vesimittareiden energiansäästövaikutuksia pohtinut työryhmä esittää, että asuntokohtaiset vesimittarit määrätään pakollisiksi kaikkiin uusiin asuntoihin kolmen vuoden päästä. Tämä on erittäin hyvä suuntaus ja toivonkin, että sama säädös otetaan käyttöön myös peruskorjauskohteissa.

Isännöimässäni taloyhtiössä päätettiin muutama vuosi sitten, että peruskorjausremontin aikana jokaiseen asuntoon asennetaan huoneistokohtaiset vesimittarit. Tämä on päätös, jota moni yhtiön asukas on jälkikäteen kiitellyt ja jonka aiheutuneet kustannukset ovat maksaneet itsensä takaisin korkojen kera.

Ministeriön selvityksen mukaan asuntokohtaiset mittarit vähentävät lämpimän veden kulutusta vähintään kymmenen prosenttia. Oma pienehkö otokseni osoittaa, että prosentti voi olla jopa yli 20 prosenttia. Varsinkin uusien asukkaiden kohdalla ensimmäinen vesimittarin lukeman perusteella tehty laskelma on herätys tarkastelemaan omaa vedenkäyttöään järkevämmäksi ja vedenkulutus pienenee selvästi jatkossa. Pienillä teoilla on suuri vaikutus ja moni onkin tietoisesti alkanut sammuttamaan vedentulon suihkun aikana tai vaihtanut suihkulaitteiston vettä säästävään malliin. Kun säästö näkyy konkreettisesti omassa rahapussissa, pienikin teko tuntuu järkevältä.

Asukkaiden vedenkäyttö eroaa toisistaan erittäin paljon ja vesimittarien asennuksen jälkeen on voinut todentaa, että moni osakas on joutunut maksamaan naapureiden vesilaskuja. Vesimittareiden avulla jokainen voi tehdä henkilökohtaisen päätöksen, kuinka paljon on valmis maksamaan omasta vedenkäytöstä.

Kodin energiankäytöstä puolet kuluu lämmitykseen ja tästä veden lämmityksen osuus on viidennes. Tarkkailemalla omaa vedenkäyttöä säästöä ei tule pelkästään vesimaksuista, vaan myös veden lämmitykseen käytetystä energiasta. Tästä näkökulmasta vesimittareiden asennus on pieni kustannus.

EEVA-KAISA ROUHIAINEN Jyväskylä, Vaajakoski

77. "The Seven Words You Can Never Say On TV"

25.6.2009

Amerikkalainen stand-up -koomikko, näyttelijä ja kirjoittaja **George Carlin** (1937 – 2008) oli monipuolinen koomikko, joka käsitteli esityksissään myös tabuja aiheita aina uskonnosta politiikkaan ja muihin ajankuviin. Hänen ehkä tunnetuin stand-up esitys *The Seven Words You Can Never Say On TV* oli erityisesti 70-luvun ajankuvassa röyhkeä.

"There are 400,000 words in the English language and there are 7 of them you can't say on television. What a ratio that is. 399,993 to 7. They must really be bad. They'd have to be outrageous to be seperated from a group that large."

Poliisi pidätti koomikon hänen esittäessään tätä monologia. Lisäksi radioasemat saivat sanktioita, kun uskalsivat tätä tai vastaavia esityksiä lähettää eetteriin.

"You know the 7, don't you, that you can't say on television? "Shit, Piss, Fuck, Cunt, CockSucker, MotherFucker, and Tits" Those are the heavy seven. Those are the ones that'll infect your soul, curve your spine, and keep the country from winning the war."

Tämä siis yli 35 vuotta sitten, eli samoihin aikoihin, kun olen itse syntynyt. Nykyaikana näissä sanoissa ei ole mitään ihmeellistä. Niitä viljellään koko ajan televisiossa ja elokuvissa tai niitä kuulee vaikkapa kadulla kävellessä.

Carlin pohti myös ikääntymistä. Hän pohti esimerkiksi sitä, kuinka pienenä alle 10 vuotiaina ajatteleme ikäämme murtolukuina.

*"How old are you?" "I'm four **and a half!**" You're never thirty-six and a half. You're four and a half, going on five! That's the key.*

*You get into your teens, now they can't hold you back. You jump to the next number, or even a few ahead. "How old are you?" "I'm **gonna be 16!**" You could be 13, but hey, you're gonna be 16! And then the greatest day of your life ... you **become 21**. Even the words sound like a ceremony . **YOU BECOME 21. YESSSS!!!***

Carlin puhui esityksessään 21-vuoden iästä, mutta – lienee johtuen suomen alkoholipolitiikasta tai vaalikelpoisuudesta – Suomessa 18-vuotta on lienee tärkeämpi rajapyykki. Mutta mitä tämän jälkeen tapahtuu? Sen jälkeen täytät, lähestyt, saavutat tai selviydyt.

*But then you turn 30. Oooohh, what happened there? Makes you sound like bad milk! He **TURNED**; we had to throw him out. There's no fun now, you're Just a sour-dumpling. What's wrong? What's changed?*

*You **BECOME 21**, you **TURN 30**, then you're **PUSHING 40**. Whoa! Put on the brakes, it's all slipping away. Before you know it, you **REACH 50** and your dreams are gone. But wait!!! You **MAKE** it to 60. You didn't think you would!*

Jossain vaiheessa aika lähtee kulkemaan takaperin.

*You've built up so much speed that you **HIT** 70! After that it's a day-by-day thing; you **HIT** Wednesday! You **get into** your 80's and every day is a complete cycle; you **HIT** lunch; you **TURN** 4:30; you **REACH** bedtime. And it doesn't end there. Into the 90s, you start going backwards; "I **Was JUST** 92." Then a strange thing happens. If you make it over 100, you become a little kid again. "I'm 100 and a half!" May you all make it to a healthy 100 and a half!!*

Hauska mies tuo Carlin :)

Kesäloma on alkamassa. Sellaiset on tunnelmatkin. Hyvää kesää kaikille!

78. Paastoa ja lisuria - Feuer frei!

7.8.2009

Olin jo monta kertaa suunnitellut paastoa. Äitini on ollut muutaman kerran paastolla ja olen kuullut muiltakin positiivisia kokemuksia. Varsinkin ensi päivien jälkeen olon pitäisi tulla energiseksi, kun kuona-aineet saa elimistöstä pois. Ajattelin kokeilla viiden päivän pakettia ja jatkaa siitä eteenpäin, jos tuntuu siltä että kroppa kestää ja tahtoa riittää. Ehdoton maksimi on minun mielessäni ensikertalaiselle 10 päivää.

Aloitin valmistautumisen neljä päivää ennen varsinaista paaston aloitusta. Lopetin kahvinjuonnin, joka oli aika helppoa koska näin kesäloman aikana sitä tuli muutenkin juotua vähemmän. Viimeisinä päivinä ennen varsinaista aloitusta vähensin myös syömisen määrää vähitellen ja aloitin myös henkisen valmistautumisen kuuriin.

Etsin apteekeista ja isoista kaupoista (Citymarket, Prisma) valmista paastopakettia, mutta sitä ei yllätyksekseni ollut. Niitä myydään Jyväskylän alueella vaan luontaistuotekaupoissa ja kuulemma myös Sokoksella. Kuulin myös kokemuksia mm. vaahterasiirappi-sitruunamehupaastosta, mutta pidin näin ensikertalaisen näkökulmasta parempana jättää urheilemisen väliin ja varmistaa oma hyvinvointini. Netin mukaan paastopaketin aineosat saa erikseen ostaen paljon halvemmalla – senkin uskon. Mutta koska ensikertalaisena ei luota siihen, että kaikki osaa oikein, niin pidin varmempana käyttää valmispakettia. Viiden päivän paketti maksoi lähes 50 euroa, joten aika kallis – mutta sillä kyllä säästi 5 päivän ruokakustannuksissa :)

Paasto alkoi sillä, että sekoitin gauber-suolan (30g) n. 5 dl haaleaa vettä ja join sen melkein kerralla. Laimeaa suolavettä, ei mikään makuelämys, mutta oletin hieman pahempaa. Päälle join paketissa ollutta paastoteetä ja jäin odottelemaan, että koska vessa kutsuu. Puoli tuntia siihen meni. Viikon aikana olleet huuhtelut eivät myöskään mitään herkkuja olleet, mutta pakollinen paha että sai itsensä puhdistettua.

Paastopaketissa oli erilaisia mehuja, kasvisliemikuutioita ja teetä. Etukäteen jo arvaisin, että tomaattimehun juominen tulee olemaan tuskan takana, koska en tomaatista niin välitä. Myös pakettiin kuuluvat molkosan ja cynara -uutteet oli juotava hampaat irvessä. Rypäle ja hedelmäjuomat ovat hyviä ja myös hedelmä-vihannesjuoma, porkkanamehu ja kasvisliemi oli makuuni. Paastotee sisältää fenkolia, siankärsämöä, piparmintunlehteä, kamomillankukkaa, voikukkaa ja lakritsinjuurta. En teestä yleensä pidä, joten oli hieman opettelua sen kanssa. Enkä kyllä paaston aikanakaan teenjuojaksi oppinut.

Vettä piti juoda päivän aikana paljon. Ohjeissa sanottiin, että on otettava ”lähdevettä” tai ”kaivovettä”. Siinä kohtaa oikaisin ja käytin Jyväskylän Energian välittämää entisen Maalaiskunnan alueen putkijohtovettä :)

Maanantaina, eli ensimmäisen varsinaisen päivän aikana, oli hieman nälkä, mutta se meni ohi kun keskittyi lisurin kirjoittamiseen. Tiistain aikana vähän aikaa jomotti ohimoa, mutta sekin meni nopeasti ohi. Muuten mitään peloteltuja oireita oikeastaan ei ollut. Viluinen olokaan ei ollut, mutta johtui varmasti siitä että ulkona oli hellelukumia.

Viikon aikana ei ollut nälkä ja itse asiassa oli vaikea lopettaa koko paastoa. Olin ensin sen viisi päivää ja koska vielä jäi mehuja jäljelle, olin vielä kolme päivää sen päälle. Kiinteän ruoan syömisen aloitin varovaisesti sosekeitoilla. Vatsalaukku on aika hyvin pienentynyt viikon aikana, joten nyt jälkikäteenkin annoskoot on pienentyneet selvästi.

Loppusaldo oli

- kahdeksan päivää ilman kiinteää ruokaa
- hyvä ja energinen mieli
- pienentynyt vatsalaukku
- -4 kg, tosin nesteitä, jotka tulevat takaisin aika tehokkaasti
- kokemus, jonka aion vielä joskus toistaa

Viikko meni aikamoisesta energiaryöpsähdyksessä. Käytin sen hyväksi ja sain kirjoitettua tutkielman aika pitkälle ja ohjaajien tarkastettavaksi. Tällä hetkellä odottelen sormet ristissä, että kun he kesälomilta tullessa ehtivät sen lukaisemaan, tuleeeko vielä jotain isompaa rakenteellista muutosta vai alanko keskittyä viitteiden etsimiseen ja analyysin koostamiseen.

Yleensä kuin kirjoitan, haluan taustalle jotain taustamusiikkia tai ääntä. Paastoviikon aikana kuuntelin erityisesti Rammsteinia, mutta myös Sonata Arcticaa ja Metallicaa, joten selvästi teki mieli kuulla jotain nopeatempoista ja aggressiivista musiikkia. Feuer Frei!

Jollekin sopii, jollekin ei. Minulle sopi.

79. Veden keittokehotus ja pulloveden järjettömyys

30.8.2009

Tässä parin viikon ajan on taas koeteltu asuinalueeni hermoja – tällä kertaa vesihuollon toimesta. Jokin aika sitten Vaajakosken liikenneympyrän kohdilla tapahtunut putkirikko ja sen jälkeen tehdyt korjaustoimenpiteet aiheuttivat veden laatuun poikkeamia. Tämän vuoksi julkistettiin vedenkeittokehotus, eli talousvesi oli toistaiseksi keitettävä Vaajakoskelta Jyskään ulottuvalla alueella sekä Oravasaaren ja Leppälahti-Savio -vesiosuuskuntien alueilla. Jyväskylän Energia aloitti veden kloorauksen Janakassa ja tietysti tästä aiheutui pakoittain kloorin makua veteen.

Keittokehotus tarkoittaa sitä, että kaikki talousvesi (ruoka- ja juomavesi) on toistaiseksi keitettävä vähintään viiden minuutin ajan. Vesi on keittämisen jälkeen käyttökelpoista myös jäädyttyään. Jos tuoreena tarjoiltavat elintarvikkeet huuhdellaan, tulee huuhtomiseen käyttää keitettyä vettä. Keittämätöntä vettä voi kuitenkin käyttää peseytymiseen normaalisti, ellei siinä ole poikkeavaa väriä tai hajua. Myös astiat voi pestä keittämättömällä vedellä, mutta ne on pesun jälkeen kuivattava huolellisesti.

Syy keittokehotukseen oli E. coli -bakteeri jota havaittiin vedessä pieniä määriä. Klooraus vaikutti nopeasti veden laatuun ja bakteereja ei ole enää havaittu vedessä.

... faktatietoa koliformisista bakteereista...

Talousveden hygieenisen laadun tarkkailuun käytetään indikaattoriorganismeja, koska varsinaisten taudinaiheuttajien määrittäminen on työlästä ja kallista. Indikaattoriorganismien läsnäolo osoittaa, että vesi *on mahdollisesti* saastunutta, jolloin tauteja aiheuttavien organismien esiintyminen *on mahdollista*. Koliformiset bakteerit ovat yleisimmin käytettyjä talousveden hygieenisen laadun indikaattoreita. Koliformisten bakteerien joukosta kuitenkin vain *Escherichia coli* -bakteeria (ns. E. coli) tavataan suurina pitoisuuksina ihmisten ja tasalämpöisten eläinten suolistossa. Muut koliformiset bakteerit voivat lisääntyä myös ympäristössä, kuten maassa ja jätevesissä. Siten niiden esiintymistä voidaan pitää vain veden yleisen likaantumisen ilmentäjinä, ei siis taudinaiheuttajina.

Jos koliformisia bakteereita löytyy talousvedestä, ne indikoivat jotakin normaalista poikkeavaa. Koliformisten bakteerien esiintyminen voi kertoa esim. vaarattomasta mikrobikasvusta verkostossa tai pintamaakerrosten läpi imeytyneestä vedestä. Jos talousvedestä havaittu koliforminen bakteeri osoittautuu E. coli -bakteeriksi, on kuitenkin välittömiin toimenpiteisiin säädöksen mukaan ryhdyttävä. Tämä tarkoittaa veden keittokehoituksen antamista kuluttajille, laajennettua näytteenottoa sekä veden kloorauksen aloittamista. E. coli -bakteereita itsessään ei pidetä tässä yhteydessä taudinaiheuttajina, tietoa muista mikrobeista ei vain ole sillä hetkellä saatavilla.

Koliformisilla bakteereilla on raja-arvot, joita tutkitaan. Koliformisia bakteereja saa olla näytteessä alle 100 pmy/100 ml (laatusuositus) ja E.coli bakteereita 0 pmy/100 ml (laatuvaatimus), eli E.coli -bakteeria ei saa näytteessä olla tai heti lähtee keittokehoitus.

... niin entäs sitten tämä tapaus Vaajakoski...?

Viime keskiviikkona otetut näytteet osoittavat, että veden laatu on paranemassa. Miksi keittokehotus siis vaan jatkuu ja jatkuu? Syy on ylivarovaisuus ja yllä mainitut tiukat raja-arvot. Bakteereita selvittävät laboratoriotulokset eivät kaikki ole vielä valmistuneet, joten täydellistä

varmuutta veden puhtaudesta ei ole. Lisäksi kloorin määrä ei ole riittävän suuri vesijohtoverkoston ääriolosuhteissa, joten turvallisuus puoltaa keittokehotuksen jatkamista toistaiseksi. Siis käytännössä: klooria ei vielä ole ihan joka paikassa ja labratuloksia ei saa hetkessä; ollaan siis varovaisia ja jatketaan kehoitusta. Vedenkeittokehotusalueen asukkaat eivät ole sairastuneet vatsatautiin normaalia enempää, joten tällä kertaa on tapauksesta selvitty säikähdyksellä.

En sinänsä ole varovaisuutta vastaan, mutta ylivarovaisuus aiheuttaa myös jonkin verran ongelmia. Muun muassa paikalliset päiväkodit ja koulut joutuvat käyttämään ylimääräisiä resursseja veden keittämiseen. Tai vielä pahempaa: joutuvat turvautumaan pullotettuun juomaveteen. Kauppojen hyllyt tyhjenevät muovipulloissa säilötystä vedestä ja kauppiaat hykertelevät.

... vai vaihtaisiko siihen pullotettuun veteen...?

Suomessa vesijohtovesi on valvottua ja ennen kaikkea turvallista. Silti Suomessa pullotettujen vesien käytöstä on tullut muotiasia. Veden rahtaaminen maan sisällä ja -älytöntä!- tuhansien järvien maan rajojen ulkopuolelta meidän kauppajemme hyllyihin on järjetöntä ympäristön haaskaamista. Sen lisäksi kansanterveyslaitoksen v. 2008 julkaistu [tutkimus](#) osoittaa, että pullovesi voi sisältää sata kertaa enemmän bakteereja kuin hanavesi. Lähdevesiautomaattien mikrobipitoisuus voi olla hanaveden verrattuna jopa tuhatkertainen.

Mitäs tässä sitten uskaltaa juoda? Minä sanoisin, että hanavettä! **Järki käteen** – jokainen voi tehdä oman päätöksen uskaltako juoda vettä vai käyttääkö rahansa johonkin paljon turhempaan.

80. Tässä on Big Brother. Matti, tulisitko päiväkirjahuoneeseen.

30.9.2009

Tässä Big Brother 2009. Uusi kausi on edennyt jo puoleen väliin. Paljon on jo tapahtunut ja edessä on vielä monta mielenkiintoista pudotusta ennen kuin voittaja on selvillä.

Tämän vuoden kilpailu on – kuten kaikki jo tietävät – erilainen. Koska yleisön mielipiteellä ei ole merkitystä ja se ei kiinnosta, tämän vuoden kilpailun voittajan valitsee vain ja ainoastaan the Big 'Media' Brother.

Big Brother päätti, että vuoden teema on ”Slummi ja paratiisi”. Slummin puolella elävät ne kurjat, jotka eivät ole maksaneet tarpeeksi ilmoitusmaksuja Big Brotherin sääntökirjaan. Paratiisissa olevat eivät kuitenkaan saa nukkua yöunia rauhassa, koska Big Brotherilla on oikeus siirtää paratiisissa olevat slummiin koska vaan ja syystä ihan mistä vaan.

Ensimmäisenähän slummin puolelle siirrettiin vuoden möläyttelijä, Timo Kalli. ”*En tehnyt ilmoitusta vaalirahoituksesta, koska tekemättä jättämisestä ei rangaista*”. Big Brother ei jätä rankaisematta. Kaipasihan Timo Soini jo kaveria itselleen slummin puolelle.

”*Nova Group, tulkaa päiväkirjahuoneeseen. Sääntörikkomuksen vuoksi teidät on poistettu talosta.*” Moottorikelkkatehdas ja pesukoneet on takavarikoitu paratiisin puolelta rangaistukseksi. Thaimaaseen asti ei Big Brother tänä vuonna tee asukasvaihtoa, vaan seuraavaksi slummin puolelle lennätetään Marja Tiura. Nuorisosätiön hallituksen puheenjohtaja kähmii vääriä rautakankia poreammeessa: ”*Antti, sinulla on minuutti aikaa pakata tavarasi ja poistua Big Brother talosta.*”

Keskustan mediapeli ei päässyt yllättämään Big Brotheria: ”*Keskusta maksaa vaalirahansa takaisin Novan konkurssipesään*”. Keskustalla on täysi oikeus, jopa velvollisuus maksaa kaikki saamansa Nova-eurot, mutta Big Brother sääntökirjaan käytetyt ilmoituseurot ovat ja pysyvät.

Mutta hei, hei. Joku slummissa nosti ääntään. Tämä dialogi pitää nostaa illan päälähetykseen: ”*Kalli: Hallituksessa joko ollaan tai ei, silloin joko luotetaan tai ei luoteta eikä mennä mihinkään nurkan taakse. Voi tukea tai ei voi tukea, ei ole välimuotoja*”. (HS, 25.9). Big Brother ei kuitenkaan helly avaamaan varastohuoneen ovea, slummi tyytyköön näkkileipään.

Slummi ei hiljene, kilpalaulanta alkaa: ”*Korhonen: Puolueelle lahjoitetun tuen katoksi 15 000 euroa vuodessa*” (HS, 2.8). ”*SDP kannattaa tukien julkistusta - alarajaksi 2000 euroa*” (HS, 13.8). ”*Korhonen: ay-rahoitus pitäisi lopettaa.*” (HS 28.9). ”*Urpilainen on valmis kieltämään vaalitet kokonaan*”. (HS, 29.9). Big Brother ei helly, laulamalla ei avaudu paratiisin portit.

Kauden anti-kliimaksi: ”*AY-liike tukenut vasemmistopuolueita*”. Tämä on nähty jo aikaisempina kausina, mitään yllättävää ei ole tapahtunut ja katsojaluvut lähtevät laskuun. ”*Vaalirahasotku on jo vähentänyt äänestysintoa*”. Tämä ei ole Big Brotherin mieleen, joten isompi vaihde on saatava silmään, tehtävä jotain repäisevämpää. Jotain, mistä Big Brother voi ammentaa euronsa tulevina viikkoina

”*Tuppeensahattu koivulankku!*”. Tätä ei kukaan osannut odottaa. Onko tämä se dramaattinen käännekohta, jossa ennakkosuosikki pudotetaan talosta? Päiväkirjahuoneen paljastus: ”*Puhun niin*

totta, kuin osaan”. Hetkinen, mutta tämä nähtiin jo viime kaudella!

Big Brother -kausi jatkuu. Pysykää kanavalla ja seuratkaa, kuka lähtee ja kuka jää. Kuka on viimeinen, joka astuu Big Brother-talosta ulos ja voittaa edullisen ilmoitustilan seuraavaan sääntökirjaan.

81. Kouluttautumista Hyväksi ja Hyväksytyksi Hallituksen Jäseneksi

13.10.2009

Suoritin Keski-Suomen Kauppakamarin järjestämän Hyväksytty Hallituksen Jäsen (HHJ) – kurssin. Motivaationi kurssin käymiseen oli yleisesti hallitustyöskentelyn tehostaminen ja olennaisten asioiden ymmärtäminen omassa luottamustyössäni. Kurssi soveltuukin erityisesti hallitustyöskentelyn aktivoimiseen ja kehittämiseen. Se sopii hallitustyötä tekeväälle henkilölle, mutta kuten tästä kurssista huomasin, myös yrittäjille ja toimitusjohtajille. Kurssille osallistui monipuolinen joukko eri alojen toimijoita, jotka täydensivät toistensa tietoja omalla kokemuksellaan.

Kurssi koostui neljästä jaksosta, joiden lisäksi toteutettiin ryhmätyö. Kurssin sisältönä oli hyvä hallintotapa, hallituksen ja hallitustyön organisointi, strategiatyö sekä yrityksen talouden seuranta ja ohjaus. Kurssilla käsiteltiin hallituksen kokoonpano, rooli, vastuut, riskienhallinta ja työmuodot (raportointi, strategiatyö, palkitsemisjärjestelmät jne.) erityisesti pk-yrityksen näkökulmasta. Kurssilla oli paljon ja monipuolisesti yritysesimerkkejä, jotka avasivat kuivahkoa teoriaa erittäin hyvin. Erityisesti ryhmätyö oli mielenkiintoinen ja kohdeyrityksemme suhtautuminen ja avoimuus oli kunnioitettavaa. Aidon tapauksen läpikäynti tuo aina erilaisen näppituntuman toimintaan ja teorian peilaaminen todellisuuteen saa uuden ulottuvuuden.

Asioita, jotka mielestäni korostuivat positiivisella tavalla kurssin aikana olivat mm.

- yrityksen kehityskaari ja muutoksen tarpeellisuus eri vaiheissa
- hallituksen toimenkuva ja rooli strategian laatimisessa
- toimivan hallituksen kokoonpano
- ulkopuolisten jäsenten tarpeellisuus strategiatyössä
- operatiivisen toiminnan ja hallitustyöskentelyn erottaminen selkeästi toisistaan (JORY vs hallitus)
- perheyrityksen hyvät ja huonot puolet
- osakassopimuksen tärkeys ja sisältö
- hallitustyöskentely yrityksessä vs kunnallisessa luottamustoimessa
- jne... hyviä aiheita oli paljon.

Verkottuminen on olennainen osa nykyistä luottamustoimintaa. Yrittäjä, yritysjohto, omistajat tai rahoittajat tarvitsevat tukeakseen eri alojen asiantuntijoita. Toimivan hallitustyöskentelyn avulla on mahdollista sitoa yritykseen sen tarvitsemat ulkopuoliset resurssit toimivan johdon tai yrittäjien tueksi. Erityisesti yritystoiminnan murroksessa, kuten sukupolvenvaihdoksissa, omistajamuutoksissa, kansainvälistymisessä sekä kasvun tai laman aikana on tärkeää, että yrityksestä löytyy laajaa kokemusta hallitustyöskentelystä ja strategian laatimisesta. Erityisesti taantuman suosta nousta vain oikeiden päätöksen polun kautta ja oikeita päätöksiä ohjaa tehokas strategiatyö.

Joitakin huvittavia piirteitä myös kurssilta löytyi. Esimerkiksi muutaman kurssilaisen karkäs suhtautuminen poliittisesti valittuihin hallituksiin oli hieman erikoista, kun tiesi k.o henkilöiden oman poliittisen toiminnan ja taustat, joiden kautta he olivat omiin luottamustoiimiinsa päätyneet. Ehkäpä kurssin hauskin heitto tuli kuitenkin vetäjältämme, joka erään ”tuppeensahatun lankun” tiedotustilaisuuden jälkeen tuli avaamaan kurssipäivän ja lausahti, että ”maassamme on edelleen hallitus ja pääministerin nimi on Matti, ei Mauri” :)

82. Onko syömäsi salaatti turvallista?

21.10.2009

Kuulun Jyväskylän perusturvalautakunnan alaiseen ympäristöterveysjaokseen. Jaos kattaa laajan yhteistoiminta-alueen, joka koordinoi yhteisesti ympäristöterveyttä edistäviä tehtäviä. Yhteistoiminta-alue perustuu isäntäkuntamallille ja siihen kuuluvat Jyväskylä, Muurame, Toivakka, Uurainen ja Petäjävesi.

Ihmisen on voitava hengittää, juoda ja syödä, käyttää kuluttajille myytäviä tuotteita ja liikkua ympäristössään luottaen siihen, ettei hänen terveytensä ole uhattuna (www.ktl.fi). Ympäristöterveysjaos toimii asiantuntijayksikkönä ympäristön kemiallisten, biologisten ja fysikaalisten häiritsevien tekijöiden aiheuttamien terveysriskien arvioinnissa. Ympäristöterveyttä edistäviä tehtäviä ovat mm. uimavesien ja juomaveden laadun valvonta, sisämeluntorjunta sekä asunnontarkastukset esimerkiksi home- ja kosteusvauriota epäiltäessä. Lisäksi valvotaan päiväkotien, koulujen, kampaamoiden, majoitustilojen, kylpylöiden ja kokoontumistilojen terveydellisiä olosuhteita. Myös tuoteturvallisuuden, tupakkalain ja nikotiinivalmisteiden myynnin valvonta ovat osa tehtäväkenttää. Käytännössä jaos käsittelee esimerkiksi asioita liittyen ravintolan salaatin laatuun, ympäristömeluun tai vaikkapa alueemme uimavesien bakteeripitoisuuksiin.

Osallistuin ympäristöterveydenhuollon koulutuspäiville. En voinut osallistua kuin ensimmäiseen päivään, mutta jo se oli sen verran antoisa, että matka Helsinkiin ei ollut turha.

Johtaja Jari Keinänen sosiaali- ja terveysministeriöstä alusti ensimmäisenä ympäristöterveydenhuollon haasteita ja uusia säädöksiä ja lakeja ja erityisasiantuntija Tarja Hartikainen Suomen Kuntaliitosta yleisesti yhteistoiminta-alueiden hallinnon järjestämistä. Näiden puheenvuorojen aikana oikeastaan ensimmäisen kerran hahmotin oikeasti, mitkä ovat ympäristöterveydenhuollon yksiköt ja miten hajanaisesti ne on järjestetty Suomessa. Yhteistoiminta-alueet on osassa kuntia vielä päättämättä ja koska valtionhallinnon antama aikataulu tämän vuoden lopusta on jo käsillä – kiire tulee. Olennaisia asioita alueen järjestämisessä on se, että yksikössä tulee olla käytettävissä 10 henkilötyövuotta vastaavat henkilöresurssit ympäristöterveydenhuollon hoitamiseen. Toisena vaatimuksena on se, että saman toimielimen tulee organisoida alueen koko ympäristöterveydenhuolto. Kyseessä on siis hallinnon yhtenäistäminen.

Yllättävää oli huomata se, että kuinka eri kunnissa k.o. toimielin on järjestetty eri organisaatioiden alle. Esimerkiksi Jyväskylässä ympäristöterveysjaos on perusturvalautakunnan alainen, mutta joissain kunnissa ympäristölautakunta (25 kpl, tilanne 1/2009), perusturvalautakunta (18 kpl) tai sosiaali- ja terveyslautakunta (11 kpl) hoitaa jaoksen tehtävät. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, ettei asioihin ole aikaa perehtyä tai ne ohitetaan lautakunnan varsinaisten tehtävien jyrätessä esityslistalla asioiden ohi. Etua erillisen asiaan perehtyvät jaoksen toiminnassa on se, että luottamushenkilöiden on aidosti mahdollista perehtyä toimialaan, mutta myös se, että luottamushenkilöt edustavat suurempaa väestöpohjaa.

Läininterveystarkastaja Anne-Kaarina Lyytinen Itä-Suomen lääninhallituksesta kertoi aluehallinnon uudistuksesta. Tämä puheenvuoro kuvasi hyvin sitä, että myös lääninhallituksen näkökulmasta kenttä on vielä sekaisin ja mm. yhtenäisten raporttien kerääminen ei onnistu erilaisten käytänteiden ja keskeneräisten lomakkeiden takia. Kenttä ei siis vielä ole selvä, mutta erityisesti mielikuvaksi nousi se, että Jyväskylän alueella asia on jo hoidettu hyvin ja olemme etunenässä nostamassa ympäristöterveyden profiilia.

Osa koulutukseen osallistuneista tuli junalla takaisin Jyväskylään. Mielenkiintoinen seikka tässä matkassa oli erityisesti Tampere-Jyväskylä -väli. Kuulimme naisäänen kuulutuksen kautta, että junassa oli ravintolavaunu, mutta erään seurueen sinnikkäästä etsinnästä huolimatta sitä ei löytynyt. Tosin koko matkan aikana emme nähneet myös konduktööriä, joten teimme päätelmän, että ravintolavaunu oli unohtunut Tampereelle – ja konduktööri sen mukana.

ps. Epäiletkö, että asuintalosi / alueesi radon-pitoisuus on epätavallisen suuri? Ensi vuoden aikana jatketaan kartoitusten tekemistä ja on mahdollista "ilmiantaa" sopivia tutkimuskohteita. Vihjaa, niin laitan sanaa eteenpäin... Ei tarvitse epäillä tai pelätä – on mahdollisuus tietää.

83. Hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden

5.11.2009

Hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. Perustelen tätä hieman eri näkökulmista.

Kättely

Kättely on hetki, jolloin toista henkilöä katsoo silmiin ja luo kontaktin. Useissa palavereissa ja sosiaalisissa tilanteissa kättelyä vältetään vedoten sikainflunssan leviämiseen ja hygieenisyyteen. Normaali sosiaalinen tapa, toisen ihmisen koskettaminen, jää vähemmälle ja tätä kautta muut ihmiset jäävät etäisemmäksi.

Käsien välityksellä pöpöt leviää → kättelyä vältetään → hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. MOT.

Poskisuudelmat

Huolestuttava uutinen: sikainfluenssa uhkaa erityisesti ranskalaista poskisuudelmaa, eli sosiaalisen kontaktin erästä läheisintä muotoa. Esimerkiksi Meksikossa ja Espanjassa on poskisuudelmat kuitenkin kielletty ihan viranomaisten taholta johtuen sikainfluenssan leviämisestä.

Poskisuudelma levittää pöpöjä → viranomaiset kieltävät poskisuudelmat → hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. MOT.

Käsidesi

Käsidesiä on tarjolla laajasti ja sen käyttö on moninkertaistunut vähän ajan sisällä. Mutta onko nykyiset hygieniavaatimukset jo niin pitkällä, että ympäristömme liian mikrobivapaa ja emme saa enää tarpeellista luontaista vastustuskykyä? Ihmisten itsekkyyks on jo sillä tasolla, että pöpöt halutaan pitää itsellä tai tappaa omin käsin tai siis siis omiin käsiin käsidesillä. Tästä seuraa se, että vain sinnikkäimmät ja vastustuskykyisimmät bakteerit jäävät elämään ja leviävät.

Ihmiset ovat itsekkäitä ja pöpöt tapetaan omiin käsiin → jakamisen ilo jää kokematta → hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. MOT.

Kylmäketju

Kylmäketju ei saa katketa kaupasta kotiin. Erityisesti herkästi pilaantuvat tuotteet eivät saa jäädä lämpimään pidemmäksi aikaa tai bakteerikanta lähtee heti kasvamaan. Kaupassa ei voi jäädä juttelemaan juoruja pidemmäksi aikaa, koska kylmäketju katketa; jauhelihapaketti pitää saada nopeasti kotiin jääkaappiin.

Kaupankassalle ei jäädä keskustelemaan → hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. MOT.

Pastörinti

Onko suomalainen erikoisuus, eli pastörinti yhtenä syynä laktoosi-intoleranssiin? Euroopassa käytetään enemmän iskukuumennusta kuin pastörintia ja usein laktoosi-intoleranssista kärsivä voi käyttää ulkomaisia maitotuotteita ilman oireita. Tästä ei ole tutkittua tietoa, mutta joskus voi laskea yhteen 1+1. Laktoosi-intoleranssin ilkeä oire on piereskely. Tämä voi aiheuttaa punastumista, lähellä olevien ihmisten kaikkoamista ja tätä kautta sosiaalisten suhteiden vähentymistä.

Pastörinti → laktoosi-intoleranssi → piereskely → hygieenisuus tappaa sosiaalisuuden. MOT.

Jos ei jotain pahaa, niin myös jotain hyvää: kahvipöydässä on keskusteltavaa. Sopiva keskustelun avaus on: ”*Joko teijän perheessä on sikalunssaa?*”. Varma puheenaihe. Sosiaalisuus kasvaa.

84. Suo siellä, vetelä täällä

24.11.2009

Maa- ja metsätalousministeri **Sirkka-Liisa Anttila** (kesk.) sanoi 11.11.2009 olleessa Maaseudun Tulevaisuudessa ([lue artikkeli](#)), että uusia soita ei enää otettaisi Suomessa turvetuotantoon, vaan tulevaisuudessa tarvittava turve nostetaan jo ojitetuilta tai muulla tavalla käyttöön otetuilta suoalueilta. Anttila sanoo sopineensa linjauksesta ympäristöministeri **Paula Lehtomäen** (kesk.) ja elinkeinoministeri **Mauri Pekkarisen** (kesk.) kanssa.

Yhdellä harkitsemattomalla lausahduksella ministerit voivat noin vain ulottaa valtavan pinta-alan maata suoajeluun ilman mitään suoajeluohjelmia. Tämä ei ehkä ollut tarkoitus, mutta näin pääsi käymään.

Maanomistajan kannalta tilanne olisi tarkoittanut siis sitä, että heidän omistamalleen alueelle ei saa lupia turpeennostoon tai ojitukseen. Jos suolla ei ole erityisiä luontoarvoja, perusteita ansionmenetyksen korvauksiin ei löydy. Maanomistajat älähtivät ja ihmettelivät, mistä oikein oli kysymys. Miksi keskustan ministerit riistivät ilman neuvotteluja heidän ansaintansa?

Vapon ympäristöjohtaja **Pirkko Selin** (kesk.) on mukana kansallista suo- ja turvemaiden strategiaa valmistelevassa työryhmässä. Anttilan lausunto tuli hänellekin isona yllätyksenä: ”*Mitään dokumenttia en ole moisesta nähnyt, eikä se tullut työryhmän viime kokouksessa oikeastaan esillekään.*”

Jopa luonnonsuojelijat pyörittivät ihmetyksestä päätään. Suomen luonnonsuojeluliiton puheenjohtaja kommentoi lehtijuttuun, että kyseessä on vain silmäkääntötempu. Hänen uskonsa ei riittänyt siihen, että Anttila voisi tarkoittaa luontoarvoja omaavia suoalueita.

Yllättäen turpeentuottajat eivät älähtäneet. Linjaus ei nimittäin hirveästi vaikuttaisi nykyiseen tuotantoon, koska neitseellisiä soita ei ole oikeastaan kuin Kittilän pohjoispuolella. Jonkun määritelmän mukaan tosin Suomessa ei ole juuri lainkaan luonnontilaisia soita, toisten mielestä luonnontilaisia suota löytyy ainakin neljä miljoonaa hehtaaria. Riippuu kuka tulkitsee.

Tämän päivän Keskisuomalaisessa (24.11) oli kuitenkin juttu, jossa Anttila perui puheitaan: ”*Kyseessä on väärinkäsitys. Mitään tällaista päätöstä ei ole tehty. Selvittelimme asiaa kolmestaan samalla, kun keskustelimme maakuntaliitoille annettavista, alueiden käyttötavoitteita koskevista ohjeista niin, että ne otetaan huomioon maakuntakaavoja laadittaessa. Turvetuotanto on yksi näistä asioista, mutta se otetaan huomioon maakunnittain sitten, kun sen aika on. Vain tästä oli kysymys.*”

Puurot ja vellit, tai tässä tapauksessa suot ja suot menivät sekaisin. Suo siellä, vetelä täällä.

Keskisuomalaisesta näkökulmasta on tärkeää saada pikaisesti lähialueelta lisää lupia turpeennostoon, eli valjastaa suoalueita hyötykäyttöön. Tämän hetkisistä tuotantolaitoksistamme suurin on Rauhalahden voimalaitos, jonka pääpolttoaineina käytetään turvetta ja puuta. Keljonlahdelle valmistuu ensi vuoden puolella Rauhanlahtea 1,5 kertaa suurempi voimalaitos, joka vaatii oman osuutensa lähialueiden puu- ja turvevarannoista. Jos turvetta joudutaan hakemaan yli 100 km säteeltä alueeltamme, jo pelkästään kuljetuskustannuksiin palaa suuri määrä varantoja. Eli käytännössä kaukolämmön ja sähkönmaksajien varoja. Onko siinä sitten järkeä?

Yksi asia ihmetyttää. Jos Anttila möläyttää asiasta jo 11.11., niin se kiistetään vasta melkein kaksi

viikkoa myöhemmin. Mitä ihmettä oikein tapahtui? Minulla on arvaukseni, että kuka ojensi ketä. Mutta jätetään se sanomatta ääneen...

85. Risteilylaiva m/s Jyväskylän yliopisto

28.11.2009

Uusi Aalto, 28.11.09

Yliopistolaitos on kuin suuri risteilylaiva, joka kulkee ulapalla jättäen matkustajiaan turvaan kotisatamiin. Joskus laivaan on vaikea päästä, joskus ovet aukeavat ensimmäisellä kerralla. Suomalaiseen laivaan kuitenkin kannattaa nousta; matkustaminen on maksutonta.

Laivan sisällä kulkeminen on akateemisen vapaata, rajoituksena on usein vain tarpeellisen opastuksen puuttuminen. Infopisteellä on ruuhkaa. Pällekkäiset ohjelmat eri kansilla aiheuttavat sen, että matkanteko viivästyy. Myös matkantekoon vaadittavat kurssikirjat voivat olla pitkän jonotuslistan takana. Kun matkanteko viivästyy, ei ole mahdollista päästä laivasta ulos siinä satamassa, missä olisi halunnut.

Joillakin risteily voi venähtää, kun laivan huvitukset vievät mukanaan. Vapaaamatkustajia ei enää hyväksytä ja jos ei ole tarpeeksi suorituksia, on turvattava risteilymatkan eteneminen työnteolla. Hyttisiivoajien paikkoja on aina auki.

Joskus joku putoaa laivasta. Usein henkilökunta ei puutu näihin tapauksiin ja se on harmi; laivaan voisi kiivetä uudelleen, jos saisi hieman apua.

Puhuri vai tuulenvire?

Aikaisemmin valtio on puhaltanut purjeisiin liikevoimaa. Sää on muuttunut ja laivan tulee nyt kulkea osittain myös muilla keinon. On kerättävä muuta pääomaa, että saa hankittua tarvittavat polttoaineet laivan moottoriin. Edelleen valtio puhaltaa tuulta, jotta perusopiskelijat voivat lipua satamiin, mutta jatko-opiskelijoille ei ole tarjolla osittain kuin kansipaikkoja. Jos hyttipaikka kiinnostaa, tulee olla jo omatoimiseksi ja hakea rahoitusta muualta.

Uutta työntövoimaa tulee löytää, että pärjää suurien vesien kilpailussa mukana. On kuitenkin löydettävä oikeat keinot, ettei tuuli vie laivaa, vaan laiva määrittää suunnan. Huonot tuulet saavat laivan ajelehtimaan tuulen mukana kohti salakarikoita.

Täyttä höyryä tyyrpuuriin

Jotkut laivat tunnetaan keulakuvastaan, mutta keulakuva ei ohjaa laivaa. Yliopistolaivaa ohjaa kippari, joka vuoden vaihteesta lähtien on saanut valita itselleen omat apukipparinsa. Suuremmat reittivalinnat linjaa ja päätesatamat valitsee hallitus. Kippareiden tulee seurata purjehdussuuntaa, minkä hallitus on linjannut. Suuren laivan suuntaa ei helposti muuteta, joten tehdyt linjaukset ovat tärkeitä pitkälle eteenpäin ja niiden on osattava ennakoida myös tulevia sääoloja.

Massiivinen 19 hengen henkilöstö risteilylaiva *m/s Jyväskylän Yliopiston* pienessä ohjaamossa on astunut toistensa varpaille. Vuoden 2010 alusta laivan ohjaus muuttuu ja kipparin apuna on 7 hengen asiantuntijahenkilöstö. Joskus navigointi vaatii nopeita päätöksiä ja ulkopuolista näkökulmaa ja se on tehokkaampaa toteuttaa pienemmällä henkilöstöllä. Navigointi vaatii myös yhteispeliä; tulee olla tarpeeksi asiantuntijuutta, että karikat löytää merikorteista. Majakat, tutkat ja navigointivälineet auttavat suunnistamaan ulapalla, mutta tulee olla myös asiantunteva konehenkilöstö, joka osaa tekniikkaa käyttää.

Merirosvoja, ohoi!

Varsinkin kansainvälisillä vesillä kilpailu on kovaa ja merirosvolaivat vaanivat osaavaa henkilökuntaa omaan laivaansa. Jos henkilökunta vaihtuu usein, laiva ajautuu helposti ristiaallokkoon. Kilpailuun on osattava vastata ja välillä on itsekin oltava se merirosvolaiva ja anastaa omaisuus takaisin.

Jäävuoria ja muita uhkia vesiltä löytyy ja isoon laivaan lommoja tulee helposti. Isot laivat pysyvät pinnalla helpommin, kun taas pienet tai yksinäiset laivat voivat ajautua karikolle ja henkilöstö joutuu pumppaamaan itsensä ääri rajoille.

Joskus on tarpeen muodostaa laivastoja, että ulapalla selviäisi. Monen laivan yhteinen taival kohti satamia on helpompaa, kun tuuli puhaltaa samalla kertaa moneen purjeeseen. Kilpailu samasta tuulenpuuskasta on turhaa ja joskus on myös tarpeen soutaa samoilla airoilla eteenpäin.

Matkustajat haluavat lisää vaihtoehtoja ja siirtymisen eri laivojen välillä tulee olla helppoa. On helpompi siirtyä laivasta toiseen, jos ne lähellä toisiaan. Laivoille tämä tuo kuitenkin haasteen: miten pitää omat matkustajat omalla kannellaan. Matkustajat eivät enää hae laivoihin, vaan laivat hakevat matkustajia. Profiloituminen on siis yhä tärkeämpää ja jokaisella laivalla tulee olla oma vahvuutensa, jotta ne pysyvät pinnalla.

Eeva-Kaisa Rouhiainen

Tiina Hokkanen-Oja

29.11.2009 klo 12:38

Hauska metafora tuo laiva.

Laivamme invahyttikin on parempi kuin aikaisemmin, kun Esteetön yliopisto Jyväskylässä on nähtävästi vakinaistettu.

Sanna Hirvola

30.12.2009 klo 22:45

Aivan uskomattoman hyvä kuvaus! Ainut vaan, että hyttisiivojien paikkoja ei ole ja infotiskillä on ruuhkaa entistä pahemmin... laivasta putoajiin tartutaan, jos siihen olisi resursseja ja jaksamista...

86. Lehistötiedote

14.12.2009

Lehistötiedote

14.12.2009

Julkaisuvapaa

Jyväskylän Kokoomus ry:n hallitus vuodelle 2010

Eeva-Kaisa Rouhiainen on valittu Jyväskylän Kokoomus ry:n hallituksen puheenjohtajaksi vuodelle 2010. Hän toimii tällä hetkellä Jyväskylän Energia Oy:n hallituksen jäsenenä ja tarkastuslautakunnan varajäsenenä. Yhdistystä viisi vuotta luotsannut **Kari Lehtinen** jatkaa hallituksen jäsenenä ja kunnallisjärjestön varapuheenjohtajana.

"Yhdistyksen ensi vuoden haasteita on erityisesti ensi kesäkuussa Jyväskylässä pidettävä puoluekokous ja sen ohessa positiivinen näkyvyys ja varainkeruu", sanoo Rouhiainen. "Jyväskylän Kokoomus ry on edelleen aktiivinen toimija kunnallispolitiikassa ja näyttää myös muille mallia, kuinka toimii rohkeasti vastuullisia päätöksiä tekevä puolue."

Muut hallituksen jäsenet ovat **Vesa Ala-Mononen, Lasse Huntus, Päivi Ilkka, Katja Isomöttönen, Tina Jaakkola, Anne-Mari Koivuneva, Kari Lehtinen, Pia Nyman, Pekka Pajala** sekä **Marjo Tossavainen**.

Lisätietoa:

Eeva-Kaisa Rouhiainen

eeva-kaisa.rouhiainen@pp.inet.fi

040 7783149

87. Hyvä Tuomas joulun tuopi...

21.12.2009

Joulun pitäisi olla rauhoittumisen aikaa. Tuntuu vain, että ei ole joulufiilis päässyt pinnalle – työtä riittää loppuvuoden vaikka kaksin käsin kahmisi pöytää tyhjäksi. Olen tyytyväinen siihen, että minulla on työtä ja vieläpä viihtyisä työpaikka mahtavine työkavereineen. Kaikilla niin ei ole, joten en todellakaan valita.

Kuulun Tekniikan Akateemisiin ja sitä kautta Ylemmät Toimihenkilöt ry:n (YTN) jäseneksi. Työpaikkani noudattaa tietotekniikan palvelualan työehtosopimusta. YTN ei lähde mukaan mahdolliseen ERTO:n masinoimaan tietotekniikan palvelualan työtaisteluun välipäivinä ja se on hyvä se. En ole liiton jäsen sen vuoksi, että lakkoilisin. Olen sitä mieltä, että liitoilla on tärkeä rooli edunvalvojana, neuvojana ja erityisesti työntekijöiden tukijana. Liitot ovat tehneet hienoa työtä ja jos katsoo historiaa, niin paljon on saavutettu (mm. työaika, vuosilomat, vuorotteluvapaa, sairaskorvaus,...). Mutta nyt pitäisi huomata siirtyä jo 2000-luvulle ja miettiä liittojen roolia uudelta pohjalta.

Ammattiliittojen rooli 2000-luvulla tulisi olla **työpaikkojen säilyttäjä** ja **työllisyyden turvaaja**; erityisesti tässä taloudellisessa tilanteessa olisi keskityttävä tulipaljon sammutukseen, isojen irtisanomisten ym. työllisyyttä uhkaavien toimien kohdalla. Liitto on toki myös **etujen valvoja**, mutta rahallinen korvaus on vain yksi monesta edun muodosta. Liitto on myös **työ- ja lakiasioiden neuvontapalvelu**. On olemassa paljon on lakeja ja pykälä, joita ei normi-ihminen voi ilman lakimiestä ymmärtää; onneksi olen saanut liiton kautta apuja aina kysyessäni. Liittojen tulisi olla myös työpaikoilla olevien luottamusmiesten, luottamusvaltuutettujen **kouluttaja**, **koordinoija** ja **tiedonvälittäjä**. Eli käytännössä **kentän yhdistäjä** sekä **tasa-arvon** ja **työsuojelun** edistäjä. Tasa-arvo ei ole vain sukupuolien välinen asia; tasa-arvoa on myös eri työntekijäryhmien välillä.

Työehtosopimuksien pitäisi olla ymmärrettäviä, eikä pahemmanlaatuista jargonia kuten tällä hetkellä. Ammattiliittojen ja työnantajien väliset sopimukset on kissanhännänvetoa ja sen seurauksena saadaan aikaiseksi vain epäselviä työehtosopimuksia ja niihin liittyviä pöytäkirjaliitteitä ja liitteiden alakohtia. Esimerkkinä työmatkan määräytyminen: onko työaika vai ei. Onneksi aina voi yrittää tulkita itselleen parhaimmin päin... :)

Helmikuusta eteenpäin on uudet kujeet, mutta siitä sitten aikanaan enemmän. Nyt keskityn saamaan vain tämän vuoden pakettiin – ilman ylimääräisiä lomiamme ja lakkoiluja.

88. Vuosiluku ja ensimmäinen ajatus

30.12.2009

Jäin pohtimaan, mitä on jäänyt mieleen menneiltä vuosilta. Mikä on ensimmäinen asia, joka tulee mieleen, kun sanotaan vuosiluku. Vain se ensimmäinen...

- 1974 Istun keinutuolissa ja pidän kädessä muovista vinkuvaa siiliä. Tilanteesta on jäänyt muistoksi kellertävä valokuva. Muistan lelun vieläkin.
- 1976 Istun tuvan pöydän alla ja leikkaan hiuksiani pienillä kynsisaksilla. Mummo taisi pelästyä.
- 1978 Katselin yläkerrassa mustavalkoista tv:tä ja siellä sanottiin Kekkonen, Kekkonen, Kekkonen.
- 1979 Lähdin kävelemään tienvarteen veljen koulurepun kanssa ja isän pitää hakea minut polkupyörällä takaisin kotiin.
- 1981 Vien heinäpellolle kahvia termospullossa, maitoa lasipullossa ja uunituoreita korvapuusteja.
- 1984 Sairastan vesirokon ja sen takia en pysty menemään ensimmäiselle pianonsoiton teoritunnille.
- 1986 Kuuntelen bussimatalla radiosta kun Mikkelin torilla räjähtää.
- 1988 Pianonsoiton opettajalla on haiseva hengitys.
- 1991 Jännittäminen, kun kaveri ajoi inssiä ja minä olin seuraavana vuorossa.
- 1992 Mietin tuvan pöydän ääressä, lähdenkö Turkuun vai Jyväskylään opiskelemaan.
- 1994 Lorvailua ainejärjestöhuoneessa ja konjakilla kostutettu kakku.
- 1996 Kuuluttajana Futsal-ottelussa ja 13 kertaa ”Oussakovski”.
- 1997 Hallituksen kokoukset huonosti ilmastoidussa hallituskabinetissa ylioppilastalolla.
- 1999 Koulutan kokoustekniikkaa ja ihmettelen, miksi nämä uudet ihmiset luulevat minun tietävän jotain, mitä he eivät tietäisi.
- 2001 Eduskunnan kyselytunnin aikana lähtee tulemaan uutisnauha ruudun yläreunassa. Katselen WTC-iskuja monelta eri kanavalta, tiedonjano on suuri.
- 2003 Ensimmäinen yö Varikkotiellä kynttilänvalossa, lattialla varapatja.
- 2005 On mahdollista elää pari kuukautta asunnossa ilman wc-tiloja.

Erityisesti viime vuosina on ollut tunne, että huomaan olevani pendoliinossa, vaikka paikkalippu oli vain pikajunaan. Ehkä on vasta vuosien päästä mahdollista prosessoida, mitkä ovat olleet oikeasti ne tärkeimmät asiat vuodessa.

Hyvää Uutta Vuotta 2010 kaikille!

Tiina Hokkanen-Oja

30.12.2009 klo 16:36

1997 to klo 7:00.